

EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI

MÜCADELE

15 Günlük Siyasi Dergi 15 Ocak Yıl: 1 Sayı: 12 Fiyatı: 4000 TL. (kdv dahil)

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

BARİKATLARI AŞMAYA DOĞRU

AÇIK MEKTUP

Ali Akgün'ün annesi her şeyi biliyor!

Okeyan da sanır ki, Devrimci Sol'un ileri bir elemanı... Belki de Merkez Komitesi üyesi... Kimbilir? Yoksa Ali Akgün ona rapor mu vermiş sürekli? Öyle ya, o kadar bilgil(i) başka türlü nereden elde edilir?

Kendisine sol diyenler, Devrimci Sol düşmanlığı yapmak için, trajik-komik durumlar yaratıyorlar. Yazık!... Gerçekten yazık!

Ali Akgün'ü demek biz hiç tanımadık-sız(lı) Ne çok seveni varmış! Devrimci Sol'a karşı olsun da, nasıl olursa olsun, her şey mübah galiba. Hainmiş, polismiş, oligarşinin hizmetindeymiş ne gam! Devam edin beyler! Ali Akgün'ün annesinden ne çok şey öğrendiğimiziz(!) bilenezsiz. Teşekkürler!.. Çok çok teşekkürler!..

Demek, Bahriye hanımın oğluna '83-85 döneminde birinci dereceden sorumluluk üstlenmesi için izin verilmiş. Al-

lah allah!... Ama siz bu işi daha önce başka türlü yazmamış mıydınız? Yoksa yazdıklarınız da mu unuttunuz? Sonra Ali Akgün'ün teorik çalışmaları da varmış! Yazık! Bilmiyorduk. Ali Akgün böyle şeylerden de mi anlarmış?... Sen neymişin be Ali? Kor ölür badem gözülü olmuştun. Ne kadar doğru! Bak seni, devrimci katilleri savunuyor şimdi. Geçmiş hesabını vermeden, utanmak nedir bilmeden...

KOCALİ'DE 3 OCAK OPERASYONU

Vah Ali Akgün vah!

Sen ki, suçlarını biliyor, devrimci adale-Ocak akşamı, birkaç Mücadele okunumun evlerinden gözaltına alınmasıyla başlayan operasyon, 3 ve 4 Ocak günlerinde, dergimizin Kocaeli bürosuna karakol kurularak, çalışanların ve büroya gelen okurların gözaltına alınmalarıyla devam etti. Sekiz günlük gözaltından sonra, çeşitli yerlerden toplananlar serbest bırakılmıştı.

ti de taniyordun. Bunun için de kaçmak istedin zaten. Ama birilerine göz kırparak... Şark kurnazlığı ile yaşam nereye kadar sürer? Şimdi o oportünist dostların DS düşmanlığı için seni hararetle savunuyorlar. Oysa onlar, bırak senin gibi bir hainin, bir devrimcinin cenzazesine bile katılmıyordun. Devrimcilerin katledilmesinden sevinç duyuyorlar vardır içlerinde. Gözaltı atlatıldı da...

Eh... Annen de konuştun sonunda. Şimdiki sıra kime? Sevdiğilerin, dostların, vasi-yetçin yok mu?

Sağmalcılar Cezaevi
Devrimci Sol Tutsaklarından Mektup

Gözaltı sonrası serbest bırakılanlar, yaptıkları basın toplantısında, gözaltı süresi boyunca yapılan işkencelerden sorumlu olarak Siyasi Şube Müdürü Halis Keremoglu, Komiser Yusuf Gül, İlkey Tan, Aziz..., Onur..., İbrahim..., Hacı..., Hüseyin..., isimli polis memurlarını açıkladılar.

MÜCADELE KOCALİ BÜROSU

Faşizmin saldırsı karşısında dostlar birbirine destek verir, dayanışma içinde olurlar. Dostlar arasında sorunlar bulunuyor olması bu tavır engel değildir. Ama destursuz olarak değerlendirdir imza istediğimiz bu çevre, aldığı tavırda adeta düşmanca bir tutum sergilemekten kaçınmadı.

Arkasızların birçok konuda haysızsı olduklarını biliyorduk, ama doğrusu TAYAD'ın kapatılmasından memnunkül duyulabileceklerini düşünmüyorduk. Biz bir şey kaybetmedik, fakat üzüldük.

Faşizmin saldırsından duyulan memnuniyet acaba hangi ruh halinin ifadesi?... Doğrusu merak ediyoruz. Biz bu çevreyi en azından demokrat(!) biliyorduk, yoksa bunda mu ki terk ettiler!..

TAYAD LİHALELER

sanıyorsanız yanılırsınız. Baskı ve terörünüz sizi vuran silah olacaktır. Savaşı bahane ederek toplumsal muhalefeti ezme, çok eime hesaplarınız bosa çıkacaktır. Halka karşı işlenen suçların hesabı mutlaka sorulacaktır. -Örgütümüz, Özal iktidarının Türk ve K... halklarına ve onları devrimci-demokratik güçlerine yönelik olarak giderek artan baskı ve terörünü protesto amacıyla Bağlarbaşı Çevik Kuvvet Merkezi ile DMO'daki polis araçlarını bombalayarak tahrip etmiştir.

KAHROLSUN FAŞİST ÖZAL

İKTİDARI!

YASAŞIN TÜRK VE K...

HALKLARININ ÖZGÜRLÜK VE

SOSYALİZM MÜCADELESİ!

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

• emeğinizi TAYAD'ın, Valtik emriyle kapatılması üzerine tüm devrimci, demokrat ve ilerici kesimle-ri, DKÖ'lere saldıran bir parçası olan TAYAD'ın kapatılmasına karşı tavır almaya, tepkilerini dile getirmeye çağırın bir kampanyaya başlatık.

Bu çağılarımızın bir yönü de imza kampanyası oluşturmuydu. İşçiler Bakan-

lığın yönelik protesto metnimizi ve tüm kesimlerin katılabileceği bir gazete ilan metnimizi imzaya açtık. İmza veremeleri-

istediğimiz kesimlerden biri de sosyalist

basındı. Bu amaçla sosyalist iddialı dergileri doğurarak imza istedik. Genel olarak dergilerde olumlu bir yaklaşımla karşılaşırsen, Demokrat! ve İşçilerin Ses'in ilginç ve ilginç olmaksızın etti üzüntü verici bir tutumuna karşılaştık. * İşçilerin Sesi ve Demokrat! TAYAD'ın kapatılmasını protesto ediyoruz. " içeğinizi de metnimize imza atar mısınız teklifimize "düşünmüyoruz" cevabını veriyorlardı. Neydi onları böyle davranmaya iten doğrusu anlamak zordu. Bizler için çok basit bir kural vardır:

Devrimci Sol-SDB imzasıyla dergimize yollanan açıklamayı yayınlıyoruz

3 OCAK İŞÇİ DİRENİŞİ VE HALKLARIN MÜCADELESİ TERÖRLE BOĞULAMAYACAK!

Özal iktidarının halkımıza karşı yürüttüğü savaş boyutlanarak sürüyor. İşçilerin, memurların, gençliğin, gecekondlu halkın, küçük üreticilerin hakkı talepleri, için sürdürdüğü mücadele terörü ezilmez, çok edilecek isteniyor. ABD'nin yedeğinde Körfez savaşına girmeye hazırlanan iktidar, mücadele ile kazanılmış hak ve özgürlükleri de nafa kaldırdır toplumsal muhalefeti bastırmının hesaplarını yapıyor. Ülkede, Özal'ın kumandanlığında yeni bir 12 Eylül sürecine sokulmak isteniyor.

Ülke çapında olağanüstü hal ilan etme hazırlıkları, devrimci ve demokrat güçlere yönelik saldırıların yoğunlaşması, 3 Ocak işçi direnişinin yasadışı ilan edilmesi, her türlü hak arayışını bastırma çabası, K... halkına ve yurtsever güçlere yönelik baskıların artması ve şiddetlenmesi bu hesapların ürünüdür.

Artık devlet terörü sınır tanımıyor

-İşçi sınıfının 3 Ocak direniş yasadışı ilan ediliyor.

-K... halkı üzerinde katliam hazırlıkları yapılıyor, K... halkı yerinden yurdundan sürün ediliyor.

-Her gün demerlecek basılmakta, talan edilmekte, insanlar sorgusuz sualsiz götürülmekte ve işkenceler gerçekleştirilmektedir.

-Demokratik örgütler bir bir kapatılmakta, toplumsal muhalefet odakları ör-

gütüleştirilerek susturulmaya çalışılmaktadır.

-Her türlü yasal ve meşru faaliyet failen engellenmektedir.

-Geceyarısı evlere baskınlar düzenlenmekte, yataklarından kaldırılan insanlar, kendilerini işkence tezgahlarının ortasında bulmaktadırlar.

İktidar, muhalif hiçbir sese tahammül edemiyor.

İsteyen işçiyse, demokratik üniversite isteyen gençleş, sendika isteyen memura, yaşam kaygısı veren gecekondluya, özgürlük isteyen K... halkına saldırıyor. Bu yüzden devlet eliyle örgütlenen terör, aynım yapıyor. İşçi-emeççi, kadın-erkek, yaşlı-geç, Türk-K... mücadele eden herkes baskıya uğruyor, sindirilmek, susturulmak isteniyor.

İKTİDARI YARIYORUZ!

Faşist terörünüz cevapsız kalıyacaktır.

Bütün çabalarınız boşunadır.

Ülkeyi yasaklar, baskılar ve terörle yönetebileceğinizi

Sahibi: Haziran Yayınları ve Tic. Ltd.

Şti. Adına Gülten ŞEŞEN

Yaz İşleri Müdürü: Erdoğan Yaşar

KOPAN

Baskı: Serter Matbaacılık

Yönetim ve Yazışma Adresi:

Binbirdere Mah. Terzihane Sok.

Kaleiçi İstasyonu No:11 Kat:1

Sultanahmet/İST. Tel:516 24 14

Fiyatı: 4000 TL. Almanya: 5 DM.

Fransa: 14.5 FF. İngiltere: 5 SF

Hollanda: 6 FL. İtalya: 6 L.

Abone Koşulları:

Yurtiçi Abone: 6 Aylık 44.000 TL.

1 Yıllık 88.000 TL.

Yurtdışı Abone: 6 Aylık 50 DM.

1 Yıllık 100 DM.

Hesap No: Gülten ŞEŞEN

Türkiye İş Bankası Akademi Şubesi

100230 951718

Bir Halk Düşmanı

Seçim kampanyası boyunca yüzüne taktığı demokrat maskesi sayesinde halkın oylarıyla SHP'den belediye başkanı seçilen Selahattin Filiz'in çok geçmeden maskesi düştü, gerici ve halka düşman yüzü açığa çıktı.

S. Filiz'in, bugüne kadar Kars halkına karşı birçok suç işledi.

1-Sendika sözleşmesinde olduğu halde, İşçi Murat Yedem'in stit ve yoltur hakları sağ yaptı, işçilerin gazdandan zehirlemp ölmesine neden oldu.

2-K... 'daki katliamlarda yer alan bir ere, belediye emcimen kararlara bir milyon lirak ödül ve gılt verdi.

3-Yasal olan "EGİT-DER'DEN, EGİT-SENE" afişini belediye panosuna asmak isteyen eğer emeçlerini polis ihbar etti.

4-Aile fertlerinden oluşturduğu müdir kadrosuyla, sok yayınlar ve kaset satan esnafı baskı yaptı, keyfi cezalar kesti.

5-Belediyede çalışan demokratlara, işçilere baskı yaparak, çalışan personele küfredip dövdü. (Bu nedenle bir işçinin kolunu kırmıştı.)

6-Su ve diğer belediye hizmetlerine % 400 gibi büyük zamlar yaptı.

7-Personale verilen aylık ikramiye ve vergi iadelerinde kesinti yaptı, işçileri günde 12 saat, Cumartesi ve Pazar çalıştırmasına rağmen maaşı vermedi, isteyeni işten atmayla tehdit etti.

8-Demokrat çizgisizle tanınan Mücadele gazetesini (yerel basın) rahat bırakmayarak, kapatılması için her yola başvurdu. Bunlar suçlarının sadece bir bölümüdür.

Halk kendisine yapılanları unutmaması, unutmavacaktır. S. Filiz'in de bu yaptıklarıyla, unutulmavacak şekilde kafişlere yerleştirildi.

Malatya'da

Fırar Operasyonu

Gaziantep Cezaevinden fırar eden iki Devrimci Sol tutsak için, 3 ve 5 Ocak 1991 günü gece yarısı Malatya ve köyleri ile Elazığ'da çeşitli yerler sırası polis ve özel timler tarafından düzenlenen baskınlar arandı. Özellikle Mücadele çalışanları ve okurlarının evlerine yapılan baskınlar sonuçsuz kaldı. *

BARİKATLARI AŞMAYA DOĞRU

3 Ocak'ta tüm ülkede hayat durdu. Türkiye işçi -sınıfı, tarihinde ilk kez, üretilen gelen gücünü kullanarak genel greve gitti. 1986'dan bu yana Türkiye salınamadığı, '89 ba-harıyla sokaklarda, meydanlarda yankılanan "Genel Grev" şarı, 3 Ocak günü fiili bir eylem haline dönüştü ve sınıf mücadelesi açısından ileri bir anlam gösterdi.

Toplunun hemen tüm kesimlerine desteklenen eylemin, 12 Eylül'ün tüm engelleyici yasalarına, iktidarı yoğun basçı, tehdit ve şantajına rağmen gerçekleşmesi olumsuz kışkırtıcı bir öneme taşıyor. Eylemin toplu katında kazandı, mesruyet, gerçek, yasa yapıcısının kitleler olduğu gerçeği bir kez daha gözler önüne sererken, ANAP iktidarının, 12 Eylül yasalarına, baskı ve terörle kitleleri daha uzun süre zaptırlı tuttuğunu alınıyor.

3 Ocak genel grevi, 12 Eylül boyunca örgütlenişin, birleşimin, '82 cunta Anayasası ve devamlı gelen yasaların baskıları ve yasaklar cendenses sokakları Amerikancı Türk-İş'e mahkum edilmiş işçi sınıfının; "ARTIK YETER" deme arzusu ile, devrimci önderlikten, sınıf ve kitle sorunlarının, vokalite ve konuları arasında sıkışarak ortaya koyduğu vizite, sakal-bıyık-sık kesme eylemlerliki düzeyinde, üretilen gelen gücünü kullanmaya geçişin ifadesidir. Başka bir deyişle, sınıf mücadelesinde kazanılan yeni bir mevzidir.

Artık işçi sınıfı, 12 Eylül'ün yasaları ve yasaklarına çizilmiş sınır çizgisini ihlal etmiştir. Bundan sonra kimsenin gücü, onu, o çizginin gerisine çekmeye yetmez. San Türk-İş yöneticilerinin de yetmez. Çünkü işçi sınıfı, sınıf ihlalinin sonucunu bizzat görmüş ve yaşıyor. İktidarı için düştüğü aczi, tüm tektir, şanti ve saldırı karşısında sınıf kitle hareketinin gücü ve desteği karşısında bir şey yapamadığını görmüştür.

3 Ocak, halkın birleşik gücünün, faşizme boyun eğdirebileceğini kanıtlanması olmuştur. Emekçi sınıf ve katmanlar, birleşik direnişin gücünü kavramış, işçi, memur, öğrencisi, esnafıyla tüm halkın dayanışma duygusu ve arzusu pekiştirilmiştir.

3 Ocak sadece kendisiyle sınırlanacak bir gün olarak değil, şimdi ve bugüne taşındıkları birliğe değerdendirilmiştir. 3 Ocak'ın dünün kırık kırık birimliliği, işçinin memnuran, öğrencinin küçü, emekçinin, geçekçinin insanları kanı hayarıştan biçiminde yıllardır süren, kimselerin küçümseyip dudak büktüğü inili ufaklı mevzi direnişleriyle, devrimci mücadelenin, radikal kitle eylemlerinin doğrudan ve dolaylı şekilde yığıldığı yaratıcı etkileme-lerin üst üste yığılması sağladığı birimliliğe ulaşmıştır.

Burada Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkının 3 Ocak eyleminde Zonguldak maden işçisinin direnişinin oynadığı rolü de vurgulanmak gerekiyor. Madenci direnişi, 3 Ocak eylemi için güçlü bir manevra işlevi gördü, kitlelere adeta yol gösterici oldu.

Türk-İş yönetiminin 3 Ocak günü genel eylem kararı alırken kaçabileceği başka bir yolun kalmadığını da belirtmek gerekiyor. Amerikancı Türk-İş yöneticileri tabanın baskısı karşısında, ya genel grev kararını, ya da kendi sonlarını ilmin edecek olan kararları almak istemiydi gibi bir ikileme karşı karşıya kaldılar. Olanlar,

işçilerin haklarını savunmak için genel grev kararı aldıkları yolundaki açıklamaları kargaları bile güldürcek cinstendir. Misyonları, işçi hareketi düzeyinde sınırları içinde tutarak kontrol etmek ve burjuvaziye yedekleme olmuştur hep. Bugün de bu misyonu uğruş olarak hareket ediyorlar. İşçi sınıfının karanlık ofisini yatıştırma mümkün olmayınca, mevzu potansiyeli burjuva muhalefeti potansiyel eritiminin hesabını yapıyorlar.

Burjuva muhalefet partilerinin eyleme destek veremelerinin altında yatan ana neden, işçi hareketinin ve eyleminin gücünden yararlanarak, ANAP'ı seçime zorlamak. Sevekt Vırnaz ve Türk-İş yönetimi de, burjuva muhalefetin bir stratejisine angaje olmuş-durumdur. Zaten bu yüzden her fırsatta "işin ancak seçime çözülebileceği" diye getirip dumaklardır. Devrimci önderliğin olamadığı koşullarda kitle hareketinin burjuva muhalefetiyle ve o kile alandaki kalması doğaldır. 3 Ocak eylemine bu açıdan bakıldığında, eylemin, devrimcilerin dersler çıkarması gerektiren ve yeni yönelimlere yüz yüze olduklarını ortaya koyan sonuçları yaratmış görülmektedir.

Devrimciler, 3 Ocak günü havatı derdumuda etkin bir güç oldular. Gecekkund mahallelerinde, emekçi semtlerinde halkın kitleleş katılmayla gerçekleştirilen gösteri ve yürüyüşlerle, kadınlardan tencere çalın eylemlerine, esnata tepkilerle, kapasununda, çalmayışın işporta tezgahlarında, kumulanıyap pazar yerlerinde, taşların bir kısım mahallelere serilecek okumasında, özel taksit ve minibüslerin yer-yer eyleme katılması ve çalmamasında, otobüs ve trenlerin işlenmesinde, memurların hemen tümünün işe gitmeyerek greve çıkması yanında, işçi emekçilerin, doktorların, mühendislerin, avukatların direniş katılmasında, üniversitelerin grevçeklen boykotları vb. lerde devrimcilerin etkin çabalarının ve yürüttükleri propagandanın etkisi büyüktür. 3 Ocak günü işçilerin genel grevi, eylemine, topluluğun diğer kesimlerinin duyarsız kalmayarak destek vermesi ve eylemi halk kitlelerinin birleşik direnişi doğrultusunda geliştirme çabaları, kışkırtıcı olumluluk hanesine yazılması gereken şeylerdir. Ancak devrimciler, daha etkin bir çabasına yürüyüşleri, katiibin oranının daha fazla olması sağlamları, kitle potansiyelinin büyüklüğü yeterince görülmüştü işçi hancanın çabaları da sınırlı kaldı. Ve bunun sonucu kimi kesimler direniş için yer almadılar. Çünkü buşununda daha iktidarı tehdit ve şantajı basırmaması da payı olduğuna yadıvıyavıyav.

Buşün ülkede bir kriz yaşanıyor. Bir anda enflasyon, satış zamları, işsizlik vb. altında bulunan kitlelerin tüm tehdit, baskı ve zor yöntemlerine rağmen hak arayışına yönelmesi, eylemlerle iktidarı zorlamaya başlaması, diğer yanda grevdeki şiddetlenen olgıları işçi emekçiler, ANAP kitlelerinin tepkisine hedefe olmak yanında, burjuva muhalefi, orduya, kimi işverenlere de çatıyor. İktidarı aygıtı içindeki çatışmalar çoklı boyutlar kazandırmış durumda. Devlet iktidarı değişik güç odakları birbirini kollayarak karşılıklı hamlelerle köşeye sıkıştırmaya ve kitlelerin armasına çalışıyor. Ordu, MIT, polis, bürokrasi, tekkeci semye örgütleri vb. bu çatışmanın ve mücadelenin tüm şiddetli sürdüğü alanları oluşturma devam ediyor.

Krizin derinleştiği ve burjuva kampa iktidar savunmasının tüm şiddetliye sürdüğü mevzuat koşullarında devrimciler azami ölçüde yararlanmaya bilmedirler. Burjuva muhalefetin, ANAP'ı seçime zorlama ve iktidarı devirme hesapları; yapıtış bugünkü sürece, işçilerin iktidarı yönelik tepkileri kendi sıvası amaçları doğrultusunda kullanmak ve kitle hareketini kendi güdümünde tutmak istegi ve çabası içinde olduğunu unutmadan, devrimciler, işçi eylemlerini ve halk hareketini devrim rotasına sokmak için her zamankinden daha çok çaba göstermelidirler. İşçilerin ANAP verine SHP ya da DYP İktidar veya bu iki burjuva partinin koalisyon hükümetini iktidarı yürütmesine razı olunamaz. Bugün yeterli etkinlikti göstermediği ve kitlelere devrimci alternatif sunulmadığı için burjuva-sıyası partiler, işçi ve emekçi kitlelerinin eylemleri iktidar olmak için seçen yatırıma dönüşümleridir.

Devrimciler kitlelere seçimin çare olmadığını, sömürü ve baskıların sona ermesi için, onun yaratıcısı olan bu düşünün de devrimci doğrudan ısrarla anlatmak ve kavratmak zorundadır.

-12 Eylül yasalarının son verilmesi ve 2 Eylül suçlarının yargılanması

-Tüm tutsakların serbest bırakılması

-Tüm özgürlükleri güvence altına alacak demokratik bir anayasanın yapılması

-NA-TÖ'nün kaldırılması ve her türlü baskınlık işkisine son verilmesi

-K... halkının kendi kaderini özüztürce belirlemesi

-Arap halklarına yönelik savaş politikasının son verilmesi

-talepleri ekseninde yönlendirilmeli, kitleler Bağımsız ve Demokratik Türkiye için yürüyüşleri, eylemleri kitlelere vermesi gereken bilgin vb. olmalıdır.

Grev, kitleleri devrimci sınırlarla buluşturmak, çalmışlarımızın ana halkasını bu oluşturmaktır.

ZONGULDAKYÜRÜYÜŞÜ

OCAK'DA AŞTI

3 Ocak meselesini yakan maden işçisinin Ankara yürüyüşü, Türk-İş'in ihnetine, burjuva muhalefetin ırkek 'iç savaş çığı' feryatlarına, iktidarı tehdit ve korkutma amaçlı yoğun propagandasına rağmen gerçekleşti. On binlerce maden işçisi, eşleri ve yakınlarıyla "Ölnek Var Dönnek Yok" diyecek çıkışları yola. Pantl içindeki iktidar, işçilerin önüne kırık kumakta buldu çareyi. Ve işçiler barikatı aşamadılar. Çünkü devrimci bir önderlikten yoksundular. İşçi önderliği daha çok burjuva muhalefetin iacetine sığındığı için, onların eziyet kaldığı noktada yürüyüş de bu durdu.

Ancak bu Zonguldak yürüyüşünün önemi ortadan kaldırmaz. Bu eylem, işçi hareketi için 3 Ocak'da ilerisinde radikal bir çakıştı. Zonguldak direnişi tüm halkın desteğini alarak, Zonguldak cadde ve meydanlarını bir gün miting alanına dönüştürerek bir avdan fazla sürdü ve 4 Ocak günü Ankara'ya yürüyüşe dönüştü. Özal iktidarı tüm geleceğini savaşa bağlamışken, ötek "Madencinin Savaşı Özal'a Olacak" diye dokümleri yollara. 5 gün boyunca tüm Türkiye halkları onları birliğinde oldu, birliktedir, kalbi onları birliktedir.

Zonguldak yürüyüşü. Türkiye işçi ve

emekçileri için gerekçer bir olmuştur.

3 Ocak genel grevi ve Zonguldak yürüyüşü gibi eylemler kışkırtıcı bundan sonra da, değişik biçimlerde gerçekleşecektir. Ancak olgıları de boş durmayacak, tedbirler düşünecektir. Kitlelerin işçilerinin uluşığı boyutu yanı sıra haklarında bir eylemler egemen sınıflar için ciddi bir uyarı olmuştur. Ve bundan böyle 3 ve 4 Ocakları önlemeye yönelik yeni planlar yapmaya ihtiyaç duyacaklardır. Daha şiddetinden diğer işçilerin isten atılması, sürülmesi vb. uygulamaları başlasınlar. Devrimciler, bu hareketleri politikleştirmek, devrimci önderliğin insiyatif altına almak kadar, işçilere yönelik saldırılara göğüs germek, kazanılan mevzileri korumak çabası içinde de olmalıdır. Bunlar başlanmazsa bu uygulamaların sürmesi ve kitle hareketinin pasifize edilmesi kaçınılmaz kader haline gelir.

Kitleler eğitilmeli. Devrimciler işçi ve emekçileri bu yönde harcamalıdır. İşçi ve emekçiler bir avuç azınlığın kendilerini sömürüp yönetmediği, hak ve özgürlükleri çare emmediği bağımsız vedomesine, bir ilkeyle seçimi istislafora, gene grevlerin ve direnişlerin bir gün için deşil uzun süreli örgütlenmesi gerektiğini öğrenmelidirler. Grev, hatta hafifler sürece genel grevi ve direnişlerin örgütlenmesi gerektiğini öğrenmelidirler.

Banıklarla gelip dayandıklarıyla, uzlaşp geri dönmeyi değil, barikatları aşarak, her ilkeyle devrimcilerin örgütlenmesi gerektiğini öğrenmelidirler.

Devrimciler bu tür eylemleri yaratmaya hedeflemelidir.

İşçi sınıfı kışkırtıcı kendi deneyleriyle de pek çok şey öğreniyor. Ölnek Var Dönnek Yok' diyenlerin sahte

yığıldıkları

görüyor.

Olgıların işçilerin haklarını vermeye niyetli olmadıkları, barikat kumacığı ve yürüyüş engelleyici çalmışları belkivlen, hazırlıkları buna göre değili de, ıcaz sınırları içinde sürdürecek bir yürüyüş için yapan önderliğe kıyıyor. Oysa yapılması gereken, her türlü uzlaşmayı reddederken barikatları ne pahasına olursa olsun zorlamak ve aşmak olmalıdır. Maden işçisi bu yapılmadı, yapılmadı. Maden işçileri yürüyüşleri, eylemleri, direnişlerini son verilmesine de geri döndürüldü.

Kitleler, tarihlerini kendileri yazmak zorunda olduğunu anlamalıdır. Devrimciler, bu gerçeği kitlelere kavratmalıydı ölçüde barikatların aşılması gerekir yaklaşıncaslar.

Türkiye yeni bir döneme giriyor. Genel grevler, yürüyüşler, barikatlar, boykotlar, silahlı eylemlerle işi işe yavaşacaktı, iktidarı daha şiddetli hesaplaşmaları için girileceği günlere doğru ilerliyoruz. Bu gelişmeyi aktif durdurmak zor. İktidar, olağanüstü hale de ilan etse, ilkeni bir savaşa da sürülecek kitleci bir avdım özetler, üretemeyecektir. Aynı şekilde olgıları işçi SHP ve DYP gibi alternatifler de çare olamayacaktır. Bu partiler daha şiddetinden iktidarı olduklarında ne yapacaklarını korkusunu yaşaymaya başladıkları bile.

Devrimci iktidar yönelik hak hareketlerini ne kadar pasif, ne kadar ekonomist temelde gelişme gelişsin ala küçümsememektir. Devrimci sloganları, kitlelere taşınmak vazgeçilmez çaba olmalıdır.

Zonguldak'lar Bitmez

BARİKATLARI AŞTIĞIMIZ GÜNLER DE GELECEK

İşçi ve emekçi sınıfların genel direnişini yaratmada, 3 Ocak ıleri bir adım oldu. Zonguldak maden işçileri, radikal bir çıkışla 3 Ocak genel direnişini aştılar. Zonguldak maden işçileri ikidarm tehditlerine, burjuva mülakatin eylemi erken seçim manevralarına aktırma çabasına, Türk-İş'in karşı tavırna ve sendikamın kararsızlığına rağmen eylemlerini Zonguldak'tan çıkarp Çankaya'ya hedefleyerek aktıdara yönelttiler.

4 Ocak'ta Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük yürüyüşünü başlatmak için madenci anıtının önünde toplandılar. Madencilik, eylemi ve çocuklarıyla 90 bin kişi hareket geçtiler.

Sabah 06. 30 olduğunda madenci anıtının etrafı çevre bölgelerden akın akın gelen 60 bin madenciyle dolmuştu. Her bölge kendi kortejini oluşturdu, son konuşmaları yapıldı ve saat 07. 30: Artık söz bitmiş, 35 grev gününü zarfeye ulaştıracak eylem saati gelip çatmıştı. Emek ordusunun yürüyüşü başladı. Hedef Ankara-

ra. Gütergah Üzümmez yolundan Devrek, Mengen ve E-5 karayoluydu. Yetişemeyenlerden 2. grup koşarak geldiler, ana gövdeye katıldılar. Köylerden, yollardan katılanlarla sayı 90-100 bine ulaştı. Uzun madenci saflarına 350 otobüs eşlik ediyordu. Başlangıçta 1000'in üzerinde otobüs 250 minibüs bekleniyordu. Dayanışma için gelen 200'tin üzerinde otobüsün Zonguldak'a girişi engellendi. Polis bunları arayıp geri çevirmişti. Ankara'dan yollanan otobüsler yoldan geri çevrildiler. İstanbul'dan giden araçların Tuzla'da ehliyetlerinin alındığı haberleri geldi. Bütün bu engellemeleri işçiler, "Yürüyeceğiz!" diye cevapladılar.

"YOLUMUZ ANKARA HEDEF ÇANKAYA"

Artık 4 Ocak sabahından sonra göz alabildiğine uzanan 6 kilometrelik kortejin dağıtış inleterek ilerlediği Zonguldak-Devrek arası yollar, 90 bin emekçinin türkölü-halaylı nesesiyle, ezilmeye başkaldıran öfkenini harmanlandığı dev

DEVİRMİCİ SOL GÜÇLER ZONGULDAK MADEN İŞÇİLERİNİN OMUZ BASINDAYDILAR

Devrimci Sol Güçler baştan itibaren Zonguldak grevi ve maden işçilerinin 4 Ocak'a başlatmaları yürüyüşün içindeydiler. Çeşitli demokratik kitle örgütlerinden TAYAD, DEMKİD, KİMSSEN, BEH-SEN, SİĞİRKSEN, BELDE-İS-ten Devrimci Mücadelede Sanaçılardan, Devrimci Mücadelede Avukatlardan, Devrimci Mücadelede Sakatlardan, İYÖ-DER ve Devrimci Gençlikten, Devrimci İşçi Hareketi'nden oluşan bir heyet maden işçilerinin mücadelesine destek vermek için 41 mikadele günü boyunca Zonguldak'taydılar. Mücadele dergisi de heyette yer alıyordu.

Kozlu ve Üzülmaz'da 15000 adet Mikadele 'Genel Grev' özel sayısı dağıldı. Mikadele'nin 10. ve 11. sayıları ilk günden kapışıldı, tikendi. Kozlu'da duvarlarda Devrimci Sol Güçler imzalı yazılar yer aldı. Heyetin varlığı başından beri işçilerle iç içe oldu. İşçilerle açığı, soğluğu ama en önemlisi mikadeleyle, direnmeyi, dayanışmayı, bunların pekiştirdiği dostluğu paylaştılar. İşçilerden yoğun ilgi görüldü, toplantılarda konuşular, evlerde, kahve-

lerde sohbetler yapıldı, birlikte türküler, marşlar söylediler, halaylar çektiler. Eylemin mensucini birlikte yürüdüler, sloganlarını haykardılar.

Halkın değişik kesimlerinden toplanan yardımları maden işçilerine ulaştırıldı. Grev Komitelerinin toplantılarına katıldılar. Devrimci İşçi Hareketinin perspektifini, devrimci sendikacılığı anlattılar. Eylemin her adımında, her gelişme noktasında, önerileri ve somut öncüllükleri ile bunları göstermeyi amaçladılar. Devrimci önderliğin önemini kavratmaya çalıştılar. İşçiler ve sendika yönetimini, yanlış dostlar seçmelerini için daima uyarıcı oldular. Yanlış dostlara karşı uyanık olmalarını, burjuva muhalefete, işçilerin insiyatifiyi geride tutan sendikacılığa bel bağlamamaları konusunda uyardılar. İşçilerin asıl olarak kendi güçlerine güvenmelerini, Grev Komitelerinin insiyatifiyi önne çıkarılmasını, eylemin radikalliğini ve cesareti önüne sınır konmamasını savundular.

Baz "söhreli" veya göstermelik ziyareçiler gibi gelip geçici, gündüz biraz yürüyüp akşam dönücü değillerdi.

41 günlük mikadele eylemlerinden geldiği öfkte bilinçlerini, güçlerini katılar. Birkimlerini, karadükli geleneklerini, enerjilerini direnişe verdiler. En kırık, gerilim, coşkun, dorukandığı anlarda, barikat önlerinde sloganları on binlerin ağzından yükseldi.

90 bin madenci Dorukhan barikatını İçişleri Haklıyız Kazanacağız" sloganıyla aştı. Yürüyüş kolu Eskiçağa'da oligarşinin barikatlarına gelip dayandığında on binlerini seni "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz" diye yankılanıyordu.

Oligarşinin Dorukhan barikatını 'İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız' sloganlarıyla aştılar.

bir gösteriye dönüştü. Ellerinde kumanyalar, sırtlarında battaniyeleriyle bir sel gibi akıyorlardı.

İşçiler daha Zonguldak sınırlarını aşmadan ayak sesleri Ankara'ya ulaşıyor, Çankaya'yı telaşa veriyordu. Ankara'da bir anda olağanüstü durum yaşıyordu. Çankaya, polisleri, panzerleriyle kendisini korumaya alıyordu. Diğer yandan da oligarşi eylemi yasadışı ilan ediyor, tehditler savunuyor, gücünü küçültüyor ve taleplerini çarpıtarak eylemin kamuoyu gözünde haklılığını ve meşruluğunu ortadan kaldırmaya çalışıyordu. Özal MESS patronu misyonuyla işçilerin karşısına çıkıp "Bunlar astronomik rakamlar istiyorlar, halttan aldığımız bunlara mi getirmeyiz?" diye halkla işçileri karşı karşıya vermiştik.

Oysa işçiler beraberlerinde bütün halkın yüz akını, insanca yaşama kararlılığını, hak isteme onurunu, mücadeleyi ruhunu, coşkusuyla taşıyorlardı. İnsanlarını kendi topraklarında köle gibi yaşamaya mahkum eden iktidara karşı duydukları öfkeli yanlarında taşıyorlardı.

ON BİNLERİN YÜRÜYÜŞÜ BÜTÜN ÜLKEDEN DİRENME, 12 EYLÜL'DE KAYBETTİKLERİNİ YENİDEN KAZANMA İSTEĞİNİ AÇIĞA ÇIKARMAYA BAŞLAMISTI

Zonguldak maden işçilerinin grevi ve yürüyüşleri devam ettiği sırada bütün ülke işçi grevleriyle çalkalanıyordu. Birçok işyeri ve fabrika da işçiler genel olduklarını görmişlerdi.

Maden işçileri haklılıklarını kararlılıkla savunmalarıyla, kara-kışa bakmadan kadınları ve çocuklarını yürüyüşlerini sürdürmelerine halkın desteğini ve sempatisini kazandılar. Bütün gözler yürüyüşü çevrilmişti, kulaklar kilometre kilometre yürüyüşten gelen haberleri bekliyordu. Bu hava halkı yürüyüşe çekti. Yardım kampanyaları açıldı. Emekçi halk maden işçilerine destek olmak için seferber oldu. Birçok insan dağlar-barikatları aşıp, yürüyüşe katıldı. Üniversitelerde forumlar yapıldı. Fabrikalarda işçiler dayanışma

grevleri, Zonguldak'a destek tartışmaları başlatıldı. Maden işçileri destekleri her yerde coşkun ve kararlılıklarını halkı sarıyorlardı. Halk kendileriyle çekip götürüyorlardı.

HALK DAİMA HAKLIDAN YANADIR
İlk uğrak yeri Karaman Köyü, ağlıyordu. On binlerin geçişi karşısında sevinçle ağlıyorlardı. Çocuklar ve gençler işçiler geliyor "diye bağırıyorlardı. Halkın nabızı yürüyüşte atıyordu.

Yürüyüş henüz Devrek'e ulaşmadan, Devrek halkı madencileri desteklemek için, işçi-memur ve esnafıyla ilçe merkezinde yürüyüş yapıyordu. Devrek, bileğinin hakkı için ayaklarını gücüyle Anka-ra'ya yönelen 90 bin kişilik madenci ordusuna kardeş kucaklı açıyordu. Devrek halkı madencilere büyük destek veriyor, hatta ağırlamak için sıraya giriyordu. Evler, dükkânlar, firmalar, lokantalar, kahveler direnişçi işçilere açılıyor, hoparollerden "Mısaflarımızı ağırlayalım." anonsları yaşıyorlardı. Devrek halkı madencileri alkışlarla uğurluyorlardı.

Devlet, ülke çapında halkın bu ilgisini teccit etmek için telefon bağlantılarını kesmişti. Polis Devrek'te otobüs ve minibüsleri "Yarın Mergene'ye götürmeyeceksiniz." diye tehdit ediyordu. Ama sabah 08.30'da bütün taşıtlar hazır, işçileri bekliyordu. Otobüsler, minibüsler hatta TIR'lar işçilerin peşine takılıyor.

Devrek madencilerin peşinden yürüyordu.

BURJUA MUHALEFET, EYLEMİ SEÇİM KÖZÜ OLARAK KULLANMAYA, RADİKALLİĞİNİ TÖRPÜLEMeye ÇALIŞIYOR
Yürüyüşe burjuva muhalefet de katıldı. Burjuva muhalefet maden işçilerine çirkinliğe sâhiplenirken eylemin radikalliğini törpülemeye çalışıyordu. Kendilerinin de koruma ve kollama misyonuyla hareket ettikleri devlete, madencileri karşı karşıya getirmemek için bütün hünerlerini kullanıyorlardı.

Diğer yandan maden işçilerinin direnişini ve yürüyüşünü önemli bir erken seçim kozu olarak Özal iktidarıma karşı kullanarak, eylem daha büyüyüp, kontrollerini aşmadan Özal iktidarını uzatmaya zorluyorlardı. Ve en önemlisi eylemin siyasi boyutunu gizleyerek, bir parça emekten başka bir şey istemediğini göstermeye çalışıyorlardı. İşçi artık sadece emek değil, demokrasi istiyordu. Emek davasıyla demokrasi kavgasını birleştiriyorlardı. "Demokrasi Hakkımız Söke Söke Alırız" diyorlardı. İşçilerin kararlılığı ve dirençli halkın dayanışmasıyla bütünleşti, demokrasi is-

teyen büyük bir potansiyele dönüştü.

Eylem yeni katılımlarla daha da büyüdükçe, işçinin ofkesi sınıf kinine dönüştü, işçisi yönü önce kımaya başladıkça taleştiler ve işçileri iktidara uzlaştırmamın en harareti savunucuları oldular. Arabuluculuk üstlendiler. Türk-İş ve Şevket Yılmaz safını netleştirdi, kendi sonlarını da hazırlayacak bu eylemi kırmak için Türk-İş'ten verilen desteklerin önüne geçmeye başladılar. Eylemin karşısına geçtiler.

Böylece iktidarı, burjuva muhalefetin ve Türk-İş eylemi bitirmek noktasında

Görüşmelerle oyalamaya girişirken, bölgeye büyük bir güç yığarak, yürüyüşün önünü birlerce komando ve polis gücüyle kapattı. Sendika politikadan ne kadar uzak tutmaya çalışırsa çalışsın, hareketin politik-lesmesini önleyemedi. "Eylem sendikayı da önünde sürüklemeye başladı.

İŞÇİLER ASKER-POLİS BARİKATLARINI İŞÇİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ SLOGANLARIYLA AŞTILAR

Günlerdir saldı yumruklar yine aynı yöne doğru savruluyor, sloganlara eşlik ediyordu: "Madeninin Onuru İktidarı Yenecek", "Demokrasi Yolumuz, ölüm Olsa Sonumuz", "Emeğe Saygı, Sömürüye Son", "Direniş Bitmek Bitmeyecek", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız, Geliyoruz Zincirleri Kırma Kır Hey, İktidarı Kaşıma Vura Vura Hey..."

Dondurucu soğukta rağmen maden işçilerinin yürüyüşü Devrek'ten sonra daha kararlı ve coşku havasıyla yüklenerek Ankara'ya doğru akıyordu. Dorukhan Tüne-lr'ne gelindiğinde işçiler, devletin silahlarıyla karşılaştılar. Dağ taş tutulmuş,

ZONGULDAK ŞEHİTLERİ BİZİM ŞEHİTLERİMİZDİR

Recep An ve Osman Fırncı Zonguldak direnişinin şehitleridir. Bizim şehitlerimizdir.

Kadını erkeği, genci yaşlısıyla, hastasıyla sakatıyla 90 bin işçi ve emekçi, haklılığını direnç ve kararlılığıyla Ankara'ya yürüyordu. Soğuk, uçuk, hastalıklı dinleniyordu. Özal iktidarının beski, tehdit, gözdağını, barikatlarını aşp ırlıyordu. Emek ordusu yürüyordu. Bu bir kavrayış, bedeli de ödünçlüydü. Tekleyen kalbine bakmadan hak almak için kilometrelerce yolu yürümeye göze almış bir madenciymiş Osman Fırncı. Kalbi onu barikatın zorlamaya kadar götürmüştü. 5 Ocak'tı şehit düştü.

Recep An da halkın umutlarını taşıyarak ayaklarının şişmesine, günlerin yorgunluğuna ve uykusuzluğuna bakmadan yürüyordu. Onu da barikatlara ulaşmadan, barikatın zorlamadan bir kamyon aldı götürdü. 6 Ocak'tı şehit düştü. Onlar direnişin şehitleridir. Emekçi halkın şehitleridir. Onlar kavgada şehit düştü. Onlar bizim şehitlerimizdir.

Onları ocaklarını kapatmakla tehdit eden, işçiliğe mahkum etmek için her yola başvuran, köpeklerin bile sokulmayacağı yüzlerce metre yerin altında ölüme burun buruna boğaz tokluğuna çalışmaya zorlayanlardı yürüyüşe itenler. Onlar hakları için, insanca yaşamak için, onurlu bir mücadele için yitirirken şehit düştüler. Onların ölümlerinde sorumlu olan, onları bu koşuya mahkum eden Özal iktidarıdır. Özal iktidarı bunun hesabını e'rya da geç verecektir.

politikaları çıkşıyordu.

Eylemi ne olursa olsun bitirmek için devlet işçilere karşı savaş hazırlıktan başlattı.

TIR'larla kapatılan tünelin ağzında 1000'i aşkın çelik kalkanlı polis ve 1500 jandarma komandosu ile devlet, silahlı yüzünü gösteriyor, işçilere "Dur!" diyor.

MÜCADELE

ASKERLERİN SİLAHLARINI
BAŞKALARINA CEVİRDİKLERİ
GÜNLER DE GELECEKTİR

Burada 90 bin maden işçisinin hep bir ağızdan şu slogan patlıyordu: "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız!" Askerler ağırlandılar. Kadınlar öne geçtiler, "Siz bizim oğullarımız değil misiniz? Bize mi kurşun sıkacaksınız?" diyorlardı.

Albay, bir milletvekilinin "Kurşun sıkacak mısınız?" sorusunu "Emir verilirse evet." diye cevaplıyordu. "Halkın askeri değil misiniz?" sözüne "Hayır. Devletin askeriyiz." diye karşılık veriyordu. Ne var ki kararlık burada işçilerin safındaydı. İşçilerin kararlılığı barikat tanımyor: "Burası İsrail Değil Türkiye!", "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız!" Ve barikat kırılıyor, işçiler yürüyor.

"KAZANMADAN ZONGULDAK'A
DÖNMEYECEĞİZ"

Bankartları aşan işçilerin ilk hedefi E-5 karayoluyla çıkmaktı. 15 bin kişilik öncü işçi kolu E-5'e çıkmayı başardılar. Yola yavaş yavaş kapatacaklardı. Eyleme yeni boyut kazandıracaklardı. Burada burjuva muhalefeten düğün temesi ve sendika yönetiminin kararsızlığa karşı karşısına kaldılar. Geri çevrildiler. Yalnız bırakılan işçiler geri dönmek zorunda kaldılar.

Yürüyüş Mengen'de bir mola daha verdi. Durukhan barikatını kuruyamayan iktidar, işçileri durdurmak, her adımı saat

saat bütün ülkeye yayılan hareketi engellemek için bir yandan daha geride askeri hazırlıkları sürdürürken, diğer yandan görüşme ve manevralarına kapıyı açık tutarak işçileri oyalamaya çalışıyordu. Maden işçilerinin gücü Başbakan'ı Bolu'ya getirmişti, ama iktidar yürüyüşü Mengen'de bitirmek, işçileri geri döndürmek istiyordu.

İşçiler bu kez Mengen sokaklarını doldurdular. Soğuk, açık, yorgunluk kararlılıklarından bir şey eksiltmemişti. Bunca yorgunluk ve güç şartlara rağmen dirençlerini yitirmemeleri herkeşe hayret veriyordu. Dirençleri tüm halka direnç, moral, güç aşıyordu. İşçilerin kararlılıkları ve dirençleri oranında iktidarın baskı ve saldırısı yoğunlaşıp. Artık "kötü örnek" oluyordular. Tütün emekçileri, metal işçileri de "Ankara'ya yürütürüz." diyorlardı. İktidarı temsilcileri bütün görüşme şartlarını tek bir noktaya bağlamışlardı: "İşçileri geri döndürmek". Bütün bölgeyi askeri yığınakla dolduran Başbakan "Geri dönmeyezlerse, görüştüm." diyordu. Madencileri işgük ve açlıkla da yememek, çaresiz bırakmak için tam bir abukaya almışlardı. Yıgıyacak, giyecek ve ilaç yardımıyla engelleyordular. Eyleme katılmak için ülkenin dört bir yanından akanlar Mengen'e sokulmuyordu. Ama maden işçilerinin eyleminin çekim gücü yine de bu barkattan tanımyordu. Abukaya, dağlardan, patikalardan delp

Jandarmalar işçileri köylüler, madenci işçilerine köylülerine silahlarını çevirdiler. Ama askerlerin silahlarını başkalarına çevirecekleri günler de gelecek...

geciyordu.

Zonguldak Direnişi ve
Düzen Partilerinin
İkiyüzlülüğü

DYP'nden SHP sine, DSP sine, son zamanlarda grevlerle, direnişlerle belirgin bir yükseliş ve yaygınlık gösteren işçi hareketini kültürleniyorlar. Hepsi ne kadar işçi babası", dostu olduklarını göstermek için birbirleriyle yarışıyorlar. Bu direniş ve grevlerin "aşırınlıkları" törpülenmek de ihmal etmeden, kendi istedikleri çizgeye getirmek için çaba sarfediyorlar, bu direnişleri Özal iktidarının erken seçime zorlamada çok olarak kullanıyorlar. İşçi sınıfının dostu pozlar takınmalarının altında esas olarak bu gerçeklik yatıyor.

İktidarlardaki işçi sınıfı hareketine aynı acemacılıkla tavır alan, direnişleri, grevleri ezen, kanla bastırılan, yasadışı ilan edip cezalandıranlar, işçi sınıfının haklarını vurmek için her türlü hüve, kompluya bayıyınlar, yasalar çıkartırlar, gerçek yüzleriyle hareket edenler, muhalefete geçtiler mi suratlarına işçi dostu maskesi geçiriyorlar. Direnişleri, grevleri sahipleniyorlar. DYP'nin, SHP'nin, DSP'nin Zonguldak eylemi, 3-4 Ocak eylemlerinde takındıkları tavırlar bunun en son örnekleridir.

1970'ye 274-275 sayılı yasaları değiştirmeye, DISK'i kapatıp, işçi sınıfını Amerikan son Türkiye'ye mahkum etmeye kalktığında, 15-16 Haziran'da işçi sınıfına silah çekilip 3 işçiyi katlettiğinde, sıkıyönetim ilan edildiğinde, 1975'te asker-polis saldırısı sonucu Profilo'da Yakup Keser katledildiğinde, 1 Mayıs '77'de işçi ve emekçi sınıfların birlik, dayanışma ve mücadele günü provoke edilip katliama kana bulandığında, 36 işçi hayatını kaybettiğinde,

Aralarında yabancı yok! Yürüyüşler her gün yaşamı yeniden üreten, bugün mücadele bayrağı açan işçilerdir...

"Ölmedik, Ölmeyiz, Geri Dönemeyiz" ş-i an işçilerin direnme gücünü dile getiriyordu. 90 bin işçi Mengen'den sonra yola devam etmek kararındaydılar. Sendika, Türk-İş'in ve burjuva muhalefetin güçlerine bel bağlamının sancısını çekiyordu. Baştan beri işçiyi Ankara yürüyüşüne göre eğitip hazırlamayan sendika, eylemin geldiği noktada politikasızlığın sonucu yalpalıyor, işçilerin önüne geçip kararlı bir tutum taknamıyor. Sendika "Gö-güşleyemeyiz," düşüncesindedir. İşçiler "Yürütelim, barikatları zorlayalım," kararlılığında'ydılar. "Ölüm Olsa Sonumuz Çankaya'dır Yolumuz", "Devam edeceğiz ve ne pahasına olursa olsun Ankara'ya ulaşacağız.", "Ölme! Yer Dönme! Yok" işçilerin ortak düşüncesiydi. Bu çelişki, işçilerin yürütmesi ve barikatı zorlaması yönünde çözülmüştü. İşçileri geri çevirmek için kadınları geri göndermeye çalışan sendika, kadınların "İşlerimiz Nerede Biz Orada", "Ölme! Yer Dönme! Yok", "Gimileri Yaktık" sloganları karşısında geriliyordu. Bu kez Denizler değil, işçiler direnç ve ka-rarlılıklarıyla sendikayı yönlendiriyorlardı. Sendika yürüyüşün önüne geçemedi. İşçiler Mengen'den taşan coşkuyla, bir kez daha yürüyüşe geçtiler.

DEVLET ZONGULDAK HALKINI İŞÇİ
VE EMEKÇİ SİNFLARI DÜŞMAN
ILAN EDİYOR
İşçiler Eskişehir'da oligarşinin binlerce

Tariş işçi direnişleri ezmeye çalışıldığında Demirel iktidardaydı. Gerçek yüzü işçi, emekçi düşmanlığı, direnişleri, grevleri, işçi sınıfının hak arama eylemlerini bastırma ve ezmeydi. Zonguldak maden işçilerinin destekler görüneler içinde samponyörlük kimse kapırmak istemeyen Ecevit, iktidarı döneminde muhalefeteyle vaat ettiği programında yer alan tek bir hakkı işçi sınıfına vermemişti. Dayanışma grevini, genel grevi hasırları emmiştir. Bununla kalmamış, işçi sınıfı hareketini ve halk muhalefetiyle hareketle işçi faşist güçlerle uzlaşmış, sıkıyönetim ilan ederek faşist güçlere teslim olmuştu.

Toplumsal anlaşmazlıkla işçi sınıfını, IMF'nin ücret politikasına hapseden Ecevit'tir.

Sıkıyönemle birlikte grevleri yasaklayan, direnişleri, gösterileri bastırma süngü zoru kullanan, 1979 1 Mayıs'ında işçi ve emekçi sınıflarının gününü kutlamalarını engellemek için sokağa çıkma yasağı koymuş, İstanbul halkını evine hapseden, 16 Mart faşist katliamını, 20 Mart faşizm ihtar direnişine protesto edenleri "DISK" in direniş yasadışıydır," diyerek mahkum etmeye kalkan Ecevit'ten başkası değildir.

Kökü CHP'den gelen ve aynı misyonu taşıyan İnönü de bugün söylediklerinin tersine işçi eylemlerine, direnişlerine Ecevit'ten farklı tavır takınmayacaktır. Onların programları uygulanmak, halka bir şeyler kazandırmak için değil, halkı aldatmak, avutmak, onları toplamak ve iktidara gelmek için yapılmıştır.

Düzen partilerinin kendilerini aşmadiği süreçte grevlerle, direnişlere sahip çıkmaları, Zonguldak yürüyüşüne katılmaları, 3 Ocak'ta yeşil sıkı yakacları bu haykırı politikalarının sonucuydu. Katildikleri bu eylemleri geri çekmek, pasifleşirmek, tamamen kendi kontrolleri altına almak işçi eylemlerinden geleni yapıyorlardı. Zonguldak yürüyüşünün bitirilmesi de burjuva muhalefet önemli bir rol üstlenmiştir.

asker ve polis barikatına gelip dayandılar. "Zam Zulüm İşkence İktidar" diye haykaran işçilerin bütün düşünceleri barikatları yarp geçmek üzerine yoğunlaşmıştı. Siyasi iktidar korkuya kapıldı. Şimdiye kadar iktidar adına papaz rolü oynayan İmren Aykut patladı: "Bu bir isyandır!" İmren Hamit isyan görmemiş, isyan nedir bilmiyor!

ARALARINDA YABANCI YOK!
YABANCLILARA İÇ İÇE OLAN
ÖZAL İKTİDARIDIR

Türk-İş bu cephede yer alan herkes 'A-man ha, yabancılar girmesin aramıza,' diyorlar. Buna Denizler de katıldı. İmren Aykut gibi korkuya kapılıp telaşa konuşanlar yürüyüşe Saddam parmağı bile anıyorlar. İşçi Direnen, yürüten, demokrasî mücadelesi vermenin onurunu taşıyan maden işçileri halka iç içe... Halkın nabzi maden işçileriyle birlikte atıyor. Sömürtüye, baskıya, zulme, savaşa karşı yürüyüşleri işisi, memuru, köylüsü, esnafıyla, kadınıyla halk... Aralarında yabancı yok! Yabancılarla iç içe olan Özal iktidardır. NATO Çevik Kuvveti'nin ülkeye davet edenler kimlerdi? Sahibinin sesi olarak Bush'un... söyledikleri tekrarlanyanlar, emperyalist savaş kışkırtıcılığı ve çıkartkanlığı yapanlar kimlerdi? Ülkenin ekonomisini IMF direktifleriyle yönetenler, maden işçilerini

haklarını veremeyenler, hayvan bile giremez denilen kuyularda yüzlerce madencinin kanını dökenler kimlerdir? MİT ve CIA'yı birlikte çalıştırarak, işkenceciler Amerika'da işkence, kontrgerilla eğitimi gördüler, emperyalistlerle birlikte 12 Mart, 12 Eylül darbeleri hazırlayanlar kimlerdir?

Elbette bunları kendi dostları sayıyorlar, hepsi kendi işbirlikçi dostlarıdır. Doğru söylüyorlar, yabancı diye addendikleri halktır. Halkın yabancısıdır. Halkın karışmadır.

İşte bir kez daha gösteriyorlar. Subaylar kühlebeler hareket karazahları kuruyor, askeri planlar üzerinde

duşman herkeste hayretler uyandırıyor. Halkın gücünün önünde hiçbir engel, barikatın durması mümkün değildir.

Halkın desteği, madencilerin direnci abuklukla yarıyor. Gıda yardım Zonguldak'tan tekrar gelmeye başladı. Zonguldak, maden işçileri için bu kez hürsa tekrar seferber oluyor.

**KADINLAR BAŞINDAN BERİ
MÜCADELE ERİ İLE
MADENCİLERİN
YANINASINDAYILAR, GENÇ,
YAŞLI TA ZONGULDAKTAN VE
BAŞKA İLLERDEN YÜRÜTÜŞE**

Yüreklilik ve fedakarlıklarıyla kadınlar greve, uzun yürüyüşte ön saflardaydılar.

**DESTEK OLMAK İÇİN
GELMİŞLERDİ**

Madenci kitlelerinin ayrılmaz parçasıydılar. Cesaretleri, atılganlıklarıyla örnek oluyorlardı. Yüksek moralieri, dayanışma duyguları ve mücadeleci kitleleriyle daha ön safla dokuñuyorlardı.

Kozlu'da kadınlar sopalarla kahveleri

basıyor, konuşmalar yapıyor, "Orada kardeşleriniz ölüm kalmı savaş veriyor, siz burada ne arıyorsunuz?" diye erkekleri madenci yürüyüşüne destek olmaya gön-deriyorlardı. Barikata gelip dayanışma madenci kitesinin gergin bekleşisi sırasında, sendika başkanının "Kadınlar... diye başlayan sözünü daha "... Geri dönün. " diye tamamladılar ağzında tutuyorlardı. "Hayır Ölmek Var Dönmek Yok," "Eşlerimizi kurtarmayacağız, yanılmadan ayrılmayacağız, terk etmeyeceğiz. " diye hakları, varlıkları Zonguldak'ta 200'e yakın kadın, madenci antında meşalelerle gösteri yapıyor, esnaf kepenk kapatıyordu. Yardımlar toplanıyor, madenciler daha sıkı direnşimler diye öbek

"Madenci Özal'dan Hesap Soracak!" "Yaşasın Demokrasi Mücadelemizi!" "Meclis İstifi, Çankaya İstifi!" "Yaşasın Sanli Direnşimiz!" "Kahrolsun Padişah ve Kuddaları!" "Baskılar Biz Yılmamızı!" "Madencinin Sesine Kulak Versin Türkiye!" "Şevket Yataktada Madenci Sokakta!" "Asker Kışlaya!" "Diktatör Özal Ülkeyi Terk Et!" "Madenci Savaşta Gitemeyecek!" "Direnş Bitmedi Bitmeyecek!" "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız!" "Kahrolsun Siyonizim Zulum Düzeni!" Barikatlardan geri döndüler ama mücadele bitmedi. Bütün Zonguldak ve tüm halkı işçisi, emekçisiyle yanında taşıyan yüz bin maden işçisinin eylemi, işçi sınıfının mücadelesinde önemli bir adımı.

**İŞÇİLER DEVRİMİ POLİTİKAIN,
ÖNERİĞİN VE
ÖRGÜTLÜŞLÜĞÜN EKSKİLGİNİ
YASADILAR**

Yürüyüş oligarşinin barikatlarına varamadın, zorlayıp aşamadın Türk-İşin, burjuva muhalefetin, sendikaların barikatlarına takıldı. "Gemiler Yaktık Ankara Ya Yürüyeceğiz" diyerek işçilerin önünde Ankara'ya yürütmeye kalkan sendikaların ve Denizelin öncülüğü oligarşinin barikattan önünde son buldu. Burjuva muhalefeti ve Türk-İşin yürütüşü son erdime ve işçivi geri gönderme politikasına ayak uyduran Denizir, Özal itkidirinin görüşme ve uzlaşma koşullarına kabul etti. Ve barikatların üzerine yürütmeye hazırlanan halkı geri çevirdi. Bunu De-nirzer'den başka hiç kimse basaramadı. Kuşkusuz ekonomik temelde ve devrimci politik ve önderlikten yoksun olarak başlayan Zonguldak yürüyüşünün sonuçta itkidarla uzlaşması kaçınılmazdı. Başka türlü gelişmesi de düşünilemezdi. Grevin ve yürüyüşün emekçi halkı eğitmesi, emyemlik geliştiğe moral ve kararlılığını, gücünü artırması önemliydi. Ama barikatları zorlayıp aşması ve Ankara'ya yönelmesi için yeterli değildi.

Eylemin politikleşmesi, grev komitelerinin sendika ve denizir karışında insiyatif giderek artsa da eylem sonuna kadar getirmekten uzaktı. Denizir'in yürütüşü geri çevirme tavırına ne kadar öfkelenirse öfkeleniş, işçiler umulan ve geri dönmeleriy-le bunu gösterdiler. İşçiler kendilerini barikattan zorlamaya ve asmayla vöndelecek devrimci önderliğin ve politikanın olmamasının, alternatifizliğin kurbanı oldular.

**ZONGULDAK DİRENİŞİ BİTMEZ.
BARİKATLARI AŞACAK GÜNLER
DE GELECEK**

Türk-İş, oligarşisiye rağmen sendikamın işçileri yan -yolda bırakmasına rağmen yeni yürüyüşler kaçınılmazdır. Ne felaket tellalları, darbe senaryoları yazarlardı, ne de burjuvazinin seçimin ystürülürün uzun süreli grevleri engelleyemeycekler. Engelleymeyecekler. Nasıl 15-16 Haziran bir tarih-se, işçi sınıfının mücadelesinde adım olmuşa, 3-4 Ocak da öyle olacaktır.

İşçilerin bankadan asılan günler de gelecektir.

Askerlerin aşılacak başkalarının çeviklikten günler de gelecektir.

Bekle, oligarş, tüm Türkiye Zonguldak'tır.

HALKIN DİRENÇİ ENGEL

TANIMAZ

Madenciler... Onlar, sınıf düşmanlarının bu kuşatması karşısında bir milim bile gerilememenin direnci ve kararlılığını taşıyorlardı. Üç günlük uzun yol, dağıt, soğuk ve engellemelere rağmen, hala her gecenin sabahında müthiş bir direnci ve tazelenmiş moralle kalkmaları dost-

ZONGULDAK VE 3 OCAK BİLE SOLUN DUYARSIZLIĞINI AŞAMADI

Halkın giderek yoğunlaşan hak arama eylemlerine olduğu gibi eşikteki emperyalist savaş tehlikesi karşısında da duyarsızlıklarını ve hareketizliklerini sürdürdüler. Bahalı'den çıkıp da halkın savaşa karşı tepkilerini açığa çıkarma, örgütlenme ve Özal itkidirinin karşısına çıkarma zahmetine kullananmayılar, 3 Ocak'ta ve Zonguldak grev ve yürüyüşüne de farklı bir bakımdan Özal itkidirinin yedğine girtiler. Onları Zonguldak halkına destek vermek değil, açkıcıları ziyaretti. Çoğu halkın içinde kalma ve onların direnşlerini paylaşma yerine ocellerde kalmayı yeğlediler. Onların halkı örgütlemek, halka politika aktarmak diye bir sorunları yoktu. Hala kendini sol göstermeye alışkın Halkın Kültür gibiler ise Zonguldak grevi karşısında Özal itkidirinin takdiri kazınacak kadar ileri gidiş, grevin tansiyonunu düşürme yönünde tavır belirdiler. "Yaşamın lı sloganları atmamayı, işçi politikasına düşmemi aşavırların Özal itkidirinin yedğine girtiler. Dizen partilerinden de geri bir tavır içinde oldular. 3 Ocak'ta işçiler, memurlar, gençlik, gecekondu emekçi halk, esnaflar dileniş içinde yer alırken, sol, bu direnşleri sevmeyenin ötesinde bildiri dağıtmak ve halkı eyleme çağırmaktan başka hemen hiçbir şey yapmadı. Çok yerde eylemlere ayakbağı olacak şekilde hareket ettiler.

Bahalı'den çıkıp, halkın hak arama eylemleri içersine karışmayanlar, burun kıvrınları, direnşlerini peşinden sürüklenmekten ve marjinallikten kurtulmamacıydılar. Kendi irce köleri içersinde, halkın mücadelesinde de, devrimci pratikten kopuk, büyük lallalar söyleyerek, yazıp çizerek siyasi rekamlarını yapmaktan başka bir işe varamayacaklardı. Statikocu tavırlarla halkın statikacı parçalanı mücadelesinin önünde, giderek engel olacaklardı ve olmaktadırlar da.

öbek battaniyeler taşına-

yordu. Maden direnşçilerinin kardeşlerinin, oğulları kızlarını destekli, mücadeleyle, yürüten emek ordusuna akıyordu. Geri çevirmek pahasına 10 bin kişi güç vermek için yollara diziylordı.

**İŞÇİLER İTKİDARIN
BARİKATLARINDAN DEĞİL,
BURJUVA MUHALEFET VE TÜRK-
İŞİN BARİKATLARINDAN,
SENDİKAMIN KARARSIZLIĞINDAN
GERİ ÇEVİRİLYOR**

Telaş burjuva muhalefeti ve Türk-İş'i sardı. DYP ve SHP görünüştü sahiplenme, rollerine son verdiler, "desteklerini" geri çektiler. Türk-İş korkuya kapıldı, yürüyüşü bir an önce bitirmek cabasını duyulmuştu. Şevket Yılmaz "İmkan yok yürütmeler," diyordu. "Başkanlar Kurul'un çoğu bu yürüyüşü sık bakmayor," diyor. "Geri gitmezler" sözünü, telefonda, "Gider, gider, gidecekler, bu işi bitirmek lazım. " diye sınıf düşmanlarını diyle yarıtıyordu. Yürüyüşü gücü diye niteleyordu.

Madenci işçilerin gücü ve kararlılığ ile Özal itkidirinin baskı, saldıı tehdidiyle ve burjuva muhalefete Türk-İş'in eylemi yalnız bırakması, bir an önce bitmesini istemesi arasında sıkışan sendika ve Deni-zer, işçilerin gücünü değil, eylemi geri çevirmeye işçilerin baskısına boyun eğiyordu. Denizir eylemi geri çevirme kararını açıklarken, işçiler yürüyüşü tamamlama-mannın, güçlerini Çankaya'ya taşıyama-mannı burkulğunu yasıyordu. Yalnız ve yan yolda bırakılmann, sendikaya güvenmenin kırılığını taşıyorlardı. Yüz bin maden işçisi ta başından beri Ankara'yı hedefledikleri yürüyüşün hedefe varamadan noktalanmının öfkenside di getiriyor.

"Türkiye Bizimdir Özalın Değil!"

"Mücadele Süreci Barikatları Aşılacak!"

MÜCADELE

ÇEVİK KUVVET K..... 'DA

Ortadoğu'daki krizin derinleşmeye ve savaş olasılığının artmasına bağlaması karşısında Özal iktidarı da savaş yanlısı politikaları tüm geçrelerini yerine getiriyor. Emperyalizmin işbirliği temelinde şekillenen bu politika Türkiye ve K.....'daki ulusal ve sınıfsal muhalefeti etkisizleştirip yok etmenin hesapları yapıyor. Karakollara esirler için yer hazırlanması talimatları gönderiliyor. K.....'da köylür boşaltılıyor. 3 Ordu K.....'a kaydırılmak üzere hazır bekletiliyor. 5. Ordu'nun kurulmasının hesapları yapıyor ve K.....'a savaş yaklaşıyor. Bu hanesive askeri yığınlar yapıyor. Yıllardır süregelen baskı politikasının önüne geçemediği ulusal uyanış bu kez de Ortadoğu'daki savaş geriliminden yararlanarak engellenmek istiyor. Sivil savunma ve askeri tatbikatlar adı altında halka dağıtılan veriler, devrimci, ilerici, demokrat ve yurtseverlerin de ortadan kaldırılması için "gereklî hazırlıklar" yapıyor. Siyasi iktidar cıkabilecek bir savaşın yaratacağı ortadan yaranarak kendi rahatı için K.....'a savaşın çıkmasını istiyor. Bunun için NATO'ya yardım istiyor.

2 Ocak ta Brüksel'de toplanan NATO Planlama Komitesi'ne başyürün oligarşi NATO ülkelerinden resmi olarak Çevik Kuvvet talebinde bulundu. Çevik Kuvvet Irak'tan gelebilecek bir saldırı-

ya karşı savunma ve önleme" gerekçeyle istenmiş, ulusal muhalefetin ve K..... halkının mücadalesinin önlenmesi fikri saklı tutulmuştu. Oligarşi olası bir savaşın K.....'da açılacak cepheyi güçlendirir, bir taşla kaç karıların çok yonlu olarak koruyabilecekti düşüncesinde. Savaş orta K.....'daki politikasını daha iyi de gerçekleştirebilecek için bir nimet olarak görüyor. Çevik Kuvvetin gölgesinde de gü-

vencesinde K.....'daki operasyonunu da rahat sürdürebileceğini hesaplıyor. 42 uçak ve personelden oluşan Çevik Kuvvet filosu geldiğinde bu amaçla K.....'da komünaldarların, askeri yığınlar da dumsaksız devam ediyor, yeni kontrolleri timleri oluşturmanın hesapları yapıyor. Çe-

nen ordu düzeni dışında, daha az sayıda personel ancak daha mobil kuvvet niteliğinde olacaktır. Yani K.....'daki kontrollerle fiy aliyetlerinin örgütlenmesinde ve ey lemlerinde doğrudan yer alacak bir dü zenlemenin daha planları yapıyor.

Olağanüstü Hal Bölge Valisi Kozacıoğlu'nun savaşın "aynıklaştırmı temizlenmesi açısından yararlı olacağı" deyişi aslında siyasi iktidarın hesaplarını ve hedeflerini de açıkça ortaya koyuyor. Savaş ortamından yararlanılacak ve seçkin cizme hareketına girişilecek. Sınırdaki barışsalınması başaramadıkları köylere de bu arada "insandan arındırılacaktır". Aynı zamanda da savaş bahanesiyle K.....'a plan askeri yığınlar savaş olsa da, olmasa da ulusal muhalefete karşı kullanılmak üzere bölgede kalıcılaştırılabilecek. ABD'nin Ortadoğu için düşündüğünü oğarsı de K..... için düşündüğünü.

Bugün siyasi iktidar içinde düştüğü kriz ortamı onu daha çok militarize olmaya daha çok baskı uygulamaya itiyor. Toplumsal ve ulusal muhalefet baskısı ve zor politikasya nötraliz edilmek isteniyor. Cunta koşullarının, olağanüstü hal uygulamalarının kurumsallaştırılması pekiştirilmeyle çalışıyor. Bütün haklar gas ediyor. Ancak halk susmuyor. Haklıdan yana tavır alıyor. Baskı ve zor karşısında di reniş örnekleri seçiliyor. Kemiligni ve ulusal hakların kazanmak için bedel ödemeye göre aynı bir halka bas eğdirilecek. K. halk her şeye rağmen dilme, kültüre, topraklara, tüm değerlerine, haklarına sahip çıkıyor. Bunları için direniyor. Oligarşi 7 yıldır her yolu denedi ama başaramadı. Hak örgütledi, direndi. Ve bugün K. halkının direnişi devam ediyor.

BELÇİKALI PARLAMENTER HEYETİN K.... İZLENİMLERİ

Türkiye'deki ve K.....daki insan hakları ihallerini, devlet terörünü ve K..... halkı üzerindeki ulusal baskıları yeniden incelemek ve bir rapor hazırlamak üzere ülkenize gelen Belçikalı parlamenter heyeti, izlenimlerini bir basın toplantısı ile açıkladı. Sena tor Tiji Declercq başkanlığındaki heyet, 26 Aralık 1990 ve 4 Ocak 1991 tarihleri arasında Ankara, İstanbul, Diyarbakır, Si irt, Batman, Uludere, Cizre, Nusaybin başta olmak üzere, birçok köy ve mezra da incelemelerde bulundu. Hem hükümet yetkilileri ve asker-SMI devlet görevlileri ile hem de cezaevlerindeki tutuklu lar, K.....'daki sendikacılar, siyasi yekitileri ve köylere, mezralarda halkla görüşen heyet, izlenimlerini 4 Ocak 1991 günü düzenledikleri basın toplantısında dile getirdi.

Basın toplantısında, farklı partileri temsil eden parlamenterler, ayrı ayrı düşüncelerini açıkladılar. Tüm konuşmacılar, ülkede demokrasiden söz edilebilmenin zor olduğunu ve insan hakları ihalleri konusunda Türk hükümetinde ciddi bir çaba olmadığının, K.....'da yoğun bir baskı ve zor politikası uygulandığının söz ettiler.

Yeshler temsilcisi Hugo Van Diende- ren, özellikle yakılan köylere ve köylüler üzerinde dururken, SS karameleri ile olayları günü gününe izlemelerine rag-

men, basının susturulduğunu, K. halkının mecburi iskana tabi, tutulduğunu vurguladı ve bölgeden sorumlu bakan K. İnan'ın gerekçeleri görmezlikten geldiğini, yalnızca geçişmekteye yettiğini söyledi.

Senator Willy Kuipers de, asimilasyon politikasından en kısa sürede vazgeçilecek. K. 'lere anadilde eğitim olanaklarının sağlanması gerektiği düşüncesini vurguladığı konuşmasını, "Eğer bölgedeki bu uygulamalar böyle devam ederse, K. 'lerin son Kızıldirtilerden farklı olmayacaktır."

Hugo Van Hompey ise konuşmasını başlatken, Türkiye'ye gelene kadar 1991 yılında böyle olaylar olabileceğini inanmıyordu. Cezaevleri, işkenciler, yakılan köylere, yoğun devlet terörü, dedi ve kendilerinin bile şirekli olarak özel timler tarafından takip edildiklerini, görüştikleri insanlara ise baskı yapıldığını vurguladı.

K.....'da konuşmuşuz insanlar, Körfez'de bir savaş çıkmasında karşı duşuyorlar. Çünkü bununla K. 'Ulus- 1 Kuruluş Hareketi'nin önderliğinin yok edilme çalışmasına inanıyorlar," diyerek, sözlerine devam Jef Slecck, Türkiye ve K.'da uygulanmaya çalışılan rejimin Salazar'ın Portekiz'inden, Mussolini'nin İtalya'ından ya da Hitler'in Al-

many'a'ından pek farklı olmadığını belirtti.

Ülkemizdeki sistemin de üç temel üzerinde yükseldiği görüşünü dile getiren sosyal demokrat J. Slecck, bunları 1. Kemalist ideoloji, 2. Ordu, 3. Anayasal olarak ortaya koyulmuş sonra, anayasanın da göstermek olduğunu ve uluslararası platformda durumu kurtarmak amacıyla ara sıra basıyıldığını ve gerçek sefini gücü elinde bulunduran ordu olduğu tezi savunmuş. Konuşmasını da "... Görüşümüz yetkililer, bölgede halkı teröre karşı kurdukları söyleytiler, oysa söz konusu olma devlet terörüdür. Ve halkın buna karşı direnmesi doğaldır."

Hiç kuşkusuz artık K.'da giderek yükselen bir mükadele söz konusudur. Özgürlük isteyen herkeze dağa çıkarak zorunda kalıyor ve görünüyor ki, dağa çıkarak giderek artıyor. "sözleriyle notalıyordur.

Daha sonra basın mensuplarının sorularını yanıtlayan heyet, K. sorununun çözümü konusunda di bir soruyu da şöyle yanıtladı: "Sorumun çözümü biz değil, K. halkı kendisi belirler. Bu yolda izleyeceğimiz yolumuz da yalnızca K. halkının kendisi tarafından seçilecektir."

Basın toplantısından ardından, TAYAD'larla da kısa bir görüşme yapan heyet TAYAD'lar tarafından DKÖ'ler üzerinde ki keyfi baskılar, kitlesel tutuklamalar vb. anlatıldı ve TAYAD'nın kapatılması konusunda bilgi verildi. Konu ile ilgili eleştirilerini belirten heyet, bu süre içindeki izlenimlerini, ülkelerine döndüklerinde bir rapor halinde getirecek ilgili tüm kuruluşlara ileterek yayımlatılacağını vurguladılar. Salondan çıkarken söyledikleri son söz de "Sessiz kalmak, suç ortak olmaktır." oldu. *

K.....'DA KÖYLER İNSANSIZLAŞTIRILIYOR

K.....'da köy boşaltmalar, Körfez kriziyle birlikte hızlandı.

Bundan bir süre önce, K.....'da "köyken" uygulamayı lastrajik yerlerdeki köylerin boşaltmalar köylülerin merkez biriminde denetim altında tutulma uygulaması devam ediyor. Bu uygulama Şırnak'a bağlı Sarıdana, Ulak, Samanlı, Diliyan köylerinden son ra, Batman, Şırnak, Botan ve Lice'nin Di bek köylerine de uzandı. Köylere kriziyle birlikte hız kazanan bu uygulama, K.....'da yakın askeri yığınğa paralel ola rak Cizre, Silopi ve Şemdinli ilçelerinde yoğunlaştı. Bu ilçelerdeki pek çok köy, salgı bu bahaneyle boşaltılarak, köylüler denetim altında tutulabilecekleri merkezi yerlere göç ettirildi. "PKK'ya yardıma ol duktan tespit ediliyor" köylülerdeki köylü le rin ise, yinecek alınmaları gerekçe bağlan dı. Bu uygulamaların gerekçesi de, köylü lerin gerilla'ya erzak yardımı yaptığını saptanması.... Köy boşaltılmamaları ge rekçeleri de farklı değildi.

Bunun bir örneği de, geçtiğimiz gün lerde Diyarbakır'ın Hozro ilçesi Helhel (çiftlikbaşı) köyünde yaşandı. Helhel köyü nün sakinlerinden 45 yaşlarında bir ka dın, ailesiyle birlikte köyden daha ilçenin terkinde zorlandı ve terk ettirildi. Göçe zor lanan köylü kadın, aynı uygulamayla bun dan iki yıl önce de karşı karşıya kalmış, o dönemde görevli olan Astsubay Mah mut..... tarafından zorlanarak köyünden çıkarılmış, bir süre sonra yine geri dön-

muştu. Bundan sonraki gelişmeleri ikinci kez göçe zorlanan, köyünü terk etmesi isteyen köylü kadın şöyle anlatıyor: "Köyümüz 250 hanektir. Son bir ay içerisinde köyümüzde iyice boşaldı. Baskı, özellikle bizi hedef almaya başladı. Bunun yanında, köyümüzde daha önce koruculuk yaptığı halde, silahlarını bırakanlar da tekrar köy koruculuğu için zorlanıyorlar. Bizlerin de gerilla'ya yardım ederek yataklık yaptığımızı söyleyip sürekli baskı altında tutuluyorlar. Son bir ayda bu baskılar çok arttı. Köylüler, "Kadınlarımız teröristlerle yatırırsınız. Bundan sonra bizimle de yatacaklar." diyorlar. Yaklaşık 15 gün önce de, köy camisine atılan bir bildiriden dolayı yine köyümüzde geldiler ve bu bildiriyi bizim atığımıza dair ifade vermemizi isteyerek, böyle bir ifade için bizi zorladılar. Köyümüz atıl ceme dosuna asker ve seyyar komandolar tarafından baskılandı. Askerlerin komutanı olan Üstemgen Mustafa..... askerlere, "Girin, elimizin geleni yapın." diye komut verdi. Bu komutu alan askerler, köyümüzde yağma ve talana başladılar. İlk anda yaklaşık 500 kilo tütünümüz dağıtılma kullanıma hule getirildi. Erzaklarımız ve zahire ile yatacaklara el konuldu. Evimizin damı üzerinde bulunan gök, kız çocuğumun üzerine atıldı. Kızım yaralandı. Eşim, tüm bunlardan sonra gözetim altına alındı, 24 saat boyunca karakolda tutuldu. İşkence ile köyü terkinde zorlandı. Ve yine, bir gün boyunca köy dışındaydık.

yal üzerine öldürme tehdidi ile bekletildi. Tüm bu baskı ve zorlamalar karşısında, biz de birkaç yata ve yorulan birlikte köyümüzü terk etmek zorunda kalarak, Diyarbakır'a geldik. Burada hiçbir gün kalmayız mı? Yıllardır yaşadığımız topraklarımızdan koparıldık. Topragımız, hısm akrabamız ve üç-beş parça eşyamız köyümüzde, yani uzaklarda kaldı. Ayrıca, köyümüzde kalan diğer köylüler de ya koruculuk ya köylü terk tehdidi ile iç içe yaşamak zorunda bırakıldılar. Bu uygulama köyümüzde ve pek çok yerde halen sürüyor. Çevremiz ve diğer baskı yerler bizim gibi topraklarımızdan, yaşadık-

lan yerlerden, tarlasından söküpt atılır köylülerle dolu."

Bugün, olağanüstü hal bölgesinde ka- lan pek çok köyün ve köylünün durumunu yukarıda anlatılanlardan farklı değil. Yoksul köylüler hala göçe zorlanıyor, yıllardır üzerinde yaşadıkları topraklardan, geleneklerinden, yaşama alışkanlıklarından koparılıyor yaşıyor. Oradan oraya sürülüp duruyor. Ulusal muhalefeti bastırarak denetim altında tutmak amacıyla yıllardır gündemde tutulan bu ve benzeri uygulamalar, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da başarılı olamayacak, halkı dirençler hep kazanan olacaktır. *

DIYARBAKIR'DA DEVRİMCİ GENÇLİK

evrimci Gençliğin YÖKE, savaş zamlarına, faşist terör ve katliamlara karşı yükseltildiği genel boykot kitlelerle kaynaşırken, faşizmin savaş çıkartılmasına ağır bir darbe, demokratik üniversite mücadelesinde güçlü bir direniş mevzu olmuştur.

Devrimci savaşım ve politikalarımız iradi ve bilimsel bir faaliyetle hızlandırılmaya bugün her zamankinden daha fazla önem verilmiz.

Yerin binlerce metre altında çalışan iş çiler komitü üretireler, Yenilectek vb. faci aların, ölümle tek ediliyor. K.....'nin genel deki uygulamaların somut bir örneği olan Lice köylülerinde, çok erkekleri me danlarda çürüplük işkenceden geçirilir ken, jandarma ve özel tim kuzlarn, kadan ların üzerine saldırtılıyor. Sonuç, iki ölü, onlarca yaralı. İşçi baskılar ve bu olum suz uygulamaların yoğunluğu koşullar da, öğrenci genliği olarak üzerimizde dü şeni vaptmak, Körfez kriziyle yoğunlaşan bu terörü protesto etmeli ve dirençleri desteklemelidir. Özellikle gündümüz de emperyalist savaş, Zonguldak ve tüm işçilerin grev ve mücadelesi, Lice olayları vardi.

Bu süreçte alınacak tavırlar için yapılan toplantılarda sonra, yürüyüş ve boykot etyle zincirini savunduk. Çeşitli oportünist çevreler forum, yürüyüş konusunda etyle zincirini desteklerken, boykotu

engellemeye çalıştılar. Boykot yapılamazdı, polis saldırdı, kitle harez değıldi gibi statüokcu, aktif kitlemisi yaklaşımları tıkar ederek kafa bulunducılığı elden bırakmadılar. Boykot karar platformdan çıktuktan sonra dahi, boykot yapılır mı, ya-

sahtılar, ama kitle aktif öntünde duran bu sayılı yüzleri aşarak mücadelesini yeni değerlerle besliyordu.

İlk eylem Diyarbakır Üniversitesi hastanesinde, devlet teröriyle karşı karşıya kalan yaralı halktan bir insan ziyaret edilecek gerçekleştirildi. 200'e yakın bir katılımla gerçekleştirilen yürüyüşte "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Lice Direniş" sloganları atılarak toplanan paralarla çiçek alınp yaralı hastaya verilecek, dirençlerinin desteklendiği söyleniyordu.

21 Aralık'ta "İç Zonguldak El Ele, Yaşasın Devrimci Mücadele" pankartı ile gerçekleştirilen yürüyüş eylemine 400'ün üzerinde bir katılımla gındı. Tıp Fakültesi si kantininde toplanılarak başlayan yürü yüş, "Yaşasın Lice Direniş", "Yaşasın Zonguldak Direniş", "Savaşta Hayır", "Öğ rençler Kol Kola Genel Boykot", "K..... Faşizme Mezar Olacak", "Yaşasın Botan Direniş", "Katliamları Halkları Yok Edilemez", "Yaşasın Halkların Mücadelesi" sloganları atılarak Fen Fakültesi önünde yapılan konuşmalardan sonra, yürüyüş başlanılan yerde bitirildi.

Bu eylemlerle birlikte Maraş katliamın protesto eylemleri ve boykot eylemlerini yapıldığını öğrenen, ayrıltıkla eylemci MHP'li ütkülerinden oluşan siyasi polis, hiç bimeyen terörüne yeni halklar eklemeyle başladı. Üniversite yolunda sürekli kimlik yoklamaları gözdağı ve korku psikolojisi yaratmaya çalışırken, 24 Aralık sabahından itibaren, daha önce gözaltına alınan, demek yöneticiliği yapan ve vaptım olanlar gözaltına alınp, evler sanki örgüt eylemi basılmışırmuş havasında basılarak aramar birçok yerde talan boyutuna vardiiriyordu. Yedi gün boyunca sonra bu baskı-terör politikası ile seksene yakın öğrenci gözaltına alınırken, eylemleri engelleyeceğine sanan faşist polis yine yanlışlıyordu. Daha büyük bir coşku, daha büyük bir katılımla eylemler hayata geçiriliyor ve üniversitesi işgal eden polise, ne yaparsanız yüzü, bu başarmayacaksınız dercesine dövüler, halaylar, pankartlar, konuşmalar, marşlar haykınıyordu. Dışarda yapılan eylemleri engelleyen polis, bu sefer gözaltına alınan arkadaşlarımızı, eğer alırsanız elektrik, askı, soğuk su, ba-yıltıncaya kadar dayak gibi çeşitli işkence yöntemlerini uyguluyordu.

24 Aralık'ta Maraş katliamının protesto etmek için kampüste düzenlenen forumda, yüzlerce insan ağzına ödünce, çocukları ağaçlara çivileyen faşist terörün hesabının sorulacağı haykırıldı. 400'e yakın kişinin katılımlıyla gerçekleştirilen forumda, devrim şehitleri için sayı duruşunda bulunuldu. "Katliamları Halkları Yok Edilemez", "Kahrolsun Faşizm" sloganları atılarak, yapılan konuşmalardan sonra forum bitirildi.

Ayrıca, Eğitim Fakültesi'nde boykot

öncesi 19 Aralık'ta forum düzenlenerek, kitle emperyalist savaş, Lice olaylarına ve maden işçilerinin grevine karşı davayı kılınmaya çalışıldı. Katliamları Halkları Yok Edilemez", "Gözaltılar Bizi Yıldırmaz", "Savaşta Hayır", "Yaşasın İşçilerin Direniş" sloganları atılarak Maraş katliamı lanetlendi.

80'e yakın gözaltı olmasına karşın, 26 Aralık'taki boykot eyleminde oldukça geniş bir katılım sağlandı ve direniş gerçekleştirildi. Tüm üniversitede tam katilim gerçekleştirilirken, kampüste ve Eğitim Fakültesinde belirlenen politikalar çerçevesinde dövülmeler, "Yaşasın Boykotumuz" pankartı ve öğle saatlerinde forumlar konularak boykotun amacı kitlelere anlatılarak, marşlar, şarkılar ve halaylarla, mücadeleda daha radikal, daha geniş ufkuların yaratılmasında önemli bir adım atıldı.

Boykot yapılamaz, katilim hazır değil diyenlerin bu süreçten çıkarılacak epeyce der olduğunı sanıyoruz. Kararlı, kendi göcüne güvenerok vaka cikanlar için başmakr sor olamayacaktır.

Diyarbakır Devrimci Gençliğin artık de mokratik üniversite mücadelesindeki ak tif, kararlı tavırn yanında, halkın yanında olma mız "İçeretiği bilin ci yaygınlaşmakta ve gerçek bir politikles menin, kiteselleşmesinin önünü açmakta dr. Emperyalist savaş, K.....'daki baskı lara karşı işçilerin genel grev ve direnişle rinde Devrimci Gençlik üzere dinen ve rine getiriyor ve getirmeye devam ed ektir.

DIYARBAKIR DEVRİMCİ GENÇLİK

SAYI 12/1991

YORUM... YORUM... YORUM...

TBKP BURJUVA REFORMİST ÇİZGİSİNİ AÇIKÇA İLAN ETTİ

TBKP geçtiğimiz günlerde yapılan I. kongresinde H. Kutlu'nun ağzından açıkladığı yeni görüşleriyle sözde olsa M-İ ilke, değer ve ideoloji-politika'yı tüm ilişkisini kesp atı. Burjuva-reformist çizgisini açığa vurarak tercihinin kapitalizmden ve burjuvaziden yana yapıtı.

TBKP I. Kongresinde ANAP'ı ve liberal ekonomi politikânın nimetlerini keşfetti. H. Kutlu "ANAP'ı, işadığı ekonomi politikasına dışla açılma, özelleştirme ve piyasa ekonomisi aşkından benzer yaklaşım içindeyiz." derken burjuvazinin takdirekiri kazanyor, dikkatleri üzerine topluyor. ANAP Genel Başkan Yardımcısı M. Gürdere "Türkiye'de olan biteni anlatan tek siyasi parti TBKP görünüyor. Ben bundan aylar önce TBKP ile aynı görüşteydik benim... Ben o zaman TBKP'deki bu değişimi fark etmişim." diyordu.

Bugün hiçbir düzen partisinin halıkta az çok var olan desteğini kaybetmemek için açtıkları savunmaya cesaret edemediği dışla açılma, özelleştirme ve piyasa ekonomisi ayakları üzerine oturmış, IMF'nin ekonomi politikasına (ANAP'ın ekonomi politikasına) acağından destek TBKP'nin lideri H. Kutlu'dan geliyordu. Ne kadar değiştiklerini bu yanıyla da göstermek istiyorlardı. Sonuçta TBKP - düzenin istikrarında yana olurlar, Özal'ıkinda destek sunuyor ve burjuva muhalefeti bile gerisine düşüyor.

H. Kutlu, TÜSİAD, TİSK, MESS ve oligarşi gibi duvarların. "Halkın desteğini, güvenini yitirmiş bu hükümet gerisiydi. Ama ne gelecek?" derken mevcut statü-

yü korumak istiyor ve Özal'ıkindan icazetliye yaşamasına vesil işli yaklaşımları tadını çıkararak, halkın mücadelesinden alabildiğine uzak duruyor. Hiçbir dirençe, boykota, greve buluşmak istemiyor. "İstikrar", "huzur"la birlikte demokrasinin yolunun açılmasını düzen partilerinin peşine takılıyor arıyor. TBKP'nin yüzü halkla, mücadelede değil düzenin kumraları ve uzlaşmaya önkürlü. H. Kutlu açık konuşuyor. "Dün olaydı hareketle bereket var, derdik." derken sınıf mücadelesinde kaçmanın yolunu yapıyor. Kendi hayal dünyasında yarattığı demokrasi içinde "İstikliden özen istenirken, isverenlerden de istenildiği" diyerek sınıf mücadelesini yadsıyor. Sınıflı bir toplumda sınıfların çıkarlarını ortak bir noktada toplamaya kalkarak uzlaşmaz çizgilerini uzlaştırmaya çalışıyor.

TBKP "Sınıf ıktidan talebi, işçi sınıfının da, burjuvazinin de azınlık kaldığı günümüzün modern toplumlarında gençleri bir talebi." derken sınıflı bakı acısım, sınıf ıktidarındı redmetmekte kalıyor, sınıf ıktidarı işçi sınıfı ya da burjuvazinin toplumun azınlığı ya da çoğunluğu olarak bakmadan tarhişel, sınıflsal ve toplumsal misyonu gereği işçi sınıfına öncülük misyonu yükleyen M-İ'leri gereği bir talebe bulunmakla suçlams oluyor.

"İşçi sınıfının ırtımden gelen ayrıcalıklı konumunun çağdaş ırtım tarzında aşılış olması, onun tarhişel misyonunu son erdirdi." diyen TBKP, işçi sınıfının öncü misyonunu reddetmekte, Marksiz-m len abesceşile olan tüm bağlarını da koparmaktadır.

TBKP "Günümüzde ırtımden gelen eşitsizliklerin, ırtım cins ayrımdan gelen eşitsizliklerden... daha önemli olduğunu, bu gibi sorunların çözümü için öncelikle emek-sermaye ilişkisinin çözülmesi gerektiğini öne sürmek olarankı değildir. derken proletaryanın öncülüğünü, proletaryanın öncülüğünü reddetmekte kalıyor, bu sorunların temelden çözümünün emek-sermaye ilişkisine bağlı olması da reddediyor. Emek-sermaye ilişkisinin kapitalizmin, çağın temel ilişkisi olduğunu reddetmek, bu ilişkiden kaptırmak ve bu ilişkimin en çok derinleştiği ve yoğunlaştığı sömürge ve yeni-sömürge ülkelerde emperyalist ülkeler arasındaki bağla ilişkisi de reddetmek anlamına gelmektedir.

Görba-çov'un sövlediklerinin dışına çıkıyarak TBKP, devrimin fırtına mekorkeri olarak sömürge ve yeni-sömürge ülkeleri görmek bir yarı devrimi ve her devrimin temel olan ıktidan alma sorununu reddediyor. TBKP "Emperyalizm bitti. Dünya artık tek yeni bağımlıklık yok." derken, emperyalizmi sömürgeçiliğe, yeni-sömürgeçiliğe de temize çıkarmış oluyor.

Dün NATO'ya birlikté yaşamayı kabul-lenen TBKP sınıf mücadelesinden vazgeçmekte kalıyor, emperyalizmi bitirmek anti-emperyalist mücadelede de ortadan kaldırıyor. SHP ve DYP gibi kazarlanmış düzen partilerinin de ıleri giderek, TBKP'nin emperyalizm ve başka ülkeleri ilişkisini tımden kaldırıp bu ilişkileri karşılıklı bağımlılığa indirgemesi emperyalizmi ve sömürsüzü çizilemek başkısı bir şey değildir. Görbaçov'un sövlediklerinin noktasına virgüline kadar savunmak, TBKP'yi halkları ve ülkeleri en azınca soyup soğana çevirdiği ve Kırız'da pet-

rol çıkartan ve çeşemlik kurnak için patlatılacağı savasla, gerim azıya aldığı bir dönemde emperyalizmi çok saymaya götürüyor.

Ekonomisini askerileştirten emperyalizmin, en çok savaslardan, savas gerişmelerinden kazananı. Emperyalizmi genel ve sürekli bunamı içinde biraz daha soluklardan savaslar oluyor. TBKP'nin karşılıklı bağımlılık dediği olur, emperyalizmin ve tekelilerin hep kazannması, bağımlı halkların ve ülkelerin hep kaybetmesidir.

Emperyalizmi tekelçiliğe, asıllıkla ve çürütmeyle, sermaye ırtırcılıyla (patent, lisans, teknik bilgi vb. biçimlere bürünerek) sömürgeçiliğe ve yeni-sömürge-çiliğe, savaslarıyla, ısgallarıyla, darbe ve komplolarıyla tüm sakırganlıyla varlığını sürdürüyor.

TBKP "Lenin'in deşviliye çağın emperyalizm ve proletaryaya devrimleri kaçırma önünde reddetmesiyle Leninizme kaçırıldığı diye ilişkisi kesp atıyor. Proletaryaya devrimi ve proletaryaya ıktidan diye sorunu olmayan TBKP'nin, çağın emperyalizm kaçır ve sosyalist devrimin arifesinde diye tanımlamasında da bir anlık kalmamıştır.

TBKP olmasın gereği yeni gelmiş kapitalizme kucaklaşıyor.

Kendini sol olarak lanse etmeye çalışan TBKP ve Haydar Kulu:

Proletaryaya diktatörlüğüne red,

Sınıf kavramına red,
Emperyalizmin sömürgeci olması gerçeğinden red,

Grevlere red,

Devrimcilerin öncülüğüne red.

Prasa ekonomisine evet derken, kendilerini niye hala sol olarak lanse ettiklerini de açıklıyorlar. TBKP ve Kutlu solu değil kapitalizmi savunuyor. *

Patria e Muerte. Venceremos!
(Ya Özgürlük Ya Ölüm. Biz Kazanacağız!)

KÜBA DEVRİMİ 32 YAŞINDA

azları için belki sadece devrimi romantizmin kulağına hoş gelen seli olarak ınlatabilir, ama Küba diline verlesen bu işli cümle, Küba halkı ve devrimcileri için tarihini kendisi anlamına geliyor. Gerçekten, bir dünya adamı Sierra Maestra'larda emperyalizme meydan kummasıyla başlayan "Ya Özgürlük, Ya Ölüm" ıktilemi, devrimden sonrakı otuz yıl boyunca da güncelliğini korudu ve doksan yıl ıttensideki dünyanın en büyük karşı-devrim jandarmasının çözümünü aralıksız üzerinde hissedilen Kübâların dilinde, her politik konuşmayı noktalayan bir anda dönüştü.

Bugüne sadece Küba için değil, bütün dünya halkları ve devrimcileri için özel bir tarhişel anlam taşıyor Emperyalizmin saldırganlığının alabildiğine boyut-ladığı ve sosyalizmin güc kayıba uğradığı bir dönemde, özgürlüğü ancak ölüme yer değıştiren bir slogan, gerileme ve yalıpalamalarla kekenmeden sonunların mezzelerini ve devrimci değerleri sosyalizmin kazannması ve emperyalizme karşı savas kararlılığını öne çıkararak yüksek bir moral değer ifade ediyor.

Bu kararlılığı, sosyalizm deyince, emperyalist yayın ağının kanallarından gerile-

me ve yenilgi diye geçen teslimiyetçi ruh halinin karşısında savunmak her ıktiden devrimcilerine düşüyor.

Devrimci kararlılığı, sosyalizme inancı niteleyen sözcüklerdi başka ıktilelerin dilinde aynı kelimelerle aktarmamı elbette fazla bir önemi yok. "Ya Özgürlük, Ya Ölüm" belki bir başka ıktiden devrimci literatürüne girmidi, ancak Küba'nın seçkin enternasyonalist savasçısı ve şehitlerin simgesi Antonio Maceo'nun "Küba'ya ile geçirmek isteyen bir kims, mücadele sırasında ıllı olarak savunması" sadece Küba'nın kanla yitmiş toprağını elde edebilir." diyen sözleri yitmişimzdeki "Halkızlı Kazanacağız" sesleri kadar bize tamdik geliyor ve sahiplenmeye gerektiriyor. Küba halkı bugün her zamankinden daha ağır görev ve sorumluluklar altındadır. Bu ağırlık sosyalizmi nanc ve kararlılıksa savunmanın sorumluluğudur. Bugün yeni bir süreç başlıyor. Sosyalizmi, sosyalist ilke ve değerleri kararlılık ve cesaretle savunma süreci başlıyor. Küba Devrimi'nin yaşatılmasını yolu buradan geçiyor.

Küba Devrimi bugün 32. yıldönümünü kutluyor.

Küba Devrimi sosyalizmin gelecek olduğunu inanmış insanları, kapitalizmin

çürütmesi ve kokuşmasına darbe indirme kararlılığı, cesareti ve atılğanlığını eseri. Kübâ devrimciler devrimi görmekte kalmadılar, öne kendi cesaret ve atılğanlılarıyla yarattılar. Eğer hazır receptelerle bağlansalardı, devrim Küba halkı için daha gelecekteki bir umut olarak kalacaktı. Olgun olmasa da sürekli krizin var olduğu yeni-sömürge ülkelerde, devrimci ıradenin, örgütü bir gücün, partinin süreci müdahalesi ile kitlelerin değışiklik istemlerini açığa çıkarmada belirleyici bir rol üstlenilebileceği gerçeği, Küba Devrim'in ortaya koyduğu en önemli sonuçtur.

Küba'da devrimi gerçekleştiren ruh hali, bugün sosyalist dünyanın önemli sarsıntılar taşıdığı, Doğu Avrupa'da sosyalist mezzelerin birer birer teslim edildiği bir süreçte, sosyalist kazanımları ve değerlerini bir milim daha gerilemeden savatılmasını kendisini yeniden ifade ettiği ıktide yeni değerler kazandıracaktır.

Kübâ devrimciler başka bir güce bel bağlamadılar, kendi inançları ve yaratıcılıklarıyla kendi özgürlüklerine güvenerek yolu çıkıldılar. Onları devrimci eserinde kendi yaratıcılık, kendi dinamikleri varıyor. Küba'da sosyalizm ve Küba halkı önemli bir snaydan geçiyor. ABD emperyalizmin bütün ıktıları üzerine yağdırıldığı bir aşamada, Küba da sosyalizmi yaşatmak ve devrimi sürdürmek için çok daha fazla özgüce güvenmek zorunda. Sosyalizmi Küba'ya Kızılordu'nun galip birlikteli

geirmedi. Onu Kübâları yarattı. Bugün de sosyalizm Küba'da stratejik silahlarla değil, halkın özgüncüne güvenle donanmış moral silahlarıyla korunacak ve yaşatılacaktır.

Küba halkının 32 yıllık emeği, bağımsızlığı, özgürlüğü, kardeşlik, dayanışma, enternasyonalist ruhu demek olan bu eser, sosyalizmin ideolojik salığına, ıktilelerine ve gücüne daha sıkı sarılarak korumaktan başka bir yolu bulunmuyor.

Küba Devrimi, moral değerlerini enternasyonalizme besleyen bir devrim olma hakkını taşıyor. El Salvador, Nikaragua devrimleri, Angola, Mozambik, Cezayir ve başka pek çok ıktiledeki devrimci kuruluş mücadelelerine enternasyonal güc ve desteğin yarıttırıcısıdır. Küba halkı bu moral değerleriyle de ayakta duruyor.

Emperyalizm karşısında sosyalist mezzelerin bir milim daha gerilememeye, M-İ'nin ideolojik salığına koruma, ideolojik sağlamlık, sosyalizmin moral değerlerine sıkı sıkıya sarılması.

Enternasyonal biline ve ruhu canlı tutarak halkları arasında gerile, samimi dayanışma ırtileleri yaratmaya;

Kendi özgürlüklerine güvenmeye, hazır receptelerle, sablonlarla bel bağlamayarak, emperyalizm karşısında sadece Kübâ devrimcilerin değil, tüm ıktilelerin M-İ'lerinin, özgürlük ve bağımsızlık savatılmasını ırtırcıya varlık. Hiçbir moral değere sahip olmayan çürütme, kokuşmuş bir düzende devrim yapmak için daha fazla atılğanlık, daha fazla cesaret... Bugün dünya halklarına rehber olacak en yalın perspektif işte budur.

MÜCADELE

Evrensel başın, sistemlerini smülal duvarları vıkup, uzlaşmacılığın ve yeni bir dünya düzeninin bay-raktarlığını üstlenen Gorbaçov, M-I'den ideolojik-politik-örgütsel bağlarını kestikçe, sosyal demokrat çizgisi daha da netleşiyor. M-L yıldızları kazındıkça Gorbaçov çizgisinin altından sosyal demokrasi çıkıyor.

Sosyalist dünya önemli değişimler yaşıyor. Doğru Avrupa'da sosyalist ülkelerin başına 1956 sonrası muallat olan SBKP merkezli revizyonist, sağ ekonomist çizgiler, ekonomik politik kararların ve modellerini olduğu gibi taklit ettikleri SBKP'den Gorbaçov'la birlikte güçlü esen sosyalizmin kazanımları, M-L ilke ve değerleri aşsınları ve giderek ortadan kaldırılan kapitalist reform rüzgarlarından doğrudan ekilenler. Kitlelerin sosyalizme yabancılaştırdığı, bilinceli, bilimsiz tepkilerinin sosyalizm dışı anlayışlara yöneldiği, kitlelerin gücü ve sahiplenmesiyle ayakları üzerinde durmayan hastalıklı sosyalist yapılar SBKP'den esen kapitalist reform rüzgarlarına daha fazla dayanamıyorlar. Gorbaçov'un kapitalist reformlarına, glasnost ve perestroika politikalarına karşı dirençler ise emperyalizme bağlı entrikalar ve darbelerle destirleniyor.

Doğu Avrupa'da komünist partiler kendi öncü rollerini kaldırmakla, çok partili-ğe geçiş ve isimlerini değiştirmekle kalmamışlar. Tahribat doğrudan sosyalizmin özüne, yarattığı değerlere ve kazanımlara yönelir. Partiler kendilerini birlikte M-L ilkelere, sosyalizmin kazanımları, sosyalizme ait ne varsa, Lenin'in heykellerinden, kızıl yıldızlardan, oraç çekicilerden başlayıp bütün semboller, isimleri bir kenara atıyorlar.

Komünist ülkelerle birlikte, diyalektik ve tarihi materyalizmi inkar ettiler. Eksik, yanlış, zaafı, işleymeyen, işlemleneyen, kendi ayakları üzerinde duramayan sosyalizm karşına, gerçekken uygulanıyorsa bir sosyalizmi değil kapitalizmi, sömürü ilişkilerini, özel mülkiyeti, pazar ekonomisini koyacak kadar gerilediler. Gericileştiler. Kapitalizme gen dönerken istisnasız tüm KP'leri Marks, Engels, Lenin'e arkaları dönerken, yüzlerini Bernsteinlere, Ka-utsky'lere, İ. Enternasyona'nın sosyal demokratlarına çevirdiler. Komünistlerin vazgeçip sosyal demokratlıkta karar kıldılar.

Ömrü boyunca SBKP'nin gölgesi olmaktan kurtulamamış olan TBKP gibiler ise, sözde ne kadar milli olmaya gayret ederlerse etsinler bu alışkanlıklarını atamadılar. Gorbaçov'un peşinden sürüklenerek Doğru Avrupa komünist partileri gibi burjuva reformist bir çizgiye karar gerilediler.

Son kongrelerinde H. Kutlu'nun açığa ortaya koyduğu gibi proletarya diktatörlüğünü, devrimi reddetmekle kalmadılar. Sınıf mücadelesini, proletarya partisinin öncü rolünü, daha da ileri gidip sınıf partisi geçeceğini de reddettiler. Çığır evrensel ve temel çelişki emek-sermaye çelişki çözümlenden sonra sorunu dahil, kapitalizmin kaynaklanan bütün sorunların çözülebilirliğini keşfettiler. Emperyalizmin bitişini, bağımlılıktan, sömürgecilikten, yeni-sömürgecilikten arık söz edilemeyeceği, ülkeler arası karşılıklı bağımlılıktan söz edilebileceğini açıklıyorlar. Leni-nizmin abessinden vazgeçtiler. Bununla kula- yış, TBKP kendisini bir sosyal-sınıf-sal kavramla tanımlanmaktan da vazgeçerek partilerinin sınıf-sallığını da reddediyor.

Anacların benimsemeyen herkeşe kapısını açıyor. Ötünce sadece demokrasi hedefini koyarak sosyal demokrat kimliğini açığa vuruyor.

Gorbaçov'un tasfiyesi, uzlaşmacı ve giderek teslimiyetçi dönüştür, Sovyetler Birliği'ndeki sorunların çözümüni kapitalist reçetelerle, kapitalizmin toplumsal ilişkilerinde arayan ve sosyal demokrat bir çizgiye oturan anlayış, sosyalizme soldarda emperyalizme en büyük cesareti verdi. Ekin Devrimin 70. yıl kutlamalarına ilk kez "evrensel bars", "insanlığın global çıkarları" adını smaf başkıs acısı teri edilecek sosyal demokrat partilerin de davet edilmesi, SBKP'nin Gorbaçov çizgisine yerli kereye yöneliğinin iplucaları veriyordu. SBKP sosyal demokratlaşışına yeni bulmuş, M-L bütün ilişkilerini çöken kesmiş, tekeli burjuvazinin toplumsal uzlaşma ve bars partileri olarak sol yelpazede düzenin koruyucu partileri haline dönüşmüş, sosyal demokrat partilerle ilişkilerini geliştirip güçlendirmişti. Gorbaçov çizgisinin sosyal demokrat kimliğinin netleşmesi Batı'nın sosyal demokrat partilerine taze kan sağlıyor. Sosyal demokrat partiler Gorbaçov çizgisinin ve Doğru Avrupa'daki komünist partilerin sosyal demokratlaşması faktörünü kullanarak, işi sosyal demokrasinin sistemleri birleştirmede ve toplumsal barsı kurmada, sosyal refahı sağlamada tek güç olduğunun propagandasını yapıyorlar kadar varmışlardır. İsmi ve Ecevi'de buradan kendilerine pay çıkararak, bu sözde prestij kendi partilerine dayanakla yapmaya kalkıyorlar. Sosyal demokrasi iflas eden "komünizm" karşısında zafer kazanmıştı. Ve ne kadar hak olduğuna göstermişti. Komünizmin ayakları yere basmayan ütopya olduğu anlaşılmış, meydan sosyal demokrasiye kalmıştı.

On yıllardır sosyal demokrat partinin öncülleri alınıldı işveç, sosyal bars, refah ve demokrasi toplumu, gerçek sosyalizm olarak burjuvazi tarafından hep örnek gösterilecek özendirilmişti. Sovyetler Birliği Gorbaçov çizgisine kapitalist ilişkilerin üzerine yükselmis, adından başka hiçbir sosyal sosyalizme bağdaymayan "İsveç" sosyalizminden etkileniyor. Gorbaçov çizgisinin, ekonomik-politik reformların yönü "İsveç sosyalizmi" benzeri bir toplumsal düzene yöneliktir. Bu sosyal demokrasi ve "İsveç sosyalizmi" açısından, madalyonun sosyalist dünyadaki değişmelerden görünen yüzünün genel bir tanımlamasıdır. Bir de madalyonun Türkiye'den görünen yüzü bulunuyor.

Olğarışın açmazı, krizin derinleşmesi karşısında alternatifist çizgiler, catesizliğdir. Devrimci ve ulusal mücadelerin hareketlendirdiği ve hak arayışına yöneliği halk muhalefeti, bir < yandan baskı ve terörü yaygınlaştırmaya ve halka savaş açmaya zorunlu hale getirmişken, diğer yandan halkın arzusayışın, umut ve beklentilerini smürerek potansında toplayıp eritecek ve olğarışive demokratiklik oyununda yeni bir manevra alan açacak sosyal demokrat bir alternatif çizgi yaratmaya da gerekli kılıyor.

Demokratiklik oyununun bir yanında AET emperyalizmiyle, Avrupa KONSEYİ, Avrupa parlamentosu vb. uluslararası kurumlar düzeyinde kurulan ilişkilerin zorunlu sonucu insan haklarını, demokratik hak ve özgürlüklerin karğı üzerinde de olsa savunulması vardır. Diğer yanında ise emperyalizme bağımlılığı ve yeni-sömür-gencilik devlet katında ve politika da ortaya çıkardığı smürge tipi faşizmin strek-

liğı vardır. Demokratiklik oyunu devletin niteliğindeki bu değişimle birlikte, faşizmin streklik koşullarında çok snır- lı düzeyde ve kağıt üzerinde de olsa, insan haklarıyla demokratik hak ve özgürlüklerin varlığı faşizmin baskı ve terörünü perdelene işlemleri yüklenmiştir. Demokratiklik oyununda bir geçiş halkası olan Özal itidarı bir yandan terörü smürmekten diğer yandan AGİK Zirvesine katılıp insan hakları ve işkenceye karşı sözleşmelere imza atıyor, insan hakları nutukları çekiyor. Yine de ne olursa olsun, de-mokratiklik oyununun baskı ve terörün açığtan uygulanması ve savunulmasının önüne geçen ve onu smurayan bir faktör olduğuna da söylemek gerekıyor. Bütün hak ve hukukun rafa kaldırıldığı 12 Eylül gibi açık faşizm dönerlerinde bile bu zorunlu ilişki demokratiklik oyununu sürdürmeye gerekli kılıyor. Cuntacılar demokratiklik oyununun sürdürüleceği konusunda güvence veriyorlar. Demokrasiye dönüleceği, işleymeyen demokrasiyi işletmek için ordunun itidarda el koyduğuna sık sık tekrarlanması, insan hakları

kilerini soldan erimeyi başarmaya aday yeni bir umut ve güvence olarak sosyal demokrat bir alternatifini Elin altında tutmak istiyor. Yeni bir 12 Eylül arzusıyla sosyal demokrat bir alternatif yaratma, bu sürecin birbirini bitümlen politikaları olarak şekilleniyor.

Bugün iflas etmiş Özal itidarını ayakta tutan emperyalist savaşa verdiği açık desteği, Yoksa emperyalizm ve olğarış açısından Özal itidarı maddi çoktan doldurmuştur. Olğarış bunun için yedekte tutacağı ve kitlelerin tepkilerini kanalı-ze edeceği sosyal demokrat bir alternatif peşinde koşuyor. Kitleleri, sürekli terörü J trmandırarak engellemeyecek. Kitle-nin tepkilerini yumuşatmak ve düzen sı-nırları dışına çıkarmakla şekilde denetim altında tutacak bir sol ayar.

Gorbaçov'la ve Doğru Avrupa'da sosyal demokratlaşın komünistlerin olduğu gibi ülkemizdeki sosyal demokratların ilham kaynağı, politik ve ideolojik hatını "İsveç sosyalizmi" oluşturuyor. İsveç "Demokratik sosyalizm" oluşturuyor. İsveç "Demokratik sosyalizmi"le on yıllardan

SOSYAL DEMOKRASİ VE "İSVEÇ SOSYALİZMİ"

Arif Soylu

konusunda bir Latin Amerika faşist diktatörlükleri gibi çok pervasız davranılmak-tan kaçınılmaz ve Batılı insan hakları heyetlerine hesap vermek zorunda kalınması ancak demokratiklik oyunuyla edilebilir. Hatta cunta sefi Evren daha fazla kişiyi adam edememeleri Avrupa'ya, bu tik kumurlara bağıllıkla açıklayabilme ikiyezülüğüne gösterebilir.

Olğarış açısından demokratiklik oyununda misyonunun bitişti noktada, tekelilerin 1979'unda defterden silindikleri ve itidardan düşürmek için her yola başvurulduktan, gazetelere boy boy ilan verdikleri ve kanledikleri Ecevi'nin bugün gözlerine girmek için yaptığı ataklar karşısında yeniden elinden tutuyorlar. Dün kullananlar çöpe atılan Ecevi'nin yıldızını parlatmaya çalışırken, Ecevi'le İnönü'yü birleşmeye zorluyorlar. Aforoz ettikleri Ecevi'i toplantılarına davet etme karar alıyorlar.

Olğarış Özal itidarıyla açık faşizme oynadığı ve 12 Eylül günlerini geri getirmek için halka savaş açtığı koşullarda, papaz misyonuyla halkı avutmaya ve tep-

bu yana sosyal demokratların sosyal refah ve bars toplumu olarak örnek gösterdikleri ve başlarından kendilerine pay çıkartıkları ölü oldu.

Sosyalist dünya ve ülkemizdeki bu gelişmelerden sonra sosyal demokrasiyi tarihsel kökleri ve misyonuyla tartışmak ve "İsveç sosyalizmi'nin" sosyalizme ne ölçüde ilişkinin olduğuna ortaya koymak ayrı bir önem kazanıyor.

SOSYAL DEMOKRASİNİN TARİHSEL KÖKLERİ VE İŞÇİ ARISTOKRASİSİ

İşçi sınıfının kendiliğinden smif olmaktan çıkarak kendisi işçi smif olarak başlaması, giderek kapitalizmin sınırları zorlaması ve ekonomik savaşını itidara savışına, sosyalizm için savaşa dönüştürmesi Marksizme taşınmasını sonucu ideolojik-politik-örgütsel bir kimlik kazanmasıyla oldu.

İşçi sınıfı hareketi ve Marksizm birbirini tamamlayarak devrim yoluyla kapitalizmi temellerinden sarsarak, burjuva dev-

SOSYAL DEMOKRASİ

let mekanizmasını parçalayıp proletarya diktatörlüğünü kuracak devrimci güç ve örgütlülüğü ortaya çıkarmaya başladı.

Marksizm maddi gücünü proletaryanın devrimci sınıf olarak tarih sahnesinde kapitalizme birlikte yerini alması, proletarya da ekonomik mücadelesini ideo-lojik-politik mücadeleye birleştirerek devrimi ve iktidarı hedeflemeye manevi gücünü Marksizme bildi.

Tarihsel kökeni 19. yüzyıl ortalarına kadar inen sosyal demokrasi, Marksizmle işçi sınıfı hareketinin birbiri bitişmesinin ideo-lojik-politik-örgütsel fidesidir.

Sosyal demokrasinin doğuşunun ve yükselişinin anavatanı Almanya oldu. Sosyal demokrasi proletarya hareketinde belirleyici bir güç olarak kendisini kabul ettirene kadar, İngiltere ve kaba Avrupa'da işçi sınıfı hareketi sınıf savaşmalarının yoğun olduğu bir süreçten geçti.

F. Engels'in "İngiliz proletaryası filen gittikçe burjuvazılaşmaktadır. Öyle ki, bütün milletlerin en burjuvası olan bu millet, burjuvazinin yanı sıra, bir burjuva aristokrasisine, bir burjuva proletaryaya malik ol-

sinin işçi sınıfını kendine bağlamının yolunu bulması, yazgılaşması ve nihai amacından vazgeçmecek biçimde satın alarak aynalcılık bir üst tabaka yaratması sonucu, Marks ve Engels İngiltere'den umutlarını keserek, bütün dikkatlerini Kıtaya Avrupa'na çevirdiler.

İşçi aristokrasisinin, küçük burjuva reformizminin, işçi sınıfını ideo-lojik-politik bozuma uğratarak burjuvazinin çıkarlarına takti kılına, uzlaşmacılığı ve devrimden vazgeçmenin anavatanı İngiltere'dir.

"Bu devre, kapitalizmin nispeten sakin bir gelişme dönemi, emperyalizmin felaketi çelişkilerinin henüz açıkça belirmeye vakit bulmadığı, işçilerin ve sendikaların ekonomik grevlerinin az çok "normal" bir şekilde geliştiği, seçim mücadelesinin ve parlamento gruplarının "baş döndürücü" başarıları sağladığı legal mücadele şekillerinin övgüleri ile göklerle yükseltildiği ve legalite yoluyla kapitalizmin yenileceğini inanıldığı bir çesit savaş öncesi devre idi. Bir kelime ile bu devir, II. Enternasyonal partilerinin kendilerini besiyecı çıkıp semiz-ledikleri ve devrimi, kitlelerin devrimci eğitimini ciddi surette düşüncem istemedikleri bir devir idi." (Lenininin İlkeleri, syf-17)

19. yüzyıl son çeyreği işçi sınıfı hareketinin Paris'te yenildiği süreçte Almanya'da doğum yapan Marksizmin damgasını vurduğu sosyal demokrat hareketin mücadelesine, işçi sınıfını saflarına kazınmasına ve alternatif politik bir güç olarak

DİP'ni de doğrudan etkilemiş, örnek teşkil etmiştir.

Bu dönem, bütün barış dönemlerinde olduğu gibi sosyal demokrat partiler içinde sağ eğilimleri güçlendirdi. II. Enternasyonal'ın bütün partilerinin başını döndürdü. Bu dönem hep böyle gideceği düşüncesine kapıldılar. Bu dönemin kapanacağı, yeniden savaşlar döneminin aydınlaacağına göre hazırlanmadılar. Stalin sosyal demokrat partilerin bu dönem kapıldıkları bu havayı şöyle anlatıyordu.

"Bu devre, kapitalizmin nispeten sakin bir gelişme dönemi, emperyalizmin felaketi çelişkilerinin henüz açıkça belirmeye vakit bulmadığı, işçilerin ve sendikaların ekonomik grevlerinin az çok "normal" bir şekilde geliştiği, seçim mücadelesinin ve parlamento gruplarının "baş döndürücü" başarıları sağladığı legal mücadele şekillerinin övgüleri ile göklerle yükseltildiği ve legalite yoluyla kapitalizmin yenileceğini inanıldığı bir çesit savaş öncesi devre idi. Bir kelime ile bu devir, II. Enternasyonal partilerinin kendilerini besiyecı çıkıp semiz-ledikleri ve devrimi, kitlelerin devrimci eğitimini ciddi surette düşüncem istemedikleri bir devir idi." (Lenininin İlkeleri, syf-17)

Kapitalist sınıf değişimisti. Rekabetçi kapitalizm yerini tekeli kapitalizme, emperyalizme bırakmıştı. "Bans" dönemi geride kalmış, savaşlar ve devrimler dönemi başlamıştı. Tekeli dönem, emperyalizm dönemi kapitalizmin ölümü, sosyalizme geçişin başlangıcıydı.

İşte II. Enternasyonal'ın sosyal demokrat partileri bu süreçte ayak uyduramadılar. Devrim mücadelesinin gerisinde kaldılar, devrimci parti ve örgütleri de geriye çekmeye çalıştılar.

İŞÇİ ARISTOKRASİSİ İL. ENTERNASYONAL PARTİLERİNİN SİNFİSAL ZEMİNİ OLMUŞTUR

Burjuvazi, sosyal demokrat hareketin olağanüstü başarıları ve kalelerini zorlamasına dışında korumak için bir yandan baskı, yavaş ve şiddetli yoğunlaştırarak cevap verirken diğer yandan işçi sınıfı hareketini içten zayıflatmaya ve çökertmeye yöneldi. Her zaman olduğu gibi böl-yönet taktiğine başvurdu.

Burjuvazinin böl ve yönet taktiğini uygulamaya koyabileceği nesnel bir zemin de oluşmuştu.

Burjuvazi tarafından işçi aristokrasisine dönüştürülecek olan aynalcılık işçiler için üretim güçlerinin gelişmesi ve bu gelişmeye birlikte uzanılmasına, yüksek ni-telikler isteyen karmakç tekniklerin ortaya çıkışı, üretimin ve işletmelerin genişlemesi ve yönetici bir tabakaya ihtiyaç duyulması nesnel bir zemin yaratmıştı. Üretim gelişmesi ve işçiler arasında yaratıldığı farklılaşma usta ve ustabaşı işçiler ortaya çıkarmıştı.

Burjuvazi, devrim tehlikesi sinyalleri almaya başladığında, nesnel olarak farklı bir konuma yükselmis işçileri satın alma ve yazgılaşma yoluyla aynalcılık hale getirmiş, düzenden yana kazanmıştı. Kapitalizmin emperyalizm aşamasında çütümeye başlaması bu yönüyle işçi aristokrasisinin varılmasına kendini göstermektedir. Burjuvazinin, işçilerin aynalcılık hale gelenlerini satın alarak yarattığı aristokrat bir tabaka II. Enternasyonal partilerin, hızla sağa kayan sosyal demokrat partilerin sınıfsal temelidir.

Emperyalizm aşamasında sömürgelelerden sağlanan muazzam kârlar, "böl-yönet politikası" işçi sınıfının bir kesimine

kiçük bir pay vererek baştan çıkarmak ve satın almak için emperyalist kapitalist ötekilere önemli avantajlar sağladı.

İngiltere'de daha önce savaş bulan işçi sınıfının ustalması, uzmanlaşması belli bir bölünümün satın alınarak aynalcılık konuma getirilmesi, doğrudan İngiltere'nin tekeli kapitalizm öncesi batıyaman imparatorluk olarak geniş sömürge ağlarından önemli kârlar toplaması ve üretici güçlerin gelişme düzeyinin işçi sınıfı içinde kırılmasına ve belli bir uzmanlaşma ortaya çıkarması ile ilgiliydi.

Lenin şöyle yazıyordu: "Kapitalistlerin, birçok sanayi dallarının birinden bir elde ettikleri yüksek tekel kârları, onların bazı işçi kesimlerini ve bir süre için oldukça önemli bir işçi azınlığını elde etmelerini ve onları bütün ötekilere karşı, belli bir sanayinin ya da belli bir ulusun burjuvazisinin tarafına kazanmalarını iktisaden olanaklı kılar... Ve böylece emperyalist gelişimin belirli özellikleri başka ötekilere göre, İngiltere'de çok daha önce görüldüğü gibi, ilkin ve en açık biçimde orada kendini gösteren emperyalizm ve oportünizm arasındaki bağ yaralırmıştı." (Lenin, Emperyalizm, syf-151)

Emperyalizm işçi aristokrasisinin, sağa savrulan, oportünist bir çizgi izleyen sosyal demokrasinin altıyapısı olmuştur.

Tekeli kapitalizmin rekabeti ortadan kaldırmış, küçük ve orta işletmeleri yokma uğratmış, çok sayıda küçük ve orta işletme sahibini, zanaatçıyı, köylüyü proletarya saflarına tecti çiziyen sosyal demokrasinin altıyapısı olmuştur. Tekeli kapitalizmin rekabeti ortadan kaldırmış, küçük ve orta işletmeleri yokma uğratmış, çok sayıda küçük ve orta işletme sahibini, zanaatçıyı, köylüyü proletarya saflarına tecti çiziyen sosyal demokrasinin altıyapısı olmuştur. Tekeli kapitalizmin rekabeti ortadan kaldırmış, küçük ve orta işletmeleri yokma uğratmış, çok sayıda küçük ve orta işletme sahibini, zanaatçıyı, köylüyü proletarya saflarına tecti çiziyen sosyal demokrasinin altıyapısı olmuştur. Tekeli kapitalizmin rekabeti ortadan kaldırmış, küçük ve orta işletmeleri yokma uğratmış, çok sayıda küçük ve orta işletme sahibini, zanaatçıyı, köylüyü proletarya saflarına tecti çiziyen sosyal demokrasinin altıyapısı olmuştur.

SOSYAL DEMOKRASİNİN SOSYAL SÖZLÜMÜNE, İŞÇİ SİNFİNİN VE HALKLARIN MÜCADELESİNE İHANETE GEÇİŞİ

Emperyalizm aşamasıyla birlikte kapitalizmin nispeten barışçı gelişen süreci kapanmış, savaş dönemleri açılmıştı. İşçi aristokrasisi ve barış döneminin başarılarını başlarını döndürmesi II. Enternasyonal'ın sosyal demokrat partilerinin savaşa göre hazırlanmay ihmal etmelerini getirdi. Emperyalizm döneminde belirlenlik kazanan kapitalizmin ekonomik, politik eşitsiz gelişim yasası, değişen güç dengelerine göre, emperyalist-kapitalist ötekileri pazar ve hammaddeleri kendi aralarında yeniden paylaşımına zorladı. Lenin, 1910 yılında gelindiğinde dünyada paylaşılacak bir karı tropak parçasının kalmadığını söylerken, emperyalistlerin kendi aralarında pazarları güçleri oranında paylaşılacak tek aracı savaş olduğunu da ortaya koyuyordu. Dünyanın hızla savaşa sürüklenildiği koşullarda II. Enternasyonal partileri savaşa göre hazırlanmadılar da 1912 yılında Basel Kongresi'nde bir araya gelecek, emperyalistler savaş çıkarsa "Savaş karşı savası" kararı alıyordular. Ama savaş patlak verdiğinde bu karar çekemelerce kilifi olarak kadı ve II. Enternasyonal'ın sosyal demokrat partileri parlamentolarda savaş kredileri için parmak kaldırmakla kalmadılar, kendi burju-

SOSYAL DEMOKRASİ VE "İSVEÇ SOSYALİZMİ"

Arif Soyulu

mak amacına açıkça yönelmektedir. Bütün dünyayı sömüren bir millet için bu tabii ki bir dereceye kadar akla uygundur. "İve yazgısında İngiltere'de 1858'lerde işçi aristokrasisinin maddi zemini oluşuyor ve işçi sınıfı hareketi devrimci rotasından saparak burjuvazinin kuyruğuna takılıyor. Reformizme, ekonomizme, trade-uni-on'cu bataklığa saplamlı, düzen sınırlarına hapsolerek, iktidarı devrim yoluyla almaktan vazgeçiyor, burjuvaziyi uzlaşı-yordur.

Kapitalizmin eşitsiz gelişimi yasasının henüz tam anlamıyla tespit edilmesinin olumsuz olduğu emperyalizm öncesinde, Marks ve Engels tek bir ülkede devrimin gerçekleşeceğini, kapitalizmin dünya çapında bir kırızıye bütün kapitalist ülkelerde birdevim devrim gerçekleşeceğini savunuyorlardı.

Marks ve Engels Uzun süre üretici güçlerin ve işçi sınıfının en gelişkin olduğu -objektif koşulların en olgun olduğu- İngiltere'de devrimin başlayacağı ile ilgili görüşle baktılar. Ama İngiliz burjuvazi-

kendisini" burjuvaziyi dayatmasına tamkik etmekteydi. Sosyal demokrat hareketin bu başarıları Alman burjuvazisini korkutmuştu. Sosyal demokrat hareketin barışçı-yasal mücadeleye, seçimler yoluyla kazandığı başarıları baltalamak ve onu yeraltına iterek işçi sınıfından uzaklaştırmak için Alman burjuvazisinin başvurduğu baskı, yavaş ve terör tedbirleri de bu başarıları yürütüşünü önümü kesmekteydi. Sosyal demokrat hareket, işçi sınıfıyla bağlarını korudu, mücadeleyi sürdürdürek Bismark'ın anti-sosyalist yasasını şiddetli bir şekilde "Alman Sosyal Demokrat Partisi" mikemmel işçi örgütleri, mikemmel bir bas- nı yaratıp, sınıf bilincini(kapitalizme mümkün olan) en yüksek dereceye çıkartarak, burjuva hukuk düzendenin ötek bir biçimde yaralanmasını bilmiştir."

ADP Partisi bu somut başarılarıyla, dev seçim zaferleriyle, pek çok seçim bölgesinde oyların % 50'sinden fazlasını almıştı. Avrupa'da Amerika'ya tüm işçi sınıfı hareketi üzerinde önemli bir saygınlık yaratmıştı. ADP Lenin'i ve RS-

vazirlerin emperyalist amaçlarla hakları ve ülkeleri yağmalamaları, proletelerin ve emekçi halkın karşı karşıya getirip birbirlerine kurduralmaları 'navatan savaş'ı' ad altında desteklediler. Onlar bu tavırlarıyla şöyle kendilerini ne kadar sosyalist safata uygun görürse görürsen görürsenin görevinin bataklıkta yuvalandılar. Kendi burjuvazileri destekler tavırlarıyla toplumsal devrimden vazgeçtikleri gibi, sınıfları kendi burjuvazisine yöneltten, emperyalist savaşçı, iş savaşçı çevrenin tüm ülkelerin Bolşeviklerine emperyalist burjuvazile birlikté tavrı aldılar.

Almanya'da 1919'da Spartakistlerin ayaklanması, İtalya'da işçi ayaklanmasıyla savaşta emperyalist burjuvazinin yedine girecek hükümet koltuklarına oturmuş sosyal demokratlar terör ve kanla bastırdı. Burjuvazinin "kılar" olma "şerefini" de kazandı. Hiçbir zaman sosyalizm yönünde adam atmadılar. Gericiğin gücünü kırmadılar. Tersine uzlaşmacı tutumlarıyla faşizme teslim olduklar ve faşizmin iktidarı yükseltilme yol açtılar.

Lenin, işçi sınıfa ve halklara ihanetin sosyal demokrat ad altında gerçekleştirilmesi ve bu adın kirlenmesi, işçilerin sosyalizme emperyalizmle birlikté anılması, tüm saygınların ayakları altına alınması karşısında işçi sınıfı partilerinin bu addan vazgeçmesini gündeme getirdi. Lenin, "Partinin adını değiştirmek, resmi önderleri (Savaş) sonuna kadar sürdürme yanlış ulusal savunma yanlış ve duraksayan "Kautskyçiler" olan resmi önderleri) bütün dünyada sosyalizme ihanet etmiş ve burjuvazinin yanına geçmiş olan sosyal demokrat verimden komünist partisi ad almamalıdır" diyordu. (Nisan Tezleri, syf. 13) Marksizmden kaynağını alan evrimi içinde işçi aristokrasiye birlikté sağa kayan, devrimi belirsiz bir geleceğe erteleyecek kapitalizmin değişimine soldan su taşıyan sosyal demokrat partiler, giderek Marksizme tüm bağlarını koparıp attılar.

1. paylaşılan savaş sırasında sosyal soven ve sosyal emperyalist bir tutum içine girecek burjuvazinin saflarında yer alan sosyal demokratlar, savaş sonrası gelişip güçlenen faşist parti ve örgütlerle uzlaştılar. Faşist partilerin iktidarlardan kolaylaştırdılar. Sınıfsal zemini de değişiminde bir likte giderek tekeli burjuvazinin programına ve politikalarına yaklaştılar ve te kelci burjuvazinin yörüngesine girdiler.

İl Enternasyonal'in sosyal demokrat partileri bu dönüşümlerine rağmen birle işçi cephe kurma önerisi ve faşist iktidarlara ve faşist güçler karşısında birle işçi cephe politikasını komünist partilerin temel politikaları yapmaları o günün sosyal koşullarında ifadesini buluyor.

Komünistlerin faşizm ve emperyalist savaş tehlikesi karşısında burjuva demokratilerini koruma noktasında sosyal demokratlarla frekanstan çıkıyordu. Sorun, faşizmin yükselen saldırısı ve iktidara yönelmesine karşı komünistlerin iktidarı alıp sosyalizmi uygulamaya geçmeleri verine burjuva demokratlarının var olduğu ülkelerde sosyal demokratlarla birlikté ve demokrasiyi koruma sorunu olarak sekilleniyordu. Komünist devrim yolunda mücadele ve örgütlenmeleri güçlendirmek, yeni demokratik mevziler kazanmak için her zaman daha fazla demokrasiyi tercih ederler. Komünistlerin kapitalist düzen sınırları içinde mücadelelerinin bir yanı, demokratik hak ve özgürlüklerin

sınırları genişletmek ve reformlar için mücadeledir. Bunun şartı burjuva demokratlarının varlığıdır. Burjuva demokratik koşullarında varlığını sürdürürebilen ve faşizm koşullarında işi biten sosyal demokrat partiler için burjuva demokratisini korumak hayati bir sorundur. Bu burjuva demokratisini koruma temeline, komünistlerle sosyal demokratlar arasındaki cepheleş birliğin nesnel zeminiyi. Burjuva demokratisinin kırılması olmadı sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde -o dönem için Orta Asya ve Balkan ülkelerinde- işorun tabii ki olmayan bir şeyi korumak olamazdı. Bu tür ülkelerde komünistler birleşik işçiler ve halk cephesi gibi faşist iktidarı hedeflene, halk iktidarlara kurma temeline oluşturdular.

Emperyalizme bağlı yeni-sömürge olan ülkelerde de burjuva demokrasisi bir yana, açık ya da gizli faşizme yöneltmektedir. Burada mevcut siyasi durumunu koruyorum demek, kurumsallaşmış faşizmi yermeye bırakmak, perdelenektir.

Ülkemizde faşist güçlerin terör ve katliamlarının üniversitelerden başlatarak tüm ülkeye yayılması 1975-1980 arasında faşizme karşı mücadele sorununun sürekli gündemde tuttu. Faşizme karşı mücadelede sonuça işi yol ortaya çıktı. Birincisi, faşizme karşı her yerde direniş şartı oluşturmaktır ve faşizmin saldırılarına aktif tavrı almak. Bu devrimi taşıdır.

Diğeri ise, faşizmi iktidarda, devlet içinde görmeyen, MHP ile özdeşleştirilen ve mücadeleyi de MHP'nin iktidarı önlemekte sınırlayan, pasifistlerin ve tüm reformistlerin tavırdı. TKP, TP, DSP vb. reformist partiler, demokrasi olarak gösterdikleri ülkemizdeki yönetimi korumayı temel olarak, faşizme karşı mücadeleyi iktidarı ve devrim sorunu olarak görmüyorlar, hükümet değişikliğine indiriyorlar. Faşizme karşı mücadeleden sözde provokasyona gelmek için kaçaraklar, faşizme karşı mücadele devip ileri-ci-miyon yıkılmaları CHP'den pasifist sınıflar faşist olarak gördükleri MC hükümetini değiştirmeyi "faşizmin taşınmasını önüne geçmeyi" anlıyorlar. Sosyal demokrat kimlikli CHP, ileri bir güç olmadı gibi, tekeli burjuvazinin reformist tercihi olarak halkın düzeyine tekileri nötrál-ze etmek ve elini kolumu bağlamak için iktidarı olmuştur. Programı aynı düzeyde burjuva demokratisini hedeflese de, tekeli burjuvazinin istemleriyle bu program geliştiği için, bu programın göç boyanmak başka pratik hiçbir değeri yoktur.

CHP iktidarıyla, kimin umduğunu 22 ay gibi kısa bir sürede göstermiştir. İktidarlarda, muhalefette soydiklerinin tersini yapıyorlar, adım adım oligarşinin açık faşizme geçiş programında faşist güçlere teslimiyete varan uzlaşma kopulmuş kuraklık yol almıştır. Programları ne kadar iyi olursa olsun, işin özünü onlar pratikte gerçekleştirerek sınıflar dayanışmaları ve gücü bulma sorunu olduğunu, halkın "umudu" CHP'ler keşz daha sergilemiştir. Ve tüm reformistleri hayal kırıklığına uğratmıştır. Reformistlerin bu yaşadıklarından daha alıya diğeri niyetleri yok. Şimdi Marksist-Leninsist diğeri de bir kenara atan reformistlerin merkezi üssü TBKP, sosyal demokrat kimlikli siyasete soyunurken, demokrasiyi halkın mücadelesinde değil, düzen partilerinin peşinde arıyor. Geçmişte sadece CHP'yi demokrasi güçleri arasında görürken, bugün demokrasi

güçleri cephesini 'genişletiyor'. SHP'nin yanında RP ve DYP'yi dahil ediyor. 12 Eylül zemininde yükselen partilerin demokrasiyi ve kendisine yasallık bekliyor. Faşizme karşı mücadele diye bir sorunu olmadıgı gösteriyor.

İl. paylaşılan savaşından sonra sosyal demokrat partiler ve benzeri adlar taşıyarak, Marksizme, sosyalizme işkâllarını tümten kestiler ve tekeli burjuvazinin gündemine tamamen girecek programlarını soldan uygulayıcı haline geldiler. İşçi sınıfı hareketi içinde çıkan sosyal demokrat partiler, küçük burjuvazinin ve işçi aristokrasiinin görüşlerini temsilcisi olarak çıktılar. Batıda doğrudan tekeli burjuvazinin partileri haline dönüştüler. Aynı evrimi Gorbacov çizgisinde başlayan kapitalizme açılmaya bağlı olarak SBKP geçiyor. Bugün geldiği noktada kapitalizmin sorunlarına, krize çözüm bulmaya aday bir parti konumundadır ve pazar ekonomisinin özel mülkiyetine kadar kapitalizmi benimsenmiş durumdadır. Artık TBKP, burjuva reformist çizgisine ulaşmış mutabakatı buyraklaşmasıyla kendisini düzen partilerinin yanına vermiştir.

Oligarşi soldaki sosyal demokrat partilerine SHP ve DSP'den sonra TBKP'yi de eklemiştir.

İŞÇİ ARISTOKRASİNİN NESNEL ZEMİNİ OLMAYAN SÖMÜRGE VE YENİ-SÖMÜRGE ÜLKELERDE SOSYAL DEMOKRASİNİN ZEMİNİ ÇOK ZAYIFDIR

Sosyal demokrat partilerin nesnel zemini işçi aristokrasiinin ortaya çıkaran üretici güçlerin gelişiminin getirdiği, teknik düzeyde uzmanlaşma ve farklılaşma ve sömürgelemeden toplanan sömürü paylarıdır. "İşçi sınıfı hareketi içinde ilk kez ortaya çıkan seçilmiş, düzen sınırlarına kapalı kalmayan ve devrimden vazgeçmenin İngiliz'de olması tesadüf değildi. İngiliz'de burjuvazi, teknik gelişim düzeyine bağlı olarak uzmanlaşan işçilerin sınıfı olarak ayrıcalıklı bir konum yarattı.

Bu, emperyalizmin döneminde tüm kapitalist ülkelerin sarı ve burjuvazi işçi sınıfı hareketini içine böldü. Ve bir kısmını kendisine kazandı.

Sömürge, yarı-sömürge ve yeni-sömürge ülkeler sömiren değil, sömürülen ülkelerdir. Bu ülkelerde yaratılan değerler işte kâr, faiz, rant biçiminde bölünürken, emperyalizmin aslan payını almaktadır. Pavın büyüğüne emperyalist güçlere ve uluslararası ilişkeler kapıtın çememler, deñil işçi ve emekçi sınıflar için bir pay bırakarak işçi aristokrasiyi yaratıp işçileri bölmek, tersine 'ucuz emek cenneti' yaratmak için baskı ve terörden medet umarlar. Durum ülkemizin açısından da öze farklı değildir. 12 Eylül'den sonra işçilerin bir kısmını satın almak bir yana, işçi sınıfının satın alma gücü yarı yarıya düşürülmüş ve yoksullaştırılmıştır. İşçi tüccarların çok yüksek seyrettiği işlemler istisnadır. Diğeri yarıyla bu ülkelerde gelişim, emperyalizmin çarpıtması ve kendi gelişimine kendisine rekabet edemeyecek şekilde batı kıması, üretici güçlerin gelişim sevisiye, işçi aristokrasiine uygun bir uzmanlaşma, farklılaşma yaratacak seviyeye ulaşamamıştır ve emperyalizme bağımlılık sürdürece de ulaşamayacaktır. Bu noktada sömürge, yarı-sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde Batı Avrupa'daki gibi oportünizm, sosyal demokrasinin zemini yok denecek kadar zayıftır.

Sosyal demokrasinin sahte umutlarını geçici ve kısa süreli oluşu, devrimci mücadelede açısından önemli bir avantaj sağlamaktadır.

Ana ülkemizde işçi aristokrasiinin nesnel bir zemin bulunması da kendi toplumsal biçimleniş ve evrimi içinde küçük burjuvalar ülkesi olması özelliği reformist eğilimleri körüklemektedir. Tabii bunda işçi sınıfı ve emekçi halkın kökle mücadeleye geleneklerine sahip olmaması, komünist vb. adla kendini gösteren örgütlerin kendi özgüçüne güvenercek hareket etme ve politika çizme yerine kendî sağnıkdaki güçlerden medet umutmasını da önemli payı vardır.

Reformizmin pazarları daha çok mücadeledir. 12 Eylül öncesi devrimci mücadelelerin yükselmesi ve anti-faşist mücadelede odağında halkın geniş kesimlerini içine çekmesi reformizmin etkisini kırarak önemli rol oynadı. O dönemki devrimci mücadelede reformizmin kalbi TKP'de değildi ancak, reformizmin parçaları, radikal kitle çizgisine kayan gruplar doğuruyordu.

İşçi sınıfı hareketini bölerek, emperyalizme bağlılık halkı mücadeleyi zayıflatma ve engelleme anlamında bu durum devrimci hareket için bir avantajdır. Sosyal demokrat iktidarlardan bizim gibi ülkelerde ömrü fazla değildi ve maskeleri çabuk imkediler. Egemen sınıfların sosyal demokratlarla uzun süre idare etmeler olanağıdır. Onlar sosyal demokrat iktidarlara, halkla çatışmaları içinde bir savaş hilesi olarak devreye sokarlar. 1978'de CHP böyle bir misyonu devreye sokulmuş, halkın umudu olmasaydı iktidara boyunca halk bekletici içine sokup elini kolunu bağlamış, faşist güçlere zaman kazandırmış, manevra sahalarını genişletmiş, işlerini kolaylaştırmıştır. Şimdi de iktidara bekletilen ve 12 Eylül pasifizis-sonunu aşarak hak arama dirençlerinde kendini gösteren ve örgütlenen halka karşı CHP gibi sosyal demokrat bir umut peşindedir. Ne olursa olsun oligarşi baskı ve terörün umutlarını, cellat politikasını er sert biçimyle uygularlar.

İktidarenin tepkilerini yatıştırarak papaz politikasına da ihtiyaç duyuyor. Bunun için sosyal barış, sosyal refah diye oylan sosyal demokrat partiler biçilmiş kaftandır. Geçici ve kısa süreli de olsa, oligarşi halkı oyalayacak ve avatacak iktidarlara soluklanacak, zaman kazancaktır. Halkın umudu olarak alternatif olabilseler, oligarşi iktidarı yolunu sosyal demokratlara sokmak çekimserlerdi. Ama sosyal demokratların bölünmüş durumda ve bundan çok uzaktırlar. Lenin bu konuyla ilgili olarak "büyük bir kolaylık başka ülkeleri soyabilmek ve kendi işçilerinin üst tabakasını elde etmek imkansızlarına sahip sömürücü ülkelerin arasında bulunmayan bir ülkede, sosyalist devrimin daha kolay başlayacağı söyliyordu".

Avım şeklide Dimitroff da işçi aristokrasiinin sömürge yarı-sömürge ülkelerde madde zemin olmadıgı şöyle anlatıyordu:

"Emperyalist ülkelerin sömürgelemeden aldığı büyük kârları kullanarak burjuvazi, imtiazlı bir proletarya tabakası yaratılabilir ve sömürdiren ad bir pay verip yatıştırdığı bu tabakayı doğrudan ya da dolaylı usâğı haline getirebilir. Güney-doğu Avrupa'da iş özeleğlikle büyük işçi aristokrasi-si ve reformculuk zayıftır ve burjuvazi emekçi halk ile arasındaki açığı kapat-

mak için işçilere ciddi ekonomik tazvir verecek durumda değildir." (G. Dimitrov, Faşizme Karşı Barışın Cephe, s. 59) Dimitrov Güneydoğu Avrupa ülkelerini (Balkan ülkelerini ve Macaristan) emperyalizmin yön-sömürgeci olarak, emperyalist devletlerin çok gelişmiş kapitalizminin güçlü rekabetçileri karşı karşıya kalan, endüstriyi zayıf tarm ülkeleri olarak tanımlar. Bu tanımlama, özünde bizim gibi yeni-sömürge ülkeleri ile de -kendi özgül koşulları içinde- geçerlidir.

İSVÇ SOSYALİZMİ

"Sosyal devlet", "refah toplumu" denilince, sosyal demokratlar başta olmak üzere çeşitli burjuva sınıfları hemen "İsvç sosyalizmi" gösteriyorlar. Ülkemizde de İsvç sosyal hakları cennet, özgürlük diyarı diye tanınır durmaktadır. İsvç her yünden örnek ülkedir. (1) Hem de "sosyalistler. Oldu mu İsvç gibi, orada uygulanan sosyalizm gibi olmak gerekir.

Bütün bu övgülerle dikkatleri ve ilgiyi üzerine toplayan, özlem duyulan İsvç nasıl sosyalist bir ülkedir?

İsvç'e sosyal devlet nasıl kurulmuş, refah toplumu oluşmuştur? Marks, Engels, Lenin'in yarı bilimsel sosyalizmi temel tasarımlar düşeyenlerini sosyalizmi üzerine yazdıklarına ve sosyalizme bakıldığında İsvç'teki uygulamaların sosyalizme bağdaşır yanı yoktur. Sosyalist ilke ve değerler altüst edilmedikçe -Görboçov ve TBKP'nin yaptığı gibi- İsvç'e sosyalist demek için sosyalizmi biliminin abecesi bilmiyor olmak gerekir.

Kapitalizm en kısa tanımla özet mükiyet ve piyasa ekonomisinin birleşmesi ve bunların ortaya çıkardığı artı-değer sömürsüzdür. Kendisine ne de verirse, özet mükiyet ve piyasa ekonomisi kapitalist ilişkilerin, emek-senemeli ilişkilerin başka bir şey ortaya çıkarmaz. Bu nesnel bir gerçekliktir. Sosyalizm ise tersine kapitalizmin yadınımsa üzerine kuruluca, yepyeni, sömürsüz dayanmayan toplumsal ilişkiler içerir. Sosyalizm kolektif mükiyet ve merkezi planlı ekonomi temelleri üzerinde yükselir ve yeni burjuva ilişkisi ve artı değer sömürsüz kolektif mükiyetler birliğinde ortadan kaldırır. Sosyalist Birliğin ilk yıllarında geçici bir süre uygulamaya konulan kapitalizmi, proletarya diktatörlüğü altında canlandırdı, kur-şer, tarm-sanayi arasındaki kopukluğu giderme ve işleyiş rayına oturma politikası olan NEP sayılırsa, sosyalizm koulamında değişim, kolektif mükiyetler hızla tarm dahil tüm alanlarda örgütlenirdikler, kapitalizmin zemininin küçük üretimin ortadan kaldırılması yönünde gelişti. Böyle olmazsa, sınıfsız toplama geçişte önemli rol oynayacak olma merkezi planlama yeri yerine ortamaz.

İsvç'e, başlıca üretim araçları (fabrikalar, madenler, toprak vb.) burjuvazinin elindedir. Bütün işletmelerin % 90'ı özet sektör, % 5.6'sı devlet, % 4'ü kooperatifler tarafından yönetilmektedir. Sanayi işçilerinin % 95'i özet işletmelerde çalışmaktadır. Yani bir kadın büyük tekel, ülkenin ekonomisi, dolayısıyla siyaseti elinde tutmaktadır.

İste örnek gösterilen "İsvç sosyalizmi"nde ekonomisi, sosyal, tekellerin elindedir ve ülkeyi ki kısa sürede dışında analıksız yöneten sosyal demokratlar, tekelilerin çıkarlarının temsilcileridir.

Açıkta ki, "İsvç sosyalizmi" % 91'ine varan özel mükiyetle, pazar ekonomisiyle sosyalist değil, tipik bir kapitalist ülkedir.

Sömürsen-sömürülen, işçi-burjuva ilişkisinin sistemin % 91'ine vardığı ve egemen olduğu bir ülkede sosyalizmden söz etmek ya sosyalizmin ne olduğunu bilmemekti, ya da sosyalizmi yanlış olarak anımsırdı. Nerede üretim araçları üzerinde özel mükiyet varsa, orada özel mülkiyet ve toplum genel çıkarları için, toplumun sahihbinin kändir. Tüm tekelilerin tekellerle işçi dısları sosyal demokrat partileri işçi sosyalizmi diyerek İsvç'in sosyal refah devlet olma durumunu karşıtırlar yanısırlar. Oradaki kapitalist alırsayı gözlerden gizlemek için sosyal refah olusunu öne çıkarırlar. Mükiyetin dağılımı, kooperatifler ve hisse senetlerine sahip olmak yoluyla işçilerin ve emekçilerin işlemler üzerinde pay ve söz sahibi olduğu altımadıcaan başka bir şey değildir. İşletmelerin bir bölüm hisse senetleri halka satılmış olsa da, bu tekellerin egemenliğini sarsmaz, tersine servate toplamaları, bütünsesini sağlar. Ülkesiz sosyal demokratları da İsvç'e sömürsüzün olmadığı, çalışan hakkını aldığı bir sosyal refah toplumu olarak gösterirlerken, oradaki kapitalist ilişkiler gerçeğini üzünü örmeyle çalımsırlar. Ülkesiz sosyal demokratları işçilerin bir ekonomik modeli çizirken İsvç'e, İskandinav ülkelerine dayanıyorlar. Kapitalizm ve sosyalist ekonomik modelden farklı olarak özetli model kama ekonomiyi savunduklarını söylerler. Kama ekonomi diye savundukları kooperatifleşme ve halk sektörünün üstü kazındığıda (CHP iktidarı döneminde halk sektörüne, kooperatifler ağırlık vermek yerine, IMF'in, emperyalizmin ve tekelilerin kalarına kâr atan ekonomik politikasını uygulayırlar.) altında kapitalist model açığa çıkar. Üçüncü bir kama ekonomik model diye bir model yoktur. Sosyal demokratları ön sürdükleri kama ekonomide, özünde kapitalist ekonomik modelin daha sosyalistleştirilmiş bir uygulaması biçimdir. Kapitalist ekonomik modelin, özel mükiyet ve pazar ekonomisinin alternatif, sosyalist ekonominin dayandığı kolektif-toplumsal mükiyet ve merkezi planlı ekonomilerdir.

İsvç'e var olan ekonomi, toplumsal ve siyasi düzenn, sosyalizme hiçbir iligisi olmadığı gün gibi açıktır. Sadece herhangi bir kapitalist ülkedeki kadar karakteristik bir kapitalist sistem sözkonusudur. Ve elvi yalı yaklaşan bir süre içinde sosyalistlik hükümlerle İsvç'e'te hemen hiçbir şeyi değıştirmemiş, değıştirmemistir.

Oyleyse, "İsvç sosyalizmi" tezini savunanlar neye dayanıyorlar? Her şeyden önce işçi emekçilerinin örgütlü olusüne ve diğer kapitalist ülkelere göre nispeten yüksek yaşam düzeyine ve sınıfsız toplumun sosyal devlet olusunu içinde iç-enilmesin...

Kapitalizme özetli toplumsal yaşarlarn egemen olduğu bir ülkede nispeten yüksek olan bu yaşam düzeyi nasıl açıklanabilir? İsvç kapitalizmi, istisnai gelişme koşullarına sahiptir. İsvç'in sızor derece zengin tarih kaynakları bulmaktadır. Tanrı çok zengin demin çevher rezervlerini de Avrupa'da ikinci, ülkenin % 54'ünü kaplayan ormanları Avrupa'da birinci sıradadır. Ayrıca ülkenin kuzeyinde sanayi bakımından büyük önem taşıyan birçok maden ocağı vardır (bakır, kurşun, çinko, altın, gümüş). İsvç, tarmda ve sanayide de çok büyük teknolojik başarı ve kapitalizm bu zenginlik içinde kendi iç dinamiyle gelişip tekelleşmesi, sanayi türlerinde diğer emperyalist ülkelere rekabet edece.

düzei yakalamıştır. Dünyada 9. sırayı yükselmiş deniz ticaret filosunun ötek ekonomisine katkısı oldukça önemlidir.

İsvç'in sızor yıldıan beri hiçbir savaşta karsınadn (İsvç, ne l. paylaşım, ne de II. paylaşım savaşlarında karsışm, tarafsızlık politikası) işçir, fabrika ve tarlaların yakılıp yıkılmadan yaşamsı olmasın, işvç'teki kapitalist gelişmeyi kolaylaştırmıştır. I. ve II. paylaşım savaşları içinde işvç tekelileri savanan tarafları demir-çelik, kereste, selülöz ürünleri satarak ekta kâr elde etmişler, durumları yükseltilmiştir. İsvç tekelileri II. savastan sonra yüksek teknoloji düzeyleri ve zengin hammaddeler ve enerji kaynaklarına sahip olmaları kârlarını sürükli arttırdılar. Bu işvç'te her yönüyle emperyalist bir metropole dönüştürülmüştür.

Sınıflararası uzlaşma geleceğinin tarışık köklerini ve geleceğinin güçlü olduğu ilginçte dahil hemen her emperyalist ülkede olduğu gibi, İsvç'e'te de ekonomiyi ve siyaseti ellerinde tutan tekelin en yüksek kârları kasalarına aktardıkları dönemlerde bile işçi ve emekçi sınıfları yaşama düzeyini nispeten yükseltmek için bu kârlarının bir bölümünü işvç'e işvç'e terk etmemişlerdir. İsvç burjuvazisi işçi sınıfına bir şeyler verince, sosyal refah toplumu yaratmaya zorlayan işçi sınıfının mücadelerine olmuştur, işvç'e'te demokratik hak ve özgürlükleri emekçi sınıflar mücadelerleriyle kazanmışlar, demokrasİ İsvç'e'te de bu mücadeler sonucu yerleşmiştir. Bugün TBKP dahil SİP ve DSP İsvç'e'te ve diğer kapitalist ülkelere burjuva demokrasisinin yerleşmesinde işçi ve emekçi sınıflarını mücadelerini gömzedeyen görev. İşçi ve emekçi sınıfları dayanmadan ve mücadelerle etmeden demokrasiyi ve özgürlüklerin kazanılmayacağına, demokrasiyi burjuvazinin bahsetmediğini, bütün sınıfların sınıfsız mücadeleri pratikler göstermektedir.

Batı Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde demokrasİ, işçi ve emekçi sınıflarını yaklaşık 200 yıllık mücadelerle yerleşmiştir.

İnsan haklarının dünya ölçeğinde değışmez kurallar olarak kabulatılması de gerici-izmin himnisiğildi değil, ki emperyalizm döneminde burjuvazi burjuvazi, dahası da saldırganlaşmıştır- işçi ve emekçi sınıfların bu mücadelerinin bir türüdür.

İsvç emekçilerinin örgütlü mücadeleri, 1870'lere kadar irer. Köklü bir sınıf mücadeleri geleneyi vardır. 1902'de genel işçi hakları sınıf emekçi sınıfların genel grevini, 1905'te Norveç'te savaş hazırlıklarına karşı yoğun mücadeleri, 1905 yılında 300 bin işçinin katıldığı grevler izlemiştir. 1917-1921 yılları arasında yoğun bir mücadeler dönemi yaşamıştır.

Ekim Devrimi sefalet ve yoksulluk içindeki emekçi sınıflar yaygın emekçiler çekmiştir. İşvç'te Ekim Devrimi sonrası süreçte devrim gelip kapıya dayandığında, İsvç burjuvazisi bunu kaçağılmek için ekonomik, sosyal tavizlere yöneldi. Belki devrim yapamadı. Sınırlı da olsa kazandıları bu reformlar emekçi sınıflar için büyük önem taşıyordu. Emekçi sınıfların halk hareketleri özellikle II. paylaşım savaşları sonrası sınıfların elde ettiği başlanları kökleri olmuştur.

İsvç burjuvazisi her seferinde, fırsat bulduğı koşullarda vermek zorunda kaldığı ekonomik-demokratik hakları geriye almaya giriştiye de emekçi sınıfların kazanımlarını korumadaki kararlılığı karsısında gerilemek zorunda kaldı.

Genelde sosyal yaşam bu mücadeler-

ter sonucu yükselir, İsvç burjuvazisi elde ettiği muazzam kârları küçük bir bölümü ile işçi sınıfının bir bölümünü satın almayı ve yorlatmayı, mevcut toplumsal dengeleri korumayı ve düzennı işletmeyi ihmal etmedi. Kısacası ötek emperyalist ülkelere olduğu gibi İsvç'e'te de yüksek tekel kârları, burjuvazinin bir işçi aristokrasisi yaratmasını, işçi sınıfının bir kısmını bozmasını mümkün kıldırmıştır. İşçi sınıfının işçi hareketine önemini ortadan silmiştir. "İste böylece İsvç Sosyal Demokrat Partisi'nin gerive, sağ çekerek kendi denetimi altına alan İsvç burjuvazisi, sınıf mücadelerini sosyal bans, sosyal refah havası içersinde eritemek için sosyal demokratları kutsal bir itfak kıldırmıştır.

1931'den bu yana yaklaşık 60 yıldır bu kutsal itfak sınıftır. Ve sosyal demokrat iktidarı, yaratılan nispeten yüksek yaşam düzeyine dayanarak sınıf mücadelerini frenlemek için çalışıyorlar. Bununla birlikte burjuvazi, bu tavizlere dayanarak işçi sınıfı iktidarı ele geçirmeden ve mükiyet ilişkilerinde bir dönüşüm yapmadan da bir "sosyalizm" var olacağını kanıtlayarak işçi sınıfı tarafından sosyalist tezimde sağlanan başarıları etkisine karşı koymakta ve böylece kapitalizm ve yeni-sömürge ülkelere hatta, kapitalist restorasyonun yaşadığı sosyalist ülkelere işçi sınıfı üzerinde uluslararası burjuvazi kline etkiye bulunmaktadır.

İsvç örgütünde de başanlı olduktan ve bütün sosyal demokratları sınıf sosyal demokrat çizigine gelen Görboçov gibilerinin ideallerindeki toplumsal sistemi yaratıkları tartışması bir gerçekliktir.

İsvç sosyalizmi taraftarları İsvç devletinin sosyalistliğinden, büyük sosyal başarılarından, işçiler olsun, kapitalistler olsun 67 yaşına basan herkesin yararlanacağı emeklilik ayatından, tekelilerin emekçileri için işsizlik fonlarından vb. söz ediyorlar. Ama sömürsüzden, tüm bunları sonuçta kapitalist ilişkiler içinde İsvç emekçilerinin ödөгüğü güzilyorlar. İsvç devleti emekçilerin gelirlerinde % 25-30

ler ve kiralara İsvç emekçileri gelirlerinin yarısını kaybetmektedirler.

İsvç'in kendi özgül koşullarında iktidensi bulan sosyal refah düzeyi ile sosyalizm adı verilen İsvç kapitalizminin kopya etmeye kalkan ülkemiz sosyal demokratları İlonüler, Ecevitler, ülkemizin emperyalizme bağımlılık ve yeni-sömürge bir ötek olması gerçeğini görmezden gelip, İsvç burjuvazisi aristokrasisinin ve genel bir sos-sal refah düzeyinin yaratılmasını nesnel zemini oluşturduğu halde "İsvç sosyalizmi", "demokratik sosyalizm" diyerek kitileleri özendirdi aptorları. Ülkemizde sosyal demokrat iktidar değeri 1975-1980 döneminde yaşamıştır. 22 ay süren Ecevit ötek-iktidar, programını uyuylayp, işçi ve emekçi sınıfları sosyal refahın yükselme bir yana, işvç'te gücülerle uzlaşıp, başlıca sömürsüz yolaüstürüp, IMF programını uygulayarak, toplumsal anlamıyla işçi sınıfının mücadelerini engelleyecek işçi ve emekçi sınıfları daha da okkının altına imişir. İşçi ve emekçi sınıfı nezdindeki ulmi kredisini 22 ayda tüketmiştir. Yeni bir sosyal demokrat iktidar da farklı sonuçlara yol açmayacaktır. Düzennleri sürükli kır içindeki yeni-sömürge ötek egemen sınıflar, işçi ve emekçi sınıfları taviz verecek durumda değildir.

Notuça sosyal demokratların işi "İsvç sosyalizmi", kitileri avıtmakta kullandıkları ütopiyadan başka bir şey değildir.

GAZİANTEP ÖZEL TIP CEZAEVİ'NDEN İKİ DEVRİMCİ SOL TUTSAK ÖZGÜRLÜK HAKKINI KULLANDI

İki yoldaşımız daha özgür şimdi. İki yoldaşımız daha sıcak mücadeleden ortasında atıldılar coşkuyla.

1 Ocak akşam sayımı... İki kişi yok!.. "Hayır," diyorlar, "İnanamıyoruz, mutlaka bulardılar, kıymış olamazlar!"

"Maf, yatak altları, çatılar ve hatta budoalabının içi bile, bir insanın sığabileceği her yer arıyor!" Yok! Yoklar hiçbir yerde. Açıklyoruz: "Aradıklarınız burada yok, artık özgürlük, artık demir parmaklıkların değil, halkımızın arasındadır." Onlar sıkı bağlarını koyaklarında, Zonguldak'ta maden işçilerinin arasında, varoşlarda yakılan ateşlerin başında, üniversite direnişlerinde... İnanamıyor idareciler, inanamak istemiyorlar. Sayım durduruluyor, ziyaretçiler çakırılmıyor dışarıya.

500'ü aşkın tutsak yakını rehlin alınıyor koridorlarda, saatlerce bekliyorlar. Ama hiçbir şey o anki coşkuyla engel değil. Yoldaşlarımız, kordondaki ziyaretçilere "fırtıpasız" dağutuyorlar...

Ziyaretçilerimiz, idarenin keyfi tutumuna alışkanlarıyla, "Kahrolsun Faşizm" sloganlarıyla tavrı alıyorlar. "Sancı gelisin, görüşüler buradın" sloganıyla birlikte yükseltiyoruz sesimizi. Sloganlar, protestolar arasında, ziyaretçilerimizin "İki saat değil, iki gün, hatta iki hafta bile beklitless önemli değil böylesi bir şey için," sözleri, özgürlük eylemlerimizin halkımızın gözündeki haklılığını, meşruiyetini ortaya koyuyor bir kez daha.

Aramalar, tekrar tekrar sayımlar değiştirmiyor gerçeği: Yeni yıla bir başka coşkuyla giriyoruz. Bağımsızlık, demokra-

si ve sosyalizm mücadelemize, yeni yılın, sendikaların boyu atacağı anılm yolumuz armağanı olarak sunuyorum iki halk kurtuluş savaşçısını.

26 Eylül 90'da, sınırısı bir emeğin ve özerkinin ürünü olan tünelinin ortaya çıkışında, gelişmelerle ilgili olarak yaptığımız açıklamaya, "Özgürlük doğul hakkımızdır: Bir gün mutlaka" diye başlamıştık (Bkz. Mücadele, sayı: 7)

Diyoruz ki o vazmeda: "Devrimci tutsaklar özgür, ama 'bir gün mutlaka'nın inancını ve kararlılığını taşıyorlar yörelerinde."

Diyoruz ki: "... Bir kez daha görüldü, devrimci tutsakların en, meyr, en doğal haklarını, ağır olma haklarını kullanmaları hiçbir koşulda engellenemez. Ve ilan ediyoruz ki, hiçbir cezaevi mimaris, hiçbir cezaevi statüsü bunu engellemeyecektir."

Sonuç yerine de yine şunları söyleyistik: "Tüneli ortaya çıkaranlara da söyleyeceğimiz tek bir şey var: Bir Gün Mutlak!"

Tüm bunlardan sonra eklenecek pek bir şey kalmıyor aslında.

A Fazl Özdemir ve I. Yaşın Arkan yoldaşlarımız, son olarak, 24 Aralık'taki "tünel marmekenside" yaptıkları konuşmada, "Çabamız, K... ve Türk halklarının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde, kavganın ortasında yerimizi alabilmek, içindi. Tünelin amacı budur. Tünelin bulunmuş olması, özgürlüğün hakkımız olduğu, eylemlerde olduğu gerçeğini değiştiriyor. Bir gün mutlaka diyorum yine." sözleriyle, bu konudaki ba-

kış açımız, inancımız, kararlılığımızın altını bir kez daha çiziyorlar, bir kez daha perçinliyorlar söylemleri. Ve bir hafta sonra, hiçbir meşruiyeti olmayan tutsaklıklarına son vererek, gerçek kıldılar sözlerini.

Faşizmin tüm duvarları, devrimci tutsakların özgürlük ateşi karşısında erimeye mahkumdur. Bu gerçek hayatın içinde yeniden ve yeniden kanıtlanmaktadır kendini. Devrimci örgütimize olan güvenimiz, coşku, bilinç ve yarıncalıkla özgürlüğe bilenen yüreğimiz, tutsaklık zincirlerini, iki yoldaşımızla bir kez daha parçaladığımız olmanın onurunu yaşıyoruz bize.

Halklarımızın mücadelesinin en ön cephesine uğurladığımız yoldaşlarımız,

tutsaklıkları boyunca direnen, iden sen palarına meydan okuyan ve şimdi artı kavganın sığacağı karşın kurtuluş savaşçılarına bir selam!

SELAM OLSUN HALKLARIN
KURTULUŞU İÇİN ÖZGÜRLÜĞE
KOŞANLARA!
DUVARLAR, PARMAKLIKLAR,
BASKILAR, YASAKLAR, DEVRİMCİ
TUTSAKLARIN ÖZGÜRLÜK
TUTKUSUNU, ÖZGÜRLÜK
EYLEMLERİNİ
ENGELLEYEMEYECEKTİR!
HAKLIVIZ KAZANACAĞIZ!

GAZİANTEP ÖZEL TIP CEZAEVİ
DEVİRCİ SOL DAVASI TUTSAKLARI

rum geldiler. Bu anda kinimin bir kat daha artmış hissettim. Hiçbir tereddüt ve geri çekilme taşı göstermeden dimdik bekledim.

"Tamam, hadi gidiyoruz."

Zafer benimdim. İşkenceciler blof yapmışlar, beni bağlayıp, zaaf bulmaya çalışmışlardı ama yenilmişlerdi. Hiç sesleri çıkmıyordu.

Tekrar şüphe geldik. Bu kez başka bir odaya götürüldüğümü anladım. Gözlerim bağlı, ellerim kelepçeliydi. Orada benim gibi gözaltında olan başka birileri'nin varlığını hissettim. İşkenceciler taktiklerini değiştiriyor, papaz rolüne soyunuyorlardı.

Bir süre ayakta bekledim, ancak yorulduğumu hissedip yere oturmak istedim. İşkenceci çıkıştı: "Kalk ulan ayakta bekleyeceksin..." Ben kendi bildiğimi yapmaya alışkanlık haline getirmiştim, aldırış etmeyecek oturdum. Tekne-tokata üzerine vıdıladılar. Sloganlarımızla karşılık verdim onlar ayağa kaldırdılar, ben oturuyordum. Kararı tavrı geri adım attırmaya yetmişti bile. Yeniden o değilmiş gibi umursamaz davranarak işkenceci "Biraz ot, sonra kalk," dedi. Bense ne yapacağımı kendim karar verecektim. Zaman zaman oturuyor, ayaklarını uyuştukça da ayağa kal-kap volta atıyordum. İşkenceciler rahatsız ama çaresizdi.

İşkencecilerin biri odadaki diğer arkadaşlarla konuşmaya başladı. Rastgele ve önemsiz soruları içeren bir sohbetti. Gü-

venini tazelemeye, karışsındakinin ruh halini anlamaya çalışıyorlardı. Konuşmamacılığı bildiğinden bana hiçbir şey sormuyorlardı. Bir ara "Sen niye konuşmuyorsun?" dedi. İşkencecilerle kendi şartlarında konuşmadığını söyledim. Oda da bir direniş havası esmeye başlamıştı. Zaman zaman bazı arkadaşları işkence için odadan çıkıyorlardı. Teslim olmamaları, direnmelemleri söylüyorlardı. Kararsız tavrı gösterdiklerinde daha fazla işkence yapılıncamı belirliyorlardı. Dremme çizgisinin hatını ocağından panjere kapılan işkenceciler, kaba dayakla aramızdaki diyalogo engellemeyince teybin sesini sonuna kadar açarak yeni bir işkenceye başladılar. Onların müziğine karşı bizim de marşlarımız ve devrimci tükürüklerimiz olduğunu düşünerek, önce tek, sonra hep birlikte kendi müziğimizi söylemeye başladık. Geliştirdiğimiz tavrı onları bir kez daha acizleştirmişti. Bu acizlikle, örgüt, örgütü mücadeleye, yoldaşlarımıza, devrimci değerlerimize karşı saldırıya geçerek kullandığımızı, harcanmışımız, bu tür işleri bırakıp geçimimizi yaşamamız nasihat etmeye başladılar. Mücadeleye inancımız, yoldaşlarımıza güvenimizi sarsmak istiyorlardı. "Çabalarınız boşuna. Bu plajı on sendir çalışırsunuz, beklediniz mi? Artık cızırtı yapıyor."

Sorgu ve işkence faslı bitmiş, ifade alamaşlardı. Böylece hücrelerimiz indirilirdi. Yeni bir kavgada da burada başla-

yacaktı, her şey bitmemişti henüz. Tek tek hücrelere dağıldık. Hücrem karantlık ve tek şık kaynağı kapının altındaki küçük aralıktan sızan floresan ışığıydı. Karanlığa yavaş yavaş alıştım. Ve önce hücremi tanımaya başladım. Duvarlarda ve kapıda çok sayıda sloganlar yazılmıştı. Duvara çizilmiş centikler gördüm. Bundan sonra çevrimi yoklamak gerektiğini düşündüm. Çeşitli yönlerde doğru duvara varmaya başladım. Hiç ses gelmiyordu. Tekrar vurdum. Birbirim olabileceğini ama belki de çekindiğini içi yanıt vermediğini düşündük bir kez daha vurdum. İsrarım olanda sonuç vermiş ve duvarın yanıt gelmişti. Böylece en yakındakilerle de konuşmaya başladım. Ne için gittiğimizi, durumumuzu nasıl olduğunu aktardık birbirimize. Hücrelerdeki sessizlik bozuluyordu ve giderek herkes birbirine haberleşip konuşuyordu. Burada da kendi isediğimiz gibi hareket edecektik. İşkencecilerin küfür, dayak vb. girişimlerine rağmen konuşmaya devam ettik. Artık bir uçtan diğer uca tam bir bağıntı sağlanmıştı. Moral durumumuzu öğrendikten sonra burada kaldığımız süre içinde açık grevi protestosunda bulunmamız gerektiği konuşuldu. Tam olmasa da olumlu sonuçlar vermiş oldu.

O günün yorgunluluğuna uykuya daldım. Yeni bir güne uyandığımda ortam daha da lehimize çevirmek gerektiğini düşündüm. Mazgallarımız kapalıydı ve buna tepki gösterip mazgallarımızı yumruk-

lamaya başladık. Kavgaya gürültü içinde yeni isediğimiz yıla ve sonuçta mazgallarımız açıldı.

Sonra marş ve türkü söylemeye başladık. Birimiz biriyori, diğerimiz başlıyordu. Coşku genelle hakim oldu, işkencecilerin engellemeye girişimleri bir kez daha sonuçsuz kaldı.

O günün coşkusunu diğer günlerde de yapmayı düşündük sert ve yazı tutmayan duvara sabırlı ve ıtinalı bir çalışmayla yaza yazmaya giriştiğimiz. Uzun bir çalış-ma sonucu yazdım bitirdim. O kararmış duvar üzerinde beyaz zeminin ortaya çıkmasıyla oluşan büyük harflerle yazılmış bir yazı parladı.

"BİR GÜN MUTLAKA"

Evet, bir gün mutlaka işkencecilerden, halk düşmanlarından hesap soracağımız, devrimci tutsakların farazının zindan koşullarını bir gün mutlaka yaraçağı ve bir gün mutlaka kazanan birde olacağımız düşünerek yazmıştım.

Düzenli ve coşkuyla bir hava içinde geçen günlerin nasil geçtiğini anımsamıştık bile. Bu coşkun ve direnmenin cesareti. İşkencecileri kendi evlerinde, tek silahımız olan devrimci indazimiz, devrimci inanç ve değerlerimizle yeniyor, zorlu bir sınava başarmamı sevincini ve onurunu taşıyorduk. Yoldaşlarımızın yanına alımızın aklıyla, yarattıkları değerleri korumamın, direnmeje yeni bir halk ekleminin gururıyla giderken, yüreklerimiz devrimci coşkuyla taşıyor.

MÜCADELE

Son sayfa'nın devamı...

mahallelerde yaygın bildiri dağıtım, yazılma, pankart, afiş, pullama, fabrika, servis, otobüs ve tren konuşmaları, imza kampanyası, sendikaların dolışlarık direnişle çağrılması, korsan gösteriler, mitinglere katılım şeklinde sürdü.

3 Ocak'ın gerçek bir eylem ve direniş gününe dönüşmesini hedefliyorduk. İşçilerin bir mücadele günü sevinciyle toplanması, gerçek güçlerini kitlesel gösterilerle ortaya koymasını istiyorduk. Onları hiçbir gücün durduramayacağını göstermek istiyorduk. Ancak bu bizim subjektif gücümüzün yanında sarı sendikacılığın ve pasifist uzlaşmacı anlayışların da içinde yer aldığı bir süreçti. 3 Ocak kitlesel gösterilerle anlamını bulubildir. Bu doğrultuda alınan toplanma ve yürüyüş kararlarına yönelik hiçbir çalma yapılmıy, hatta engelleme çabalarıyla direniş havası dağıtılmıyordu, işçi sınıfının büyük bir bölümü evlerine hapsedilmiş oldu ve eylemlik çok sınırlı kaldı.

Her şey rağmen yaşadığı biçimde 3 Ocak uzun süredir işçi sınıfının simf olarak bildiği tavrı aldığı geniş bir protesto günü olmuştur. İşçi sınıfı çelişkilerinin giderek yoğunlaşmasıyla birlikte, siyasi arenada kendini daha çok hissettirmeye başlamıştır. Şu anda kendiliğindençilik beyleyici olsa da bu böyledir.

Sarı sendikacılığı ve pasifistini yeterince teşhir edip bilince kazanmamız bağlamızın yetmezliğiyle de direnişlere varan güçlü potansiyeli her şey rağmen aktif eyleme dönüştürmedik. Eylemler ağırlı basılı eksikmiş bu oldu. Kitlelerle sabır, fedakarlık ve daha canlı bağları yaratmamız önemli bir kez daha ortaya çıktı.

MAHALLELERDE

Körfez krizinin başlaması ile birlikte zamlar üstü tiste gelmiş, emekçi kesimler zor koşullar içinde yaşamını devam ettirme telaşı içine düştü. Daha o günden kitle ile işçilerimizi sldıklaştık. Sektörel direniş, tartışmalarımızda siyasi istikbân yüzüne emekçi kesimleri, esnafın bir şamar indirimesi gerektiği konusunda birleşti. Kepenk kapatmanın, boykotun, tezgah açmanın propagandasını başlattık. Kitlelerin haklı taleplerini direnişle dönüştürme doğrultusunda hazırlandık. Türk-İş'in alımı olduğu 1 günlük iş gitme kararın bizim çalışmamıza katkıış. Uygun an gelmişti. Halkın direniş örgütleniliyle. Birlikte hareketle geçtik.

Pazarlar ve İportatörler kendi bildiri ile tezgah açmamızın propagandasını yaparken, dağıtılan esnaf bildiri ile kepenk kapatmanın propagandasını yapıyordu. Bu amada binlerce bildiri direniş çoşku ile dağıtılıyordu. Yapılan pulla-malar, ve afişler kitleleri direnişle çağırıyordu. Ağrı'da çalma yapılan Gedikpaşa, Mahmutpaşa ve Nişan'da kepenk kapatma, Bezyazı ve Eminönü pazarları açılmadı. 3 Ocak'ta Gedikpaşa'da birlikte halay çekildi, bildiri okundu. Direniş destek olacağı bildirilen oportünistler ve revizyonistler o gün "evlerinde kalmadı".

Pazarlar ve İportatörler 3 Ocak direnişinin çoşku ile artık yeni 3 Ocaklara hazırlanıyor.

Anadolu yakasında fabrika çevrelerinde, esnaf yüzlerce bildiri dağıttı. Devrimci Sol Güçlerin 10'a yakın direniş çağrı pankartı astığı görüldü. Kahve ko-

nuşmalarında halk dilemek bir yana, konuşmacıları çoşkuyla alkışlıyordu. Bir susamıştı, bu defa sıra bizde! kararlılığı kitleye hakimdi: 2 Ocak akşamı 1 Mayıs Mahallesi ve Kartal'da yakılan özgürlük ateşleriyle halk direnişle çağrıldı.

3 Ocak günü 1 Mayıs Mahallesi'nde, Sangaz'de % 100'e varan kepenk kapatma yanında Ümraniye, Kartal ve diğer yerleşim yerlerinde kepenk kapatmalar gerçekleşti.

Saman'da'da halayla başlatılan yürüyüş jandarmasının saldırısı ile daha da radi-kalleşti. Sloganlar kitlevi direnişle çağran birer mesajdı. 100 kişilik kitlenin direniş, yüzlerce insanla katılmış, 50 kişilik jandarma komandosu tutuklayesine bile geri adım attırıyordu.

1 Mayıs Mahallesi'nde kadın ve erkekler birlikte boş tencerelerle korte oluşturma yürüyüşle geçtiler. Polisim mahaleli kadınların taşlarından sonra kırıldı. Dışardan yüzlerce insan eylemi alkışlarıyla destekliyordu. Aynı gün Duhali'de direniş ateşi yakıldı.

Burada tüm faaliyetler sırasında polis takibi, tehdidi ve baskıları ile karşılaşıldı. Buna rağmen faaliyetler sürdürüldü ve arzulan sonuç alındı. "Kapatarsanız kepenklerinizi kranız" diye esnaf tehdit edildi. Ama esnaf Devrimci Sol Güçlerin çağrısına uydu ve kepenkleri kapattı. Halksızlıklar, zamlara, yoksulluğa karşı bir protestoydu bu.

Okmeydanı, Armutlu, Nurtipe, Çağlayan'da yürütülen faaliyetlerde yüzlerce ev gezildi. Halkla sobbet edildi. Gelişmeler anlatıldı. Esnafı kepenk kapatmaya, kadınları boş tencereleri ile alanlara, pazarcılar tezgah boykotuna çağran binlerce bildiri dağıtıldı. Çok sayıda kuşlama ile halk direnişle çağrıldı. Devrimci Sol Güçlerin halkı direnişle çağran 12 pankart asıldı görüldü. Grevdeki işçiler yazıldı edildi. 2 Ocak akşamı Armutlu'da, Nurtipe'de, Çağlayan'da yakılan özgürlük ateşleri bu kez direniş için yakılıyordu.

Okmeydanı, Nurtipe, Çağlayan De-re'de % 100'e varan kepenk kapatma, Hasköy, Ormeekte, Kaptanpaşa'da % 90'a gerçekleşti. Polisim baskıları, küfürleri, tehditleri kendisini vuran bir silaha dönüştü. Etnaf, halk direnişle konuşuyor, birbirine çoşkuyla yaklaşıyor. Ya polis? İşledici suçları, yaptığı iftencikleri kime anlatacak? Nasıl savunacak?

Kadınlarımız direnişin en ön saflarında. Bakılların kırıyor, mücadeleye önderlik ediyor, Nurtipe'de 250 kişi boş tencereleri ile sokaka taşarken, Özal İktidarına "Yaptığınız zamları, zulümlerin hesabını vereceğiniz günlere hazırlan."

diyordu. Küçükarmutlu'da işe genel direniş eylemine kadın erkek bin yakın geceduokdu, öyleyin boş tencerelerle su deposun üstündeki depoya çıkıyorlar ve genel direniş saflarında olduklarını açıklayan bildiri kiti okuyorlar.

Direnişin amaçları ve Küçükarmutlu'nun geceduokdu direnişle bağlamın, kararlılığın vurgulandığı konuşmalarla sonra "Yaşasın Genel Grev", "Halkıyız Kızanacağız" sloganlarıyla düzeni korteji halinde yürüyüş başlatılıyordu. Bu arada "Kadınız Esiz Anayız, İşçilerle Omuz Omuzayız" yazan büyük bir pankart ve sloganları Armutlu'nun çamurlu yolları dolayarak ana caddeye iniliyordu. Bir kilometre sonra yürüyüş, boş tencerelerin çalınmasıyla

3 Ocak'ta hayatı durduran genel bir direniş yaşanıyordu.

Reşitpaşa yöneliyor, katılmı daha da artıyor, çevreden ve evlerin balkonlarından gelen alkışlarla destekleniyordu. Polis müdahale edemiyor, 4-5 kilometre daha ilerleyen yürüyüş Reşitpaşa sokaklarına kendisiyle beraber direniş çoşkusunu taşıyor, her geçtiği yerde ardından halkın "Bugün bizim günümüz." diye havasını bırakıyordu. Daha sonra analıkız Biyü-karmutlu'da doğru yünden kitle. "Yaşasın Devrimci Sol Güçlerin Mücadelesi" sloganlarıyla 2000'ın üzerine kepenk, yaşlı kadınların "Daha Güç" sesleniyor, kortejden hiç ayrılmayan çocukları neşeli haykışları yürüyüşe ayrı bir renk katıyordu. İki saat sonra tek bir Küçükarmutlu'da giriliyor, son durakta sol yummukları havada pankartın etrafında toplanarak yürüyüş noktalanıyordu.

Çağlayan'da gözü dönmüş resmi teröristler göstericileri saldırıyor, birinin omuzuna silahlı ateş ederek yaralıyordu. Tüm faaliyetleri engellemek için yoğun(!)

gaba gösteren polis, devrimci iradenin ve disiplin karşısında bir kez daha yenildi.

Esnelerle, Yeni Bosna'da, Bağcı-lar-Ciftliği, Sultan Ciftliği'nde, Gazi Mahallesi'nde, Haliç'te, Zeytinburnu'n-da, Sefaköy-Göltepe Mahallesi'nde direnişle çağrı amacıyla binlerce bildiri dağıtıldı. Kuşlamalar yapıldı. Tren otobüs, kahve konuşmaları, ev ziyaretleri ile faaliyetler zenginleştirildi. Minibüslerle konuşuldu, direnişle çağrıldı.

Direnişle çağrı amacıyla Devrimci Sol Güçlerin 23 pankart asıldı görüldü. 2 Ocak akşamı **Gaziosmanpaşa'da** 7 yerde olmak üzere, 12 yerde özgürlük ateşi ile kitleler direnişle çağrıldı.

3 Ocak'ta Gazi Mahallesi direnişin ka-lisiyle % 100'lük kepenk kapatma, yine % 100'lük minibüslü boykotu ile desteklendi. Buna rağmen yoğun taşınarak isteyen bir minibüs gerektirildiğinde direnişin ofkesini üzerine çekiyor, camları

ESNAFLAR!

3 OCAK'TA BİZ DE KEPENKLERİ KAPATACAĞIZ

3 Ocak'ta makineler çalışmayacak, fabrikalar üretim yapmayacak...

Çünkü; işçi sınıfı GENEL GREYE çıkıyor.

Zulme ve zorbalığa karşı olan HERKESE;

İnsanca ve onurlu bir yaşam sürmek isteyen HERKESE;

BU KAVGA'YA KATILMALDIR.

BU KAVGA'YI OMEKÇİLERİN KAVGASIDIR.

3 Ocak'ta siz de KAPAYIN KEPENKLERİ.

3 Ocak'ta kepenkleri kapayın. Çünkü; artan vergiler; zamlar, satılabilir yerlere konamayan mallar, boyşalan raflar sizin de belinizi bükü.

3 Ocak'ta kepenkleri kapayın. Çünkü; kahvehaneleri-esnafı haraca bağlayan polisler, sistemin ürettiği hırsız ceteleri, MIT'in-polisim muhbirlik önerileri sizi de hırsız ediyord.

3 Ocak'ta kepenkleri kapayın. Çünkü; holding patronlarının marketler dizisi sizi ortadan kaldırarak istiyor, emeksize bırakmak istiyor.

3 Ocak'ta kepenkleri kapayın. Çünkü DEVRİMÇİ SOL GÜÇLER, işçi kardeşleriniz böyle istiyor. Bu bir görevdir. Görevlerinizi yerine getirilm.

3 Ocak'ta kepenkleri kapayın. İktidara halkın gücünü gösterelim. Biz olmadan işlerin yürümeyeceğini görmelidirler. Yaşamı yeniden iktidarı işi kardeşlerimiz bunu bidden istiyor. Onları hanedan iktidarının, sermayedarların karşında yalnız bırakmıyoruz. 3 Ocak'ta kepenkleri kapayın. Savaş zamlarının durdurulmasını, yapılan zamların geri alınmasını isteyelim. K... halkına yönelik baskı, terör, asimilasyon, sürgün ve katliamlara son verilmisini isteyelim.

3 Ocak'ta kepenkleri kapayın. Çünkü İstanbul'da ve ülkenin birçok yerinde o gün kepenklerin kapanması olacak. İktidara unutamayacağı bir ders vereceğiz.

Direnişim ve iktidara gücümüzü gösterelim. 3 Ocak günü işçilerle birleşelim. GENEL GREYİ DENEYELİYİZ.

3 OCAKTA KEPENKLERİ KAPATACAĞIZ. İŞÇİLERİ YALNIZ BIRAKMAYACAĞIZ!

YASASIN HALKIN DİRENİŞİ!

3 OCAKTA ÖZAL İKTİDARINDAN HESAP SORALIM!

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

DEVRİMÇİ SOL GÜÇLER

3 OCAK DİRENİŞİ

kırıyordu. Yine açılmak istenen bir kurahtane de aynı tepkiye maruz kalıyordu.

200 kişilik kitle boş tencereleri ile sokaklara çıkıyor, yürüyüşe geçiyor. Polislin kitlesi saldırısı bu kez 600 kişiye anladır dokuyordu. O gün satış yapması gereken semt pazarı da tergaht kapatarak direnişe katılmıştı.

Esenlerde, Çiftlik'e (Bağlar), Yenibosna'da, Sefaköy-Gülpelide, Sultanaltı-İditede, Zeytinburnu'nda esnaf kenpekleri kapatıyor, polis ise olgma dönüyor. Bu bozuk ruh hali ile kenpek kapatılan, halka saldırıyordu. O gün gelişmeleri duyan diğer mahalle ve semtlerdeki yüzlerce esnaf da direnişe katılmıştı.

Sultanaltı-İdite Devrimci Mücadelede Kadınlar boş tencereleri ile çıktı alanlara Devrimci Kadın Hareketini oluşturma çalışmalarını adanmış pratik yapıyorlar. Yoksulluğa ve zulme karşı evde kapılarına yerine alanlara mücadeleye koşuyorlar.

Beşiktaş'ta 5000 işçi yürüyor, düzenlenmesinde devrimcilerin hazırlığı, işçilerin disiplinine ortak oluyor.

3 Ocak'ta mahallelerde emekçilerle birlikte sabırlı, disiplinli bir çalışma ile barıştık dediğimizde neler yapabileceğimize bir kez daha tank olduk. Her kesinden, sınıfların insanlarına girdiğimiz diyalog ve çalışmalar, eğer süreç uygun hareket edilirse alacağımız sonuçları gözler önüne serdi. Etkilerimizi örgütümüzde, daha yaygın, geniş faaliyetler açtığımızda daha fazlasını başaracağımıza kuşku yok.

Daha fazlasını başarmak için harekete geçmeliyiz. 3 Ocak direnişinin sonuçlarını almak yeni 3 Ocak'ları gerçekleştirmek için daha çok, daha disiplinli bir çalışmaya ihtiyacımız var. Özal'ı kırdan, emgemenler köseye sıkı. Şimdi biraz daha güreyd. Daha enerjik çalışsın Bu basan polis takviri, tehditleri, saldırılarını altında gerektirir. Halkın gücü engelleri nasıl aşıyor göndük. Devrimci Mücadelede: AKAD'lar, BAHKAD'lar, BEYKAD'lar, BİKAD'lar, ÇİBKAD'lar, EKAD'lar, GAZL'DER'ler, GÜLKAD'lar, KEYAD'lar, GOPKAD'lar, KAR-DE'ler, KKD'lar, SKDD'ler, SULKAD'lar, YEN-DE'ler, HAKAO'lar, İSPOR-DE'ler

DEVİRMİCİ MÜCADELEDE KAMU ÇALIŞANLARI

İşçilerin genel grev çağrısına, memur sendikaları KAM-SEN, BEM-SEN ve SAĞLIK-BEM'de katılarak tüm memurlar ve diğer halk kesimlerini de genel direnişi desteklemeye çağırır ve işçilerin direnişini genel bir direnişe dönüştürdü.

Belediye'de BEM-SEN bu doğrultudaki çalışmasını haftalar boyunca başlattı. 3 Ocak'a ilgili genel direnişin ajitas-yon ve propagandası için işyeri toplantıları, afişler, bildiriler, el ve gazete ilanları hemen her belediye'de hayatla çevrildi. İstanbul belediyelerinin hemen hepsinde memurlar genel direnişe katılmış, bir kısmı işe gelmemiş, gelenler de çalışmalarına hizmetten gelen gülerini kullanmışlar.

Anakent, İSKİ, Fatih, Eminönü, Bakırköy ve diğer yakın belediyelerden gelen memurlar, platform Aksaray'daki yürüyüşüne girmişler, fakat yürüyüş işçileri ziyarette gittiler.

Yine Kadıköy ve Kartal'daki memurlar da karşıda yapılacak yürüyüş katılmak için girmişler, yürüyüş, gerçekleştirilmeyince grevdeki işçilerin halaylarına katılmışlar. Genel direniş sırasında tüm kesimlerin katılımının gerçekleşmesi için, memurlar

esnafın kenpek indirilmesi için yoğun çaba göstermiş, bunda da başarılı olmuşlardı. Belediye satış mağazaları, Kartal, Maltepe, Kadıköy esnafının bir kısmı, Ümraniye, Beşiktaş halk pazarları kenpek indirimi, polislin tüm çabalarına rağmen direniş sürdürülmüştü.

Belediye'deki eylem sırasında bazı SHPLİ belediye başkanları eylemleri kırarak için her yolu denemişler ama başarılı olamamışlardı.

Devrimci mücadelede öğretmenler de başından beri bu grevin desteklenmesi ve genel bir direnişe çevrilmesi doğrultusunda tutum ve düşünce ürettiler. 2 Ocak günü işlerini gıtmeyerek ajitas-yon ve propaganda çalışmalarını yürüttüler. 3 Ocak günü ise genel direnişe destek vererek, okullara girmediler. İşçi grevlerini de ziyaret eden öğretmenler, direniş içindeki yerlerini

tencerelerle, "Tencerelerimiz Boş, Zamlara Son", "Savaşta Hayır", "Yaşasın Genel Grev Direnişimiz" sloganlarıyla çınadı mahallelerin sokakları.

DEVİRMİCİ GENÇLİK

26 Aralık'ta Çapa Tıp Fakültesi'nde 3 Ocak'a ilgili genel boykot çağrısı için İYÖ-DER'li öğrenciler tarafından bir basın açıklaması yapıldı. "3 Ocak'ta Genel Boykot İçin İleri-İYÖ-DER'li Öğrenciler" yazılı bir pankart asıldı. İSTFOD'lu, İYÖ-DER'li ve CETFOD'lu birer öğrenci 3 Ocak'a ilgili konuşma yaptı. 28 Aralık'ta İÜ Edebiyat Fakültesi'nde bir forum gerçekleştirildi. 3 Ocak'ta boykot çağrısı yapıldı. Ayrıca 27 ile 28 Aralık tarihlerinde Merkez Kampus, BYYO ve İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat binalarında İYÖ-DER'li öğrenciler genel boykotta ilişkin pankartlar asıldılar. İYÖ-DER'li öğrenciler imzalı bildiri ve el ilanları dağıttılar. 28 ve 29 Aralık tarihlerinde gerçekleştirilen tren ve otobüs konuşmalarının ardından esnaf ve evler dolayısıyla kenpek kapatma çağrısı yapıldı. 3 Ocak öncesinde işçile-me ve sınıf konuşmaları da, yapılan etkinlikler arasında idi.

3 Ocak günü İstanbul Üniversitesi Merkez Kampus, Fen-Edebiyat Fakültesi, Basın Yayın Yüksek Okulu ve Çapıda sınıflar tamamen boşaltıldı. Cerrahpaşa Tıp'ta da 1. sınıf dışındaki tümüyle boykotta katıldılar.

Yıldız Üniversitesinde de 3 Ocak'ta tüm sınıflar boşaltıldı. İYÖ-DER'li öğrenciler tarafından döviz ve pankartlar asıldı, kuşlamalar yapıldı.

Mimar Sinan Üniversitesi ve Fen-Edebiyat Fakültesi'nde de asılan döviz ve el ilanları ile boykot çağrıları yapıldı. Marmara Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu'nda % 100 bir katılım gerçekleştirildi. Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi'nde sınıflar boykotta katılıma bir ölüte engel olmasına rağmen okula gelmeyenlerin sayısı oldukça yüksekti. Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde ise yine sınıfların dolayısıyla genelde sadece derslere katılım olmaksızın, oportünist sınıflara giriyorlardı.

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde de boykot katılmı sağlanırken dövizler ve afişler asıyor, el ilanları dağıtılıyor.

Avclar Kampüsü'nde genel olarak okut boştu. Sadece 3 Ocak günü snavı olan 1-2 sınıfta snavlar yapıldı edilemedi. Burada da 3 Ocak öncesi genel bir propaganda çalışması yapıldı.

Gümüşsuyu'nda hazırlık sınıflar boykotta katıldılar.

Ayazaga Kampüsü'nde 3 Ocak öncesi çalışmalarında duvar yazılmaları, kuşlamalar, bildiri dağıtımı yapıldı, pankart asıldı. 3 Ocak'a ilişkin bir forum gerçekleştirildi.

LİSELİ DEVİRMİCİ GENÇLİK

Liselİ DEV-GENÇ'liler 3 Ocak'a ilgili olarak başta kendi okulları olmak üzere Kadıköy merkez ve Bayrampaşa bölgelerinde esnafa yönelik çalışmalar yaptılar. Burularda esnafa yönelik yaygın bir bildiri dağıtım ve döviz yazılmaları yapıldı. Bunun yanı sıra Bayrampaşa'da bir korsan gösteri yapılarak esnaf 3 Ocak'ta kenpek kapamaya çağrıldı. İşyerlerine bildiriler gönderildi.

3 OCAKTA BOŞ TENCERE VE FİLELERİNİZİ DOLDURUN SOKAKLARI

3 Ocak'ta makineler çalışmayacak, fabrikaları üretim yapmayacak...

Çin'di, işçi sınıfı GENEL GREVE çıkıyor.

Zulme ve zorbalığa karşı olan HERKEŞ:

insancı ve emirli yaşamı sürmek isteyen HERKEŞ:

BU KAVIYA KATILMALIDIR.

BU KAVIYA EMMEKÇİLERİN KAVIĞI SİDİR.

3 Ocak'ta siz de, boş tencerelerinizi, filelerinizi sokakları doldurun. Yaşamı yeniden üreten işçi hareketlerini siz de direnişlerine çağırıyor.

Çin'di, işçi sınıfı de alandırlaydı. Çin'di; zamlar yitizden muafkta tencere kay-natmayan, toplulmda kitlesel sınıf insan konuşuma indirgenen, sosyal yaşamı kısıtlanan bizler değil miyiz? Sessiz kalacak boyun eğmeçler. Biz de sessizliği işçilerle birlikte yıkacağız.

3 Ocak'ta siz de alandırlaydı. Çin'di; DEVİRMİCİ SİVİLİER bir kolu dan DEVİRMİCİ KADIN HAREKETİ'ne direnişlere çağırıyor.

3 Ocak'ta siz de alandırlaydı. Çin'di; emperyalist savaşta çocuklarımız, eşimizin kanun alınmazasını istemiyor.

3 Ocak'ta siz de alandırlaydı. Çin'di; kadın sorunlarına gereken önem veriniyor. Hamilelik vs. yitizden işleri önleniyor. Bazi mekeler bize yasaklıyor. Krey, yosa gitti sokak halatların yaralanamıyor. 3 Ocak günü işçilerle birlikte. GENEL GREV'i destekliyoruz.

3 OCAKTA SOKAKLARI BOŞ TENCERELERİ DOLDURACAKSINIZ. İŞÇİLERİ

YALINIZ BIRAKMAYACAKSINIZ.

İŞÇİ MEMUR ÖĞRENCİ KADIN ESNAF OMUZ OMUZA BİRLİKTE

MÜCADELEYE

YASASIN HALKIN DİRENİŞİ!

HAKLIZI KAZANACAKSIZ

DEVİRMİCİ KADIN HAREKETİ

MÜCADELE

3 Ocak günü boş tencereleri ile kadınlar halkın birleşik direnişine güç kattılar.

Okullarda ise 3 Ocak öncesi bazı eksiklikler olmakla birlikte, sınıfları döviz ve afişler asılarak sınıf konuşmaları düzenlenirken Kağıthane Lisesi, Vefa Poyraz Lisesi ve Anadolu'daki birkaç iliseye pankartlar asılarak, boykot çalışmaları yapıldı.

Boykot çalışmalarının çok etkili bir biçimde sürdürülmemesi ve sınavlardan dolayı 3 Ocak'taki katılım fazla olmamasına rağmen, Behçet Kemal Çağlar Lise-si'nde önemli bir katılım sağlandı.

DEVİRCİMİ MÜCADELEDE AVUKATLAR

Bir araya gelen bir grup devircimide-mokrat avukat, yapılan tartışmalar sonucu 3 Ocak direnişine bütün avukat kitlesini katmak için Baro'ya başvurulmasını kararlaştırdı. 64 avukatın imzalıdır bir dilekçe ile Baro'da duruşlu avukat kitlesine Zonguldak grevine destek vermeleri için ikinci bir başvuru yapıldı. Dilekçe 28 Aralık günü saat 19. 00'da Baro Yönetim Kurulu'na verildi.

PAZARCILAR

3 OCAKTA RIZ DE TEZGAHLARLA ÇAMAYACAĞIZ

Çünkü; içi sınıfı GENEL GREVE çıkar. Zulme ve zorbalığa karşı olan HERKEŞ; İnsanca ve onurlu bir yaşam isteyen HERKEŞ; BU KAVGAYA KATILMALIDIR.

BU KAVGA EMEKÇİLERİN KAVGASIDIR.

3 Ocak'ta tezgahları açmayın. Çünkü; yaşamı yeniden üretenler, üretenler gelen geçimleri kullanacak. Özal öldürsün ve sermaye sınıflarına unutamayacağı bir ders verecek. 3 Ocak'ta tezgahları açmayın. Çünkü; zamlar, yolsuzluk ve basöz sevin de belinizi bitir. Maaşlarınızla geçtiğiniz gerekçe sürüşmelerin nedeni bu soygün düzenidir. Siftahız kapanan tezgahların somunlu bu soygün düzenidir.

3 Ocak'ta tezgahları açmayın. Çünkü; işçilerle öğrencilerle, kadınlara halkın direnişini öğütleveceğiz. Özgürlük için direniş şairini haykıracağız.

3 Ocak'ta tezgahları açmayın. Çünkü; Sınıflı ülküdar, belediyeçler, şu anki Pazarcılar Derneği yönetimi bize sahip olmayıyor. Sorunlarımızı çözüyoruz. Biz birbirimize düştürüp içinden hançerlemek istiyor. Birleşelim.

3 Ocak'ta tezgahları açmayın. Çünkü; evimize boş filelerle dönüyoruz. Çocuklarımızı haraklı veremiyoruz. Kiralılar ödevemiyoruz.

3 Ocak'ta tezgahları açmayın. Çünkü; biz olmazsak işlerin yürümeceğini görmelidirler. Yaşamı üretirler olduğumuzu görmelidirler.

3 Ocak'ta tezgahları açmayın. Savaş zamları geri almalıdır. K... halkı üzerindeki baskı, terör, asimilasyon, sürgün ve katliamlar kaldırılmalıdır.

3 Ocak'ta tezgahları açmayın. Çünkü; GENEL GREVE çıkan işçileri birinci gerçek dayanışma dostlarımızdır. Onları yalnız bırakmayalım. 3 Ocak'ta işçilerle birleşelim. GENEL GREVE destekleyelim.

3 OCAKTA TEZGAHLARI AÇMAYACAĞIZ. İŞÇİLERİ YALNIZ

BIRAKMAYACAĞIZ.

YAŞASIN HALKIN DİRENİŞİ!

3 OCAKTA ÖZAL İKTİDARINDAN HESAF SORALIM!

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

Ertesi gün Baro kütüphanesinde bir araya gelen devircimide-mokrat avukatlar dilekçenin Yönetim Kurulu toplantısında gündeme alınmadığını öğrendiler. Bunun üzerine kendileri harekete geçme kararı aldılar. Bir metin hazırlayarak 3 Ocak günü genel grevi desteklemek amacıyla bir imza metni hazırladılar. Bülörları amaçlayacaklarını, çalışmayacaklarını, o gün İstanbul Adliyesi önünde toplanıp basın açıklaması yaparak grev yerlerini ziyaret edeceklerini ortaya koyduktan metinde duruşlu meslektaşlarını eylemlerine katılmaya çağıldılar, metni imzaya açtılar. Sonuçta 142 imzalı bu metin 2 Ocak günü gazeteye ilan olarak verildi. 3 Ocak günü yaklaşık 100 kadar avukat İstanbul Adliyesi önünde bir araya gelecek bir basın açıklaması yaptılar ve Yezmeci'le kadar yürüdüler. Buradan topluca minibüslerle binerlek Üzel ve Pres Döküm fabrikalarındaki grevci işçileri ziyarette gittiler.

Devircimide-mokrat avukatların emekçi, halkın genel direnişine katkılar verdikleri destek olumlu bir adım olmuştur.

ANKARA

"3 Ocak'ta Hayatı Durduralım" sloganından yola çıkarak, bulundukları her alanda güçleri oranında çalışmalar yapan Devircim Sol Güçler, Ankara'da be- men, tüm alanlarda etkinlikleriyle gündemi belirlediler.

Altındağ ve Mamak Bölgeleri: 3 Ocak çalışmalarını çerçevesinde, ilk olarak yaygın bir biçimde tüm mahallelerde Devircim Sol Güçler imzalı bildiriler dağıtıldı. Plevne, Selver Somuncuoğlu, Sultan Murat, Aytbey, Doğanşehir, Gökense, Hüseyin Gazi ve Mamak bölgelerinde dağıtılan bildirileri neredeyse tüm halk okudu. Bildirilerin dağıtılması ev konuşmaları izledi. Ev konuşmaları sırasında genel olarak insanların Zonguldaklı madencilerin destekledikleri, fakat bunun yanında tüm emekçi kesimlerin de hakkını alamadığını vurguladıkları gözlemlendi.

Hemen herkeste tepkisi dike getirirken, hayata geçiren çok azdı. Yücelişğin, pasifikasyon ve kendine güvensizliği kol gezdiği mahallelerde, Devircim Sol Güçler yaptıkları konuşmalarla bu havayı dağıtmaya çalıştılar. Bir araya gelmenin gerekliliğini, örgütlü güç olmayınca hiçbir şeyin başaramayacağını vurguladılar. Devircim Sol Güçler, "3 Ocak'ta İşçilerle Birleşelim, Genel Grevi Destekleyelim" sloganını kitlelere mal ettiler. Aynı süreçte mahallelerde yaygın bir şekilde afişleme ve yazılama yapıldı. "3 Ocak'ta Hayatı Durduralım", "3 Ocak'ta İşçilerle Birleşelim", "Yaşamın Genel Grevi", "Yaşamın Halkın Direnişi" ve "Halklıyız Kazanacağız" sloganları duvarlarda bütün görkemle yerini alıyordu.

Devircim Sol Güçlerin yoğun eylemliliği halkın sempatisini kazanırken, polisler de tepkisi çekmekteydi. Mahallelerde denetim artırıldı, evler basıldı ama sonuç alamadılar. Yazılamlar, afişlemeler kesintisiz sürdü. Eylemlilik sürdü, 2 Ocak sabahı asılan iki pankartla taçlandırıldı.

Memurlar 3 Ocak direnişi çalışmaları, Ankaralı memurlar arasında da yankısını buldu. Çeşitli belediyeler ve devlet dairelerinde çok sayıda Devircim Sol Güçler imzalı bildiriler dağıtılırken, birçok yerde de yemekhane konuşmaları yapıldı. Afişlemeler ve yapılan ajitasyon ve propaganda çalışmaları, memurların da işçiler, öğrenciler, emsallar kıscakı tüm emekçi halkla birlikte genel grev destek vermeye çağırısını yineliyordu. Belediyelerde memurların bir kısmı işe hiç gelmezken, gelenler bir kısmının da çalışmadığı gözlemlendi.

Bu arada, EĞİT-SEN'in tavırna da değinmek gerekir. Çalışma programında "İçer sınıfının mücadelesini alan olarak destekler", diyen EĞİT-SEN, 333 kurucu üyenin onayından geçen bu maddeyi hiçe sayarak, "okula geç gitme" kararını aldı. Üstelik, geç gitmenin gerekçesi olarak da eylem savunulmuyacak, araba bulamadık vb. söylenecek. Bu baştan savmacı tavrın nedeni sorulduğunda ise, yanıt "E-ĞİT-SEN'in örgütisizliği" oluyordu. Öğretmenler sonucu olarak, 3 Ocak direnişine fiili bir katılımda bulunmuyordu.

Ankara'da memur kesimindeki dağılmışlığı yeterli düzeyde aşılması, fırsatın zaman zaman geri tavrı ve iktidarın baskılarıyla birleşince, 3 Ocak direnişine önemli bir katılım sağlanamadı.

Sanatçılar: 3 Ocak'ta, kültür-sanat alanında da statükoların yıkılması, elitiz-

min yok edilerek halkla iç içe geçen bir sanatsal devircim eylemliliğün yaratılması önemli görevlerdendi. Bu bilünce hareket eden Devircim Mücadele Sanatçılar, sınırlı güçlerine rağmen, yoğun bir çalışmayla başarılı sonuçlar elde ettiler. 3 Ocak'tan yaklaşık bir hafta önceden başlayarak Ankara'daki birçok kütüphane, sinema ve tiyatro emekçisiyle konuşmalar yaptılar. Ve 3 Ocak'ta kültür-sanat-sal faaliyet gösteren yapıların da o gün boykota katılmaları önerildi.

Bu çalışmaların sonunda, 10'u aşkın kütüphane ve kaseçti kepeklerini kapattırken, bir sinema-tiyatro da o günkü geliri Zonguldak maden işçilerine gönderiyordu. Bu eylemlilik Devircim Mücadelede Sanatçıların yoğun çabaları ile yaygınlık kazandı ve kesit getirdi. Bunun yanı sıra, sanata, kültüre ilgi duyan kitlenin yoğunlaştığı Yüksel Caddesi, Zafer Çarşısı gibi merkezi yerler ile kütüphanelere, sanat sinemalara Devircim Mücadelede Sanatçıların imzalı afişler asıldı.

3 Ocak günü ise, 15 kadar sarp ve yazar imza günü Murat, Grup Ekin de "Sahne'de bir dinleti veriyor ve dinletiyi katılan kitleyle konuşlu ilgili bir sövlesi yapıyordu. Eksikliklerine karşın yapılan çalışmalar, sanat alanındaki çemberlerin kırılması, aktif müdahaleye aktif destek olmanın ilk örneklerinden biri olması nedeniyle önemlidir.

Liseli DEV-GENÇ'liler Diğer tüm banlarda olduğu gibi, Liseli DEV-GENÇ'liler de 3 Ocak direnişinde üzerlerine düşeni yerine getirmeye çalıştılar.

Öncelikle liselerde öğretmen ve öğrencilerle yapılan konuşmalarla kitle genel olarak 3 Ocak konusunda duyarlı hale getirilirken, 2 Ocak günü birçok liseli Liseli DEV-GENÇ' imzalı bildiriler dağıtıldı. Aynı gün okullarda sınıfa yazılamları da yapıldı. Kitle 3 Ocak günü okula gelmeyeceğini açıkladı.

Okul dışında ise, mahallelerde öncelikle kahve konuşmaları hayata geçirilirken, yazılama ve afişlemeler de yaygın olarak yapıldı. Kahve konuşmalarından birinde konuşan Liseli DEV-GENÇ'lilere müdahale etmek isteyen iki faşist de önce Liseli DEV-GENÇ'lilerden sonra da kahvede bulunan emekçilerden gereken yanıt alıyordu. Bunun dışında Liseli DEV-GENÇ'liler 3 Ocak için çağrı yapan bir de pankart astılar.

3 Ocak günü ise çalışmaların yoğunlaştığı liselerde öğrencilerden çoğunun derslere girmedikleri görüldü. Liselerde sürdürülen kampanya çok başarılı geçmese de, var olan potansiyelin ortaya çıkması ve alınan dersler açısından Liseli DEV-GENÇ'lilerin kazanç hanesine yazılacak-

DEV-GENÇ'liler DEV-GENÇ' her zaman olduğu gibi, yine direnirlerken, müca-dele edenlerin safında yerini aldı. Maden işçilerinin serinin birinci gündünden itibaren okullarda, maden işçisiyle dayanışma için madde yardımlar topladı ve grevin baskılığın öğrenci kütlesine anlatılmak için yoğun bir ajitasyon ve propaganda çalışmasına girişti. Pullamlar, afişler, forumlar, sınıf konuşmaları ve sınıf toplantılarıyla kitlenin desteğini sağladıktan sonra, okullarda destek amaçlı yemek boykotları hayata geçirildi. Genel grev dalgalasın tüm işçi sınıfını sarmasıyla birlikte, DEV-GENÇ'liler, AYO-DER'lerin desteğiyle "3 Ocak'ta Hayatı Durduralım" perspektifinden hareket ederek, bir genel boykot 3

DEVİRCİMİ MÜCADELEDE PAZARCILAR

yapılması düşüncesinde somutlaştı.

Bu yöndeki çalışmalar sırasında tüm okulları davarları, anıları birer mücadele alanına dönüştürüldü ve 3 Ocak'ta "Hayatı Durduralım" şiarı DEV-GENÇLER tarafından kilitleni bilincine kazandı. Çalışmalarını yalnızca okulları sınırlamayan DEV-GENÇ, mahallelerde de yaptığı çalışmalarla çağrısını tekrarladı. Devrimci Sol Güçlerin mesajını kitlelere taşıdı. Yaptığı yazılara ya astığı pankartlarla 3 Ocak gününün önemini kitlelere anlatmaya çalıştı.

Sonuçta 3 Ocak günü ODTÜ, Gazi Üniversitesi, Ankara Üniversitesi'ne bağlı Hukuk, BYYO, Eğitim Fakültelerinde boykotlar gerçekleştirilerek, diğer okullarda da forumlar yapılmış, pankartlar asılmıştı.

Ankara genelinde Devrimci Sol Güçler tarafından yürütülen tüm bu çalışmalar sonucu, bazı yerlerde esnafın da kepenk kapatılarak görülmüştür. Bu süreç aynı zamanda kitlelerle buluşmemezi ve yeni çalışma tarzlarını ortaya çıkarması açısından tüm Devrimci Sol Güçler için öğretici olmuştur.

BURSA

Yoğun bir işçi potansiyeli barındıran Bursa'da Devrimci Sol Güçler genel grev çalışmalarına yaygın bir özel sayı dağıtım ve yazılamaları başladı. Özellikle emekçi halkın ortadığı 15 ayrı mahallede, Gemlik ve Orhanzade ilçelerinde Devrimci Sol Güçler ve genel grev komiteleri izmalı grev şiarını işleyen yazılamalar yapıldı. 18-19-20 Aralık günlerinde çeşitli mahallelerde özel sayı dağıtımı gerçekleştirildi. 21 Aralık'ta ise, Organize Sanayi Bölgesinde işçilerin vardiya ekiminde Devrimci Sol Güçler'e kışlama yapıp davar-İnvalider. 22 Aralık günü ise, otobüslerde kışlama yapıldı, binlerce özel sayı Bursa sokaklarında yayılıyordu. Toplam 30, 000 özel sayı ve bildirini dağıtıldığı kampanya, işçilerin servis araçlarında ve kahvelerde yapılan konuşmalarla bütün-leştirildi.

Herleyen günlerde, çalışmalarına hız veren Devrimci Sol Güçler, 2 Ocak günü Genç Osman işçisinde ve Gemlik'te "İşçiler El Ele Genel Greve-DSG" izmalı pankartlar asıyordu.

3 Ocak'ta ise, Bursa'nın Yeşilyol semtine "Yaşasın Genel Grev-Devrimci Sol Güçler" pankartı asılıyor. Yeşilyol semtinde ise bir protesto gösterisiyle yol ateşe veriliş dağıtılıyordu. Gemlik'te de Bursa İstanbul yolu ateşe veriliyor, "Yaşasın Halk Direniş-Halkız Kazanacağız" pankartı yol üzerindeki demirlerle asılıyor. Trafik bir süre engelleniyor. Gemlik'te esnafın olusan komite, kepenk kapatma çalışması yapıyor, çalışmalar sonucunu veriyordu. Balıkapazı mahallesinde 16 esnaf, kepenk kapatıyordu.

UL-DER'li öğrenciler de, 2 Ocak günü üniversite kampüsünde bildiri dağıtıyor, 3 Ocak günü öğrencileri, boykota davet ediyorlardı. Bu arada, farklı bir sayasetin dağıtım bildirileri "İstiskeni yermesi üzerine, pratik tavır getiriliyor, işçilere gereken ders veriyordı. 3 Ocak'ta okullar yapılar-boykotta, UL-DER korosu hazırladığı program kantinde hayata geçiriyordu. Ancak, jandarma pervasızca saldırdı, 12 kişiyi gözaltına alıyordu. 7 kişi de tutuklanıyordu.

3 Ocak ile ilgili, çalışmalar liselerde iki ayrı okula yoğunlaştı. Liseli Devrimci Gençlik Toplamları Endüstri Meslek ve Ticaret liselerinde savaş ve 3 Ocak'ta ilgili pullarlar yapı.

Alanlarda, Devrimci Mücadelede Öğretmenlerin de bulunduğ EĞİT-SEN Bursa İl Geçici Yönetim Kurulu Üyeleri, işyerlerinden sevk alıp, o gün ise gitmi-yorlardı. Memurlar Toplu grevci işçileri zencet ediyorlardı.

Genel olarak, eyleme % 90 katılım gerçekleştirildiği Bursa'da, grev en olumsuz etkileyen, Hizmet-işe bağlı Bursa Otobüs İşletmesi oldu. Belediye otobüsleri diğer metropol kentlerin dışında bir görüntü sergilemeye çalıştılar. İlçe belediyelerinden ise, Mudanya ve Gölcük belediye otobüsleri tam katılım sağlayarak çalışmadılar. Gemlik belediyesinde ise belediye çalışanları arasında oldukça sempati toplanan ilginç bir durum yansdı. 3 Ocak günü otobüs garajına konuşulan zincirle bağlanmış olduğu görüldü.

İZMİR

Devrimci İşçi Hareketi ve Devrimci Sol Güçlerin etkinlikleri olarak "Yaşasın Genel Grev", "Grev ve Direniş Yasaklarına Hayır", "Genel Grev İçin Örgütlenelim" sloganlarını en etkili davar yazılamaları yapıldı. Fabrika çıkışlarda, servislere, kahve ve mahallelerde genel grevin önemi anlatan, halkımızı 3 Ocak'ta hayatı durdurmaya çağırın konuşmalar gerçekleştirildi. Esnaf ve sürtümlerle konuşularak kepenk ve kontak kapatma çağrılarında bulunuldu. 2 Ocak tarihine kadar sürdürülen bu çalışmalar 2 Ocak akşamı Devrimci Sol Güçler tarafından bir gösteriye dönüştürüldü. Akşam saatlerinde şiarı içinde bir caddeyi taze kışlesimleyişe başlayan gösteride "3 Ocak'ta Hayatı Durduralım-Halkız Kazanacağız", pankartı açılarak benzinli/taşı dokümlerle yol yakıldı. "Yaşasın Genel Grev Direnişimiz", "Kepenki Kontağı Kuratalım", "3 Ocak'ta Hayatı Durduralım", "İşçi, Memur, Esnaf'El Ele 3 Ocak'ta Direniş" sloganlarının atılmasıdan sonra gösteri bitirildi.

3 Ocak günü ise, E-5 trafiginin çift yönlu kesilidği öğle saatlerinde işçide "Yaşasın Genel Grev Direnişimiz-Halkız Kazanacağız" pankartı asılırken, oto lastiklere dizilen, taşı dokülen ve benzin-lenen yol ateşe veriliyor, "Yaşasın Genel Grev Direnişimiz", "İşçiler El Ele Genel Greve", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganları atılırken, çevreye aynı anda gevri tistinden genel grev çağırın sloganları yer aldığı kışlamalar yapıldı.

Kocaeli'de 3 Ocak'ta işyerlerinin büyük çoğunluğunda genel grev % 80'in üzerinde katılım sağlandı.

Harb-işe bağlı tersane işçilerinin katılımıyla çokşulu bir eylemlilik yaşandı. İşyeri önünde toplanan 4000'den fazla tersane işçisi aklı ve sloganı bir yürüyüş ile sendikalarla yürüdü. "İşçiler El Ele Genel Greve", "Halkın İstifi" sloganlarıyla bir süre E-5 Karayolu'nda da trafike kesen işçiler daha sonra dağıldılar.

3 Ocak karın Gebze ve çevresinde yaklaşık % 100 katılım uygulanmış, belediye otobüsleri çalışmamış, kepenk mahallelerde bir kısım esnaf kepenk kapatmıştı.

İZMİR

Tüm emekçi halkı genel direniş omut vermesine çağırın Devrimci Sol Güçler izmalı bildirilerle birlikte, işyerlerinde, kahvehanelerde, sendikalarda, okullarda, mahallelerde yaygın olarak propaganda ve ajitasyon çalışmaları yürütüliyordu. Üniversitelerde ise, öğrenci gençlik bildiri dağıtım, işleme ve forumlarla 3 Ocak günü boykota çağırılıyordu.

Bu arada Maras katliamını protesto için Söke'nin merkezi yerlerinde Devrimci Sol Güçler izmalı pankart asılıyor. 30 Aralık günü de TAYAD'ın kapatılmasını protesto etmek, Buca Cezaevi'nde ölüm sınırı dayanması açık grevine destek vermek için Karşıyaka'da Devrimci Sol Güçler izmalı pankart asılıyordu.

3 Ocak sabahı Çiğli'de (İzmir-Alağa yolu üzerinde) Devrimci Sol Güçler bir gösteri düzenliyor, lastik yakarak yolu trafike kapatıyor, çevreye bildiri dağıtılarak pankat asılıyordu.

3 Ocak genel direnişinde Petkim işçileri de yerlerini almışlardı. Petkim tarihinde (grev yaşadı olduğu için) ilk kez üretim durdurulmuş mücadeleyle yeni bir boyut kazandırdı.

Devrimci Mücadelede Petkim İşçilerinin kararı bir tavır takınmaları, bunu bütün ünite ve vardiyaatı tepiz işçileri şı dunduracakları açıklayarak göstermeleri karşısında, işveren temsilcileri gerilediler. İşyerinin özel konumunu (Otomasyonla çalışan 20 ayrı ünite ile üretim araçlarına zarar gelmeden üretimi durdurmak en az sekiş saat sürüyor.) hesaba katarak riskizyo göze atıyorlar. Sendikam teklini kabul ederek 3 Ocak 91 günü saat 08. 00'de üretimi durdurmak zorunda kaldılar.

İzmir'de eyleme katılım % 80 oranında gerçekleşti.

9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde ise öğrenciler forum düzenliyor, genel direnişle ilgili işler asıyorlardı.

Söke Belediyesi'nde polis baskı ve tehditlerine karşılık direniş kamlıyor, provokatif hareketler bosa çıkartılıyor.

Seluk ilçesinde belediye ve Taris işçileri de çalışıyor, 30-40 civarında dükkan da kepenklerini indiriyordu.

Kuşadası'nda belediye işçileri ise 3 Ocak'ta tam bir katılım sağlıyorlardı. *

DENİZLİ

Denizli'de 3 Ocak genel direnişine yaklaşık 8000 işçi katılıyor ve % 50'ye varan bir oranda katılım başarı sağlanıyordu. Belediye otobüsleri çalışmıyor, tekstili okulu 700 için eyleme katılmasına feke uyruyor. Esnafın, taksit dolmuşları ve minibüslerin bir kısmı da 3 Ocak direnişini destekliyordu. Yine 3 Ocak direnişini destekleyen memur ve öğrenciler de iş ve okula gitmiyorlardı.

MALATYA

3 Ocak günü İnönü Üniversitesinde DEV-GENÇ'lerin çağırılması devrimi ve demokratlar derslere girmeyerek genel boykota katıldılar.

İşçi kesiminde Teksife bağlı Sümerbank, Demiryol-işe bağlı işyerlerinde genel greve % 100'e yakın bir katılım sağlanmış seker fabrikasında % 80'e yakın bir katılım olmuştur.

ADANA

Devrimci Sol Güçler 3 Ocak genel grevinin tüm halk - güçlerinin genel direnişine dönüştürmek için Adana ve ilçelerinde (Osmanve ve Ceyhan) 40 bin civarında özel sayı, 15 bin Devrimci Sol Güçler izmalı bildiri dağıtmış, mahallelerde, kahvelerde ve dolmuşlarda konuşmalar yapmış, pankartlarla faaliyetleri yaygınlaştırp yükseltmişir.

YURTDIŞI

ALMANYA

Frankfurt: Şehrin ana merkezlerinde yoğun şekilde "Savaş Hayır", "Genel Grevi Destekleyelim", "TAYAD'ın Kapatılmasını Protesto Edelim", "Çevik Kuvvetin Gönderilmesini Protesto Edelim" pankartları asılıydı. 3 Ocak'ta genel grevi desteklemek için mesali bir yürüyüş yapıyor, yürüyüş 500 civarında Alman, Türk ve K. emekçisi katılıyor.

Dortmund: TAYAD'ın kapatılmasını protesto etmek amacıyla başlatılan ve 30 kişyle sürdürülen açık grevi 3 Ocak genel grevinin destekleme amacıyla da birleştiriliyor.

Köln: Ebertplatz'da başlanan meşaleli yürüyüş Domun Kilisesinin önüne kadar sürüyordu. Yaklaşık 350 kişinin katıldığı yürüyüşte genel grevi destekleyen bildiriler dağıtılıyor.

Stuttgart: Genel grevi desteklemek için yapılan meşaleli yürüyüş 400 civarında kitle katılıyor. Yürüyüş boyunca sloganlar atıp halaylar çekilere sehir merkezine kadar geliniyordu. Bu sırada Almanca, Türkçe, Kürçe konuşmalar yapılarak bildiriler dağıtılıyor.

Hannover: 3 Ocak'ta yapılan yürüyüş 400'e yakın kişi katıldı. Bu yürüyüşte yapılan Almanca, Türkçe konuşmaları genel grevi destekledikği yönünde açıklamalar yapıldı.

Berlin: 200 kadar kitlenin katılımıyla genel grev desteklendi, savaşta protesto eden Çevik Kuvvet'in gönderilmesini kınayan pankartlar taşıdı, yaygın bildiri dağıtıldı.

İSVİÇRE

Basel, Bern ve Zürih kantonlarında çeşitli demokratik kitle örgütleri tarafından, 3 Ocak genel grevinin desteklemek amacıyla yürütüldüğü düzenleniyordu. Bu yürüyüşlere Basel'de 800, Zürih'te 300, Bern'de ise 50 kişi katılıyor. "Yaşasın Genel Grev", "İşçi Genel El Ele Genel Greve", "Emperyalist Savaş Hayır" sloganları atılıyor. Ayrıca Tesin kantonunda da aynı amaçla bir yürüyüş düzenleniyordu.

FRANSA

Paris: 31 Aralık '90 akşamı tüm Türk kahveleri dolularak genel greve ilskir. sözlü propaganda yapıldı, bildiri dağıldı. 2 Ocak'ta en geniş esnaf kitle sine Kürçe, Fransızca işlerle ulasıldı. 3 Ocak günü ulaşlan esnafın hemen tamamı kepenklerini alşam 4'e kadar kapattı. Bu tamamen Devrimci Sol Güçlerin inisiyatifinde gerçekleştirildi.

Geçtiğimiz günlerde basına yansıyan olaylardan birisi de Ferit Etiliyun ve Hamdi Aygül'ün Devlet Malmaze Ofisindeki polis araçlarını tahrip ederek meydana gelen patlama sonucu ölümleyle ilgiliydi. Konuya ilişkin olarak derginimize gönderilen Devrimci Sol-MK imzalı bir bildiriyi aşağıda yayımlıyoruz.

HALKIMIZA...

Adı Ferit Etiliyun.

Karadeniz'in verimli toprakından Kızıldere marifet-susunu yaratan silahlı mücadelelerin üretken alanından alınıyor **mayısın. Ordu il Fatsa ilçesinde...**

'80 öncesinin sivil-resmî faşist terörüne karşı Liseli Dev-Genç tavrıyla İstanbul'un Şişli semtinde yaserdi dî sınıf kını... Beşiktaşların varoşlarında, Dikilitaş'a, Fıy'a'da, İhlamur Deresi'nde büyüdü, her verdi. 12 Eylül'ün tezgahlarında Hasdal-Meris zindanlarının taş duvarları arasında bilendi baskı ve zulme karşı sınıf bilinci.

Micadeleyle-davaşı İnkarn kol geçidiği, her türlü değerin yük sayıldığı yenili yıllarında DEV-GENÇ'in yeniden yaratılması sürecinde devam etti kaldığı yerden... Meşruluğun, kaçış için kayıtlı köşelerin arandığı zor koşullarda, yeraltı micadelesinin, profesyonel devrimciliğe başladı. Üç yıla varan millanizm-mica-dele ve dava adamı olma özellikleriyle her şeyini hal-kuna-hareketine-yüce sosyalizm idealine verdi... Sınıf bilinci, politik-askeri niteliği, her türlü sorun üzerine cıka bilen "işbirliği" yaratacılığı ile geldiği SDB (Silahlı Devrimci Birlikler) ekli sorumluluğuyla; sağlam mayası devrimin verimli toprakında tutmuş, tam anlamıyla ile-kemige bürünmüş bir artık...

İşçiler, demokratik kitle örgütlerini, emeği... K... Tarih hukuklarına karşı, uygulanan baskı ve teröre karşı onları sesi-öfkesi oldu... İstanbul Göztepe'deki DMO'da... Halkın, davasını yüce katına çık-ölümle-leşti...

Bir dava adamında olması gerekenlerden de fazlası vardı onda;

Ferit yaşam dolu, canlı, neşeliydi... En ağır koşullarda, en çözümsiz anlarda kendisi yeniden üretin bu yanıyla, sorunlara teslim olmayıp onların üzerine çıkardı her zaman... Coşkuyla ve kararlardı; 12 Eylül'ün yarattığı kararsızlık-çözümsiz ortamında, devrimci saflarda da sıkça görülen "kendini tam sunuma" ruh halinin en yoğun yansıdığı dönemlerde bile "kolyaz-zor iş"ıyını yapmadan her boyutlu görevi omuclandı. 24 saatli ile devrimi-micadeleyle yavaşan bir eneryije sahipti...

Onun için sadece, dîm başardıkları ya da içinde bulunduğuna an yapması gerekenler yoktu! Tüm coşku ve çevrtesi ile yarıncı; daha zor ve karmaşık görevleri düştürdü. Geriye dönüşü, geçmiş başarılarıyla tatmin olmak için değil; eksik ve hatalarından ders almak, yarını ona göre inşa etmek için yarıncı.

Yoldaşım, alabildiğine dayarlı, çevrili ve fedakardı... "Yarın yoldaşınla gıyri...", "felecanın gerek anında kimliğinde cümleleştirmişti. Devrim micadeleminin yararlar aldığı, birçok olumsuzluklar ve mad-dî-maneyi yokluk koşullarında daha bir netbe olsun yakkında. Halkın açlığını, yokuşunu paylaştı; gıgüğü işkilerde hıznı de-kıvanca da ortak oldu. Yar olmanın üzerine cıma uğrasında, özel-genel her şeyini, kişisel-çevresel tîm olmalarını halkın micadelesine açtı-birçok şeyi yotkan yar etti. Kendi koşulların benzeşimlikleri unutarak daha geri koşullarda, daha elverişsiz ortamında yavaşan yoldaşın için hep rahatsızlık duydu; kendinden önce alt ilşkilerini, ekîp içindeki yoldaşlarını düşündü. Her şeyi ile hep vericiydi. Kendinden o kadar vericiydi ki; ekîpteki yoldaşlarına, halkın micadelesinde daha fazla şeyler katılabilmek için, "onlara hakkıslık yapmamak için" kendinin olan tek şeyden-duygularından bile fedakarkarlık yaptı. Duyduğası ile ilşkisini her olması gerekenden de daha tatlı planda tutuldu.

Aynı zamanda da yarıncı ve üretkendi... Silahlı micadele ve SDB'ler bünyesinde birçok şeyi yotkan yar etti. Olumsuzlukları; askeri teknik, lojistik-mali eksikliklerimize üzerine cıka bilmeyen her zaman başardı. "Bu koşullarda bu kadar olur..." sığınmacılığına hiç saptadı. Zaten onun hayatında "olmaz" diye bir niteleme hiç olmadı ki!

Çözümlessness-çaresizliğin en yoğun yansıdığı kesitlerde bile soğukkanlılığı yitirip-paniklenmeden; pratikliği ile çözümleri adeta yeniden yarattı. Hesaplanmayan bir kusamada -yoldaşların için-örten açt hatından çıkarın bir rehber; bir yerlerine merhami saptamı bir başkası için yarasına neşter vuran doktor oldu. İ.ç gelişkince kapılmış, olumsuz ruh halindeki bir diğer yoldaşı için devrimciden yara irade idi.

Doğallığından-üretkenliğinden gelen işbirliği kişiliği SDB sorumlusu olarak pratğin önüne çıkardığı ve karmaşık sorunları bile anında aşabilen özellikleriyle yarıncı yoldaşlarına güven ve rahatlığı taşıyan bir karmaydı. Ferit vasa bu iş başarılardı.

Havasın, en zor pratik görevde bile çevresine taşıyan bir yarıncıydı.

Askeri-pratik micadeleli, politikanın rehberliğinde yürütebilme, içinde bulunulan ekonomik-siyasi-sosyal konjunktürlere denk düşen bir silahlı micadelede hatm çeşitbelle vasıflarıyla aynı zamanda hareketimizin bir siyasi kadrosuydu. Silahlı micadeleli; halkın somut taleplerinden hareketle yola çıkıp, ona uygun hedeflere vuran ve kitleler nezdindeki sonuçlarını örgütlülüğüne dönüştüren çok yönlülüğü içinde kavramı; davanınca, teoriyi, pratğin kavlayıcı edinişti.

Askeri micadelede, pratği oya gibi işleme içinde halka (deviş insanlara) sarar vermede ilksine hep umuştu. Silahının namusunu, hakim sınıflara, kan emicilere, işkencecilere, halk katillerine çevirmişti. Çeşitli foko-kolaylığı anlayışlarda sıkça rastlanan, halka dolaylı da olsa zarar verici biçimlerden hep kaçındı... Hareketimizin artık düşman tarafından bile teslim edilen seçmeçti-tutarlı silahlı eylem çizgisini, onun yaratıcılık yeni yeni değerler kattı.

12 Eylül faşizminin getirdiği olumsuz sonuçların aşılması başadığı, oligarşinin halkımıza dayattığı baskı ve işledit koşullarına rağmen halk arama taleplerinin hareketlendiği sürecin en başından beri micadeleminin yükünü omuclamış bir yoldaşymızdı... Gelen süreçte dışmanın yeni taluk ve saldn araçlarına karşı yeraltı micadelesinin kendini yenileyen biçimlerine uyabilme çok yönlülüğü ile görevlerini sürdürdü. Hareketimizin -yeniden altım süreci sonrası '89 yılı başlarında görev aldığı SDB sorumluluğunda kendini de aşarak uzmanlaştı; adeta kendini yeniden yarattı... Yoldaşları ile kolektif yotkan içinde, birbirini tamamlayan-geliştiren-üreten işlişker ağı kurdu. Bakışlarıyla birbirini anlayan, sezişleriyle yapılmısı gerekeni hissedebilen ortak ruh, şekillenmesi; bizzat pratik-askeri görevlerde onun ve yoldaşlarının bütün-leşmesi-aynı insan olabilmisi noktasına varan bir mükemmelliğe erişmişti...

Her şeyin hazır bulunamıyacağı" gerekçinden hareketle yeni devraldığı işkilerde geliştirdi, kendi fazlalarını, deney-tecrube birikimlerini karşındakinine verici oldu. "Bu insan eksik, bunun çeşitli zaafı var; bu adam olmaz... vb" yakkınmalara düşmeden, ısrarla, karşındakinine dönüşmeye zorladı... Takipten, askeri-teknik bilgileri, teorik-pratik eğitime uzanan, çok yönlülüğü içinde cıka bık ve halı ama disiplinli ve itikeli ve de sabırlı yeni dava adamları yarattı. En sıradan unsurun değeri bile kendisi değerin önüne geçti; ateş hattına onun yerine kendini attı. Eğitim olmanın, sadece soyut olarak-anlatımında değil, bizzat somutla kendit de yavaşarak soğladı.

Bu yarıncı, mütevazılığı-alcokçülüğü kişiliği, kendinden önce başkalarını öne cıkana özelliği ile de birleştiği için, her yoldaş ile ilşkileri gerçekten de yıkl-maz-sarsılmaz bir içtenliğe oturuyordu...

Ferit, geride bıraktığı yoldaşları için, biler için, sınıf micadelesinin diyalektiği gereği hep yapacak olan kayıplarından "biri daha" değildi! Onun yokuşunu omucbaşımızda hep hissedecdi. Yoldaşlık kavramına yüce anlamı veren tüm özellikleri ile o, geride kalanların canlarından bir parçasını da aldı göndirdi; DMO'daki patlamamız daha şiddetlisini yüreklerimizde yaşattı...

O anda yarıncıdaki yoldaşı ise Hamdi Aygüldü. Amasya'nın Gümüşhacıöy ilçesindeydi. Geldiği ortamdan, yetisme koşullarından alınıp alışması. Gençliği ile bugünün yarıncı yasıncısı, geleceğin güvencesi olan simgelerinin en yenisiydi...

Hamdi yoldaş derdi ki hep: "Benim en büyük idealim SDB inşesi olabilmektir". Kayaarının eski işkilerinden, daha kaçkanlarının, micadeleden yarıncı ideolojik sapkınlıklarda-arayanların, kasaca tükennişinin yüzüne inen bir samar gibi, gençceik bedenyle manşetlere yataken, fotoğraflarıya adeta haykır-yordı! "... Benim coşkuım, kararlığım, gençliğimin dinamizmini yararını güvencesidir!"

Emperyalist propaganda araçlarıyla beslenen, "çöken-yıkılan" gerileyen sosyalizm(!) üzerine; iyive güzele-özenlene varmanın, inanç tazelenmesi; halkına verebileceği en yüce mesajı verdi ölümüyle... Geleceğin kimde-nerede-nasıl olduğunu gösterdi dostu da, düşmana da...

Evet; "Günler ağır, günler ölüm haberleriyle geliyor" artk Emperyalizm ve oligarşı, geçmişin aldığı derslerle yükü saldırların, savaş nararlarıyla daha bir pervasızca sürdürüreceğ gelecekti. İşte onlar ölümleyle, biler, buna karşı yapabileceklerimiz, en cıpaık haliyle gösterip, kararlığın üstünde parıldayan bir meşale oldular.

Evet; Ferit ve Hamdi yoldaşlar! Kaybılca canımızdan iki can kopar, yüreklerimizi dağladı korumuz... Biz ne kadar hüzünlüysek, biz ne kadar acı içindeysek; ondan bir kat daha fazla -ama kesinlikle daha fazla- dısmamı seviniyor. (!) Ağlarından salıyalar aktarak sinsi sinsi güllüyorlar. (!) Mulsun? Ferit, size ne için havaylanıyoz (!) bilmıyoz musunuz? SDB'leri "deşifir" ettiniz: onlar nezdinde... Aylardır, yıllardır, iz istindiyde, yakaladık, bulduk, vb. " nakaratları terkarıyanlara, parçalarımıza da olsa yakkadınız... (!)

Sizler ise; sevinmeyin emperyalizmin, oligarşinin sadık usakları; sevinmeyin yeni umut "Ağar" beyler! SDB'ler, SDB iyerleri zaten hiç glemmediler ki! Onlar hep emeği halklarıyla beraberlerdi: İşkencecilere, halkın-devrimcilerin katillerine, kan emicilere, 12 Eylül'ün sorunlarına ve devamlıklarına karşı "halkın adaleti" olurken iş iccediler halklarına... Ekonomik-sosyal-siyasal halk arama micadelesinin namıyva sürülmesi, sizin kararlık emeller için olusduğunuz galatlarını başlamakta ykanc-yıkacak olan halkın öfkesinin fışınası olmaya devam edecek bundan sonra da...

Biz yaptıkarmıza ortadayız ve halkımızla iç içe yaşıyoruz;

Basım da kullanarak yarıncıya çalıştığınız "anarş-terör" senaryoları ile kararlıklardan içine hapsedip; korku-terdirgintlik havasında, iç perdesinde boğmayca çalıştığınız silahlı micadele ve onu yürüten organlar olarak SDB'ler yaptıkları ortadalar! En meşur-ruben cıpaık haliyle savunuyorlar yaptıklarını ve sahipleniyorlar kamuoyunda... Ya siz sahip cıka bilmıyoz musunuz cesaretlerini, onların geçmişlerine?

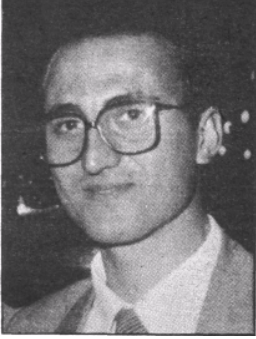
Korkunuz da bundandan zaten! Kaçınılmaz sonunucu geçitirmeye, size yönelen halkın öfkesinin namılsunund, onun "adaletinden" kaçmayca çalışıyorsunuz!

Tüm çabamız boşuna!

İşte ilen ediyoruz; sizden iki yoldaşımızın katlinin de hesabını mutlaka soracağız... öfkemizin sonuçları yoldaşlarımızı bızden koparan patlamalardan da daha şiddetli olacak... SDB'lerin her ekîp üvesinin değerin ne olduğunu ödeyemeyiz bedelle göstereceğiz size...

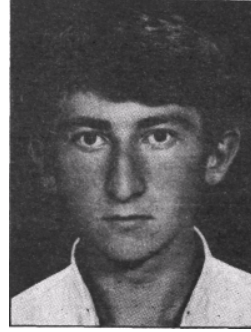
Yoldaşlar, size and! Halkıye kazanacağız. Çünki halkın iktidar, halkın yötmeçini için savıncıyız. Halkımızın örgütlü gücünele birleşmiş devrimci şiddetimiz; yenilmediyenlikle yekicek.

**FERİT VE HAMDİ YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!
FERİT VE HAMDİ YOLDAŞLARI
MÜCADELEMİZDE YASATACAGI: KAHROLSUN
FAŞİZM YASASIN MÜCADELEMİZDE! TEK YOL
DEVİRİM: KURTULUŞ KADAR SAVAŞ!**

Ferit ELİUYGUN

*Burjuvazi katletti içimizden ikimizi Bu
iki ölü
ölmeyen iki ölümümüzdür
Burjuvazi kavgaya davet etti bizi
Davetleri kabulümüzdür Biz
nasıl bilirsek
hep bir ağızdan gülmesini Biliriz
öylece yaşamasını ve ölmesini*

Hamdi AYGÜL

ONLAR OMUZ BAŞIMIZDALAR ONLAR KAVGAMIZDALAR

*Onlar halkın savaşçılarıydılar.
Faşist teröre karşı savaşırken şehit düştüler.
Azgünlaşan faşist terör-karşısında
mücadelenin her alanında direniş barikatları
kuruyorlardı. Şimdi TAYAD'lı analar babalar,
DEMKAD'lı kadınlar, DEV-GENÇ'liler, devrimci
işçiler, memurlar, gecekondu emekçiler,
Devrimci Sol Güçler şehitlerine sahip çıkmak,
son görevlerini yerine getirmek için polis
barikatları karşısında direniş barikatlarını
kurdular. Ne şart altında olursa olsun, şehitlerini
alacak, kendi elleriyle, devrimci gelenekleriyle
toprağa vereceklerdi. Saldıran polis cöplarna
karşı bedenleri barikat oldu. Kararsızlığa
düşmediler. Bir adım gerilemediler. Direndiler,
cenazelerini vermediler. Şehitlerini
sahiplenmedeki kararlılıkları, cenazeyi
engellemek isteyenleri geriye püskürttü.
Şehitlerinin ardından marşlarla yürüdüler.
Ölüm haberleriyle gelen günlerde dimdik
başlarıyla güneşe yürümenin onurunu
taşıyorlardı. Şehitlerini bilinçlerinde ve
kalplerinde taşırlarken, yüzlerce polisin
kuşatması altında devrimci geleneklerini
sürdürerek, devrim andlarını içerek kendi
törenleriyle şehitlerini toprağa verdiler.
Her koşul altında şehitlerimize sahiplenilmesi
bilinci bir kez daha kararlılıkla geleceğe
taşıırken, süren kavgada şehitlerin yaşatılması
gelenegine bir kez daha sıkı sıkı sarıldı.*

3 OCAK'TA HALK FAŞİZME BOYUN EĞMEYECEĞİNİ GÖSTERDİ

3 Ocak'ta Özal iktidarının karşısına halkın birleşik gücü, genel direnişiyile çıkıldı.

Oligarşinin ceza ve işten atma tehditleri, yasaklamaları, her türlü polisiye önlemleri, terörü ve baskıları direniş barikatlarına çarptı. Oligarşi esnafa silah zoruyla kepenk açtırmaya, otobüsleri ve minibüsleri zorla sefere çıkarmaya, kaptanları tehdit ederek, vapurları çalıştırmaya kalktı. Şehirlerin merkezi yerlerini, fabrikaları, işyerlerini, polis ve asker gücüyile kusanı. Yolları polis ve asker yığdı. Aramaları sıklaştırdı.

İşçiler ve memurlar üretimin ve hizmetten gelen güçlerini kullandılar. İş dururdular. Esnafar kepenk indirdiler, şoförler kontak kapattılar. Otobüsler minibüsler çalışmadı, çöpler toplanmadı, uçak seferleri aksadı, pazarcılar, işportacılar tezgah açmadı, öğrenciler, öğretmenler derslere girmede, kadınlar boş tencerelerle sokaklara döküldüler. Direnişler, gösteriler, yürüyüşler, boykotlar, grevler 3 Ocak'ta tüm halkın birleşik eylemliliğinin ifadesi oldu. Faşizme boyun eğmeyeceğini, her koşul altında di-renileceğini bir kez daha Gösterdiler.

Hayatı yaratanlar ve yaşatanlar güçlerini hayatı durdurarak gösterdiler.

3 Ocak emekçi halkın katıldığı genel direniş gününü olarak sınıf mücadelesi tarihine kaydedildi.

Emperyalizm ve işbirlikçileri savaş çıçıklıkları atıp, halklarımızı haksız bir savaşın eşliğine getirdikleri bu süreçte, 3 Ocak "Savaşa Hayır" sesinin gürleştiği gündü.

Emekçi halk, 3 Ocak direnişiyile 12 Eylül'ün kaldıklarını geri almayla, hakları için mücadele etmeye hazır olduğunu gösterdi.

3 Ocak Türk-İş'i aştı, Özal iktidarına halkın gücünün ne demek olduğunu gösterdi.

Devrimciler, Devrimci Sol Güçler'emekçi halkın direniş gününü sahiplendiler. Her alanda hayatı durdurmada, halkın genel direnişini örgütlemeye ön safta yerlerini aldılar. Halkı yürütüş ve gösterilerle meydanlara taşıdılar. Devrimci sloganlarla direniş politikleştirme-de ileri adımlar anılar. Bu doğrultuda yurttı ve yurttışında yaygın eylemlilikler ve direnişler hayata geçirildi.

İSTANBUL

DEVİRMİCİ MÜCADELEDE İŞÇİLER

Ülke çapında yükselen direniş havasının Türk-İş yönetimi tarafından ne hale getirilmek isteneceği bilinmeyen bir şey değil. Sınıf mücadelesinden, emekçilerin örgütlenmesinden, hakım sınıflar kadar korkan Türk-İş, sürekli Olarak eylemleri ovalama ve ileri tahliyle atma niyeti ile hareket etti. Ancak beklenenin tersine direniş havası gelişme gösterdiğinden bu kez de potansiyeli en geri noktada eritmeye çalıştı. Direniş iştirahate döndürdü.

Biz 3 Ocak'ta ilgili direniş karar alınmadan önce ve alındıktan sonra yaygın bir propaganda çalışması yürüttük. Bu çalışma gelişmelere bağlı olarak içerik açısından zenginleşti. Genel grev çalışması, madencilerin desteklenmesi ve 3 ocak direnişiyile bütünlüştü. Fabrika ve